

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Krajského soudu v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovy nábřeží 34, Ostrava, proti kárně obviněné: **JUDr. E. S.**, soudkyně Krajského soudu v Ostravě, zast. obhájcem JUDr. Petrem Langerem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Sokolská třída 1331/31, Ostrava, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 11. 4. 2016, při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2017,

t a k t o :

I.

JUDr. E. S., nar. X,
soudkyně Krajského soudu v Ostravě,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n o u, ž e

jako soudkyně Krajského soudu v Ostravě porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. způsobila neodůvodněné průtahy v následujících obchodně závazkových věcech:

1. sp. zn. 11 Cm 47/2013 v době od 29. 10. 2013 do 6. 6. 2014 a dále od 14. 8. 2014 do 23. 2. 2015,
2. sp. zn. 11 Ecm 22/2014 v době od 4. 12. 2014 do 17. 7. 2015,
3. sp. zn. 11 Ecm 12/2013 v době od 8. 7. 2013 do 22. 2. 2014,
4. sp. zn. 11 Cm 17/2014 v době od 30. 4. 2014 do 17. 7. 2015,
5. sp. zn. 11 Cm 23/2012 v době od 25. 7. 2013 do 30. 1. 2014,
6. sp. zn. 11 Cm 48/2013 v době od 15. 9. 2014 do 10. 2. 2015,

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í d ů t k a.

II.

JUDr. E. S.

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

z p r o š ť u j e k á r n é h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

A. jako soudkyně Krajského soudu v Ostravě postupovala v rozporu s § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. a svou nedůvodnou nečinností způsobila průtahy v následujících incidenčních sporech:

1. sp. zn. 31 ICm 659/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016,
2. sp. zn. 31 ICm 668/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016,
3. sp. zn. 31 ICm 671/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od 31. 8. 2015 do 26. 1. 2016,
4. sp. zn. 31 ICm 1061/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015,
5. sp. zn. 31 ICm 1211/2014 v době od 27. 1. 2015 do 31. 8. 2015 a od srpna 2015 do konce února 2016,
6. sp. zn. 31 ICm 1383/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015,
7. sp. zn. 31 ICm 949/2014 v době od 27. 1. 2015 do 9. 9. 2015,
8. sp. zn. 31 ICm 948/2014 v době od 27. 1. 2015 do 12. 5. 2015,
9. sp. zn. 31 ICm 1407/2014 v době od května 2015 do února 2016,
10. sp. zn. 31 ICm 1830/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 3. 2. 2016,
11. sp. zn. 31 ICm 1893/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 25. 1. 2016,
12. sp. zn. 31 ICm 1906/2014 v době od 27. 1. 2015 do září 2015,
13. sp. zn. 31 ICm 154/2014 v době od 27. 1. 2015 do 24. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016,
14. sp. zn. 31 ICm 609/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 26. 1. 2016,
15. sp. zn. 31 ICm 2550/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 15. 2. 2016,
16. sp. zn. 31 ICm 2883/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016,
17. sp. zn. 31 ICm 2961/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016,
18. sp. zn. 31 ICm 3163/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016,
19. sp. zn. 31 ICm 2576/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od 14. 9. 2015

pokračování

- do konce února 2016,
20. sp. zn. 31 ICm 2665/2014 v době od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od října 2015 do 15. 2. 2016,
 21. sp. zn. 31 ICm 942/2014 v době od 27. 1. 2015 do 26. 11. 2015,
 22. sp. zn. 31 ICm 2500/2014 v době od 27. 1. 2015 do 16. 12. 2015,
 23. sp. zn. 31 ICm 4602/2014 v době od 27. 1. 2015 do 10. 11. 2015 a poté do 15. 2. 2016,

B. jako soudkyně Krajského soudu v Ostravě postupovala v rozporu s § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. a svou nedůvodnou nečinností způsobila průtahy v období od 27. 1. 2015 do 18. 1. 2016 v následujících incidenčních sporech:

1. sp. zn. 31 ICm 1606/2014,
2. sp. zn. 31 ICm 1644/2014,
3. sp. zn. 31 ICm 820/2014,
4. sp. zn. 31 ICm 1308/2014,
5. sp. zn. 31 ICm 1309/2014,
6. sp. zn. 31 ICm 1310/2014,
7. sp. zn. 31 ICm 1311/2014,
8. sp. zn. 31 ICm 1537/2014,
9. sp. zn. 31 ICm 1825/2014,
10. sp. zn. 31 ICm 1832/2014,
11. sp. zn. 31 ICm 1833/2014,
12. sp. zn. 31 ICm 1835/2014,
13. sp. zn. 31 ICm 1886/2014,
14. sp. zn. 31 ICm 1964/2014,
15. sp. zn. 31 ICm 114/2014,
16. sp. zn. 31 ICm 117/2014,
17. sp. zn. 31 ICm 120/2014,
18. sp. zn. 31 ICm 137/2014,
19. sp. zn. 31 ICm 138/2014,
20. sp. zn. 31 ICm 139/2014,
21. sp. zn. 31 ICm 140/2014,
22. sp. zn. 31 ICm 141/2014,
23. sp. zn. 31 ICm 465/2014,
24. sp. zn. 31 ICm 562/2014,
25. sp. zn. 31 ICm 2451/2014,
26. sp. zn. 31 ICm 2457/2014,
27. sp. zn. 31 ICm 2516/2014,
28. sp. zn. 31 ICm 2517/2014,
29. sp. zn. 31 ICm 2518/2014,
30. sp. zn. 31 ICm 2380/2014,
31. sp. zn. 31 ICm 2553/2014,
32. sp. zn. 31 ICm 2279/2014,
33. sp. zn. 31 ICm 2359/2014,
34. sp. zn. 31 ICm 2537/2014,
35. sp. zn. 31 ICm 2865/2014,

36. sp. zn. 31 ICm 3093/2014,
37. sp. zn. 31 ICm 3895/2014,
38. sp. zn. 31 ICm 4107/2014,
39. sp. zn. 31 ICm 4108/2014,
40. sp. zn. 31 ICm 2554/2014,
41. sp. zn. 31 ICm 2555/2014,
42. sp. zn. 31 ICm 2766/2014,
43. sp. zn. 31 ICm 2785/2014,

C. jako soudkyně Krajského soudu v Ostravě postupovala v rozporu s § 100 odst. 1 o. s. ř., když prováděla úkony, které nesměřovaly k vyřízení věci, v následujících věcech:

1. sp. zn. 11 Cm 106/2008,
2. sp. zn. 11 Cm 89/2012,
3. sp. zn. 11 Cm 49/2010,
4. sp. zn. 11 Cm 49/2013,
5. sp. zn. 11 Cm 35/2009,
6. sp. zn. 11 Cm 63/2012,
7. sp. zn. 11 Cm 90/2012,
8. sp. zn. 11 Cm 101/2013,

protože uvedené skutky **n e j s o u** kárným proviněním, vyjma skutků uvedených pod body A.7 až A.9, které **s e n e s t a l y**, a skutků uvedených pod body C.1 až C.8, u nichž **n e b y l o p r o k á z á n o**, že se staly.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Kárná navrhovatelka podala u kárného soudu návrh na zahájení kárného řízení, přičemž kárné provinění spatřovala v tom, že kárně obviněná svou nedůvodnou nečinností zavinila průtahy při vyřizování 4 věcí náležejících do oddělení 11 Cm a 2 věcí oddělení 11 ECm (bod I. kárného návrhu), 66 věcí oddělení 31 ICm, které byly kárně obviněné přiděleny k vyřízení opatřením předsedkyně krajského soudu ze dne 27. 1. 2015 na základě § 160 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v tehdejší znění (dále jen „insolvenční zákon“), (bod II. a III. kárného návrhu), a dále způsobila průtahy v 8 věcech oddělení 11 Cm, v nichž prováděla úkony, jež nesměřovaly k vyřízení věci (bod IV. kárného návrhu). JUDr. S. tím dle kárné navrhovatelky porušila povinnost postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, stanovenou v § 100 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v relevantním znění (dále jen „o. s. ř.“), a dále porušila povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů stanovenou v § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), v relevantním znění (dále jen „zákon o soudech a

pokračování

soudcích“). Kárně obviněná tedy dle kárné navrhovatelky zaviněně porušila povinnost vykonávat svědomitě funkci soudce uloženou v § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, čímž se dopustila kárného provinění podle § 87 téhož zákona.

Kárná navrhovatelka dále uvedla, že dne 21. 1. 2016 byla uzavřena další prověrka věcí vyřizovaných soudkyní JUDr. E. S., při níž bylo zjištěno, že ke dni 31. 12. 2015 bylo v oddělení 11 Cm zařazeno celkem 121 nevyřízených věcí, u 81 věcí bylo řízení přerušeno v důsledku prohlášení konkursu a 10 věcí bylo přerušeno z jiného důvodu. Počet „živých“ věcí proto činil k 31. 12. 2015 toliko 30 věcí. V roce 2015 byl soudkyni téměř zastaven nápad, v agendě Cm napadlo pouze 9 věcí, kárně obviněná soudkyně vyřídila 54 věcí, tj. 4,5 věcí měsíčně.

V oddělení 11 Ecm bylo k 31. 12. 2015 nevyřízeno 23 věcí, z čehož v 8 věcech bylo řízení přerušeno v důsledku konkursu a 6 věcí bylo přerušeno z jiného důvodu, stav „živých“ věcí činil 9, napadly 4 věci. V roce 2015 rozhodla JUDr. S. v agendě Ecm celkem 29 věcí, z toho vydala 6 rozsudků, ostatní věci byly vyřízeny jiným způsobem.

Dne 27. 1. 2015 bylo soudkyni přikázáno k vyřízení celkem 72 incidenčních sporů, z toho zůstalo k 31. 12. 2015 nevyřízeno 64 věcí, v roce 2015 tedy JUDr. S. skončila 8 věcí (vždy byla řízení byla zastavena).

Kárně obviněná je dle kárné navrhovatelky po dlouhá léta nejproblematictější soudkyní Krajského soudu v Ostravě a od prosince 2011 pracuje „pod kuratelou“. Prověrkou oddělení 11 Cm provedenou ke dni 31. 10. 2011 bylo totiž zjištěno, že soudkyně úmyslně nevyužívá jednacích dnů, čímž dochází k neúměrně dlouhým prodlevám mezi jednotlivými nařízenými jednáními. Jednání byla odročována nejméně na 5 - 7 měsíců dopředu, což neodpovídalo počtu nevyřízených věcí. Dále bylo zjištěno, že soudkyně není schopna vyřizovat svěřenou agendu; kontrolované spisy se vyznačovaly procesní bezradností, bezúčelným odročováním věcí „za účelem dalšího dokazování“, soudkyně neměla představu, jakým způsobem by se měla konkrétní věc řešit. Bylo zřejmé, že soudkyně úmyslně činila vše pro oddálení rozhodnutí ve věci. Od té doby (tj. déle než 4 roky) JUDr. S. pracuje pod trvalým dozorem místopředsedy krajského soudu. Především jsou jí přidělovány jednacích dny jen na nejbližší dva kalendářní měsíce, kárně obviněná soudkyně je soustavně kontrolována co do kvality a rychlosti vyřizovaných věcí; situace se ovšem bohužel nezměnila. JUDr. S. sice nařizuje jednání v určených lhůtách 2 měsíců, dle kárné navrhovatelky ovšem nadále vykazuje bezradnost při vyřizování věcí, nařízená jednání jsou zcela bezobsažná, jsou bezdůvodně opakovaně odročována. Ve spisech jsou provedeny až desítky úkonů, avšak počet skončených věcí je minimální. Zejména u složitých sporů je neschopnost soudkyně zřejmá; u celé řady těchto věcí nelze v dohledné době vůbec očekávat vydání rozhodnutí. Pokud kárně obviněná soudkyně přece jen vynese rozsudek (nepodaří-li se jí skončit věc jiným způsobem), stane se tak zpravidla po mnoha letech a mnoha jednáních. V případech podání odvolání jsou rozhodnutí JUDr. S. rušena a věci vraceny soudu I. stupně k dalšímu řízení; není výjimkou, že rozhodnutí bývají Vrchním soudem v Olomouci rušena pro nepřezkoumatelnost. Soudkyně nerespektuje závazné právní názory odvolacího soudu, proto její věci bývají rušeny opakovaně, čímž se řízení významně protahují a prodražují.

Z kontrolovaných spisů je dle kárné navrhovatelky dále zřejmé, že pokud jsou ve spisech prováděny plynulé či smysluplné úkony, jde o práci soudní tajemnice nebo vyšší soudní úřednice, po předložení věci soudkyni nastávají průtahy v řízení. Tyto průtahy tkví jednak v bezdůvodně dlouhých prodlevách mezi jednotlivými úkony soudkyně, případně prodlevy mezi úkony nejsou, avšak jde o samoučelné úkony nesměřující k vyřízení věci. Tím se výrazně zvyšují náklady sporů, protože u mnoha věcí jsou předmětem řízení vysoké finanční částky. Jakákoli opatření ze strany Krajského soudu v Ostravě se ukázala být nedostatečná, zlepšení práce JUDr. S. v žádném případě nelze očekávat, jde o dlouholetý stav a soudkyni, která dovršila důchodový věk.

Závěrem kárná navrhovatelka podotkla, že kárně obviněná soudkyně měla ke dni 31. 12. 2015 k vyřízení svěřeny celkem 103 „živé“ věci, z toho 80 věcí je předmětem kárného návrhu. Způsob vyřizování věcí kárně obviněnou soudkyní se nemění, JUDr. S. již léta postupuje stále stejně, jak je ostatně zřejmé z prověrky provedené na konci roku 2011. S výsledky práce kárně obviněné soudkyně vyjadřuje dlouhodobě nespokojenost Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací, Česká republika dokonce musela v několika případech řešených JUDr. S. zaplatit náhradu (celkem šlo o částku vyšší než 300 000 Kč) podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“).

Kárná navrhovatelka je proto z uvedených důvodů přesvědčena, že kárné opatření ve formě snížení platu nemůže přinést nápravu kritizovaného stavu věcí, a proto navrhla, aby kárně obviněná soudkyně byla dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích odvolána z funkce soudce.

II.

Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná ve svém vyjádření prostřednictvím svého obhájce předně uvedla, že nesouhlasí s řadou tvrzení uvedených v citovaném návrhu, neboť je považuje za zavádějící a záměrně zkreslené. Kárně obviněná je přesvědčena o tom, že návrh na zahájení kárného řízení je velkou měrou vykonstruován z toho důvodu, že se kárně obviněnou nepodařilo přesvědčit k dobrovolnému odchodu do důchodu, k čemuž ji kárná navrhovatelka vyzývala s tím, že v opačném případě s ní bude zahájeno kárné řízení. Kárně obviněná má tak za to, že kárné řízení je uměle vyvoláno jakožto nástroj k jejímu „odstavení“ z funkce a že obvinění v něm uvedená jsou tak mnohdy „dokreslena“ za tímto účelem.

Kárně obviněná podotkla, že působí v justici přibližně 25 let a za celou tu dobu na ni nebyla ze strany účastníků soudního řízení podána jediná důvodná stížnost, ani se nikdy nedostala do problémů podobného rázu. Kárně obviněná se tedy ohradila proti tvrzení, že je údajně „nejproblematictější“ soudkyní Krajského soudu v Ostravě a že se její rozhodovací praxe vyznačuje bezradností spočívající v neschopnosti rozhodnout jednotlivé případy

pokračování

rozsudkem. Kárně obviněná zdůraznila, že se obchodně závazkovým sporům věnuje v rámci svého působení v justici od roku 1991 a cítí se být odborníkem v této oblasti. Vytýkané průtahy v řízeních dle kárně obviněné pramení z nedostatečného pochopení této problematiky, neboť obchodněprávní spory bývají mnohdy výrazně komplikované, vyžadující provedení velkého množství důkazů, včetně předvolání řady svědků, a nelze je tak rozhodnout v rámci jednoho či dvou jednání. Na jednotlivé případy tak nelze pohlížet z hlediska rychlosti jejich vyřízení, které hovoří o kvantitě, nikoliv o kvalitě a legitimitě rozhodnutí v jednotlivých věcech. V této souvislosti kárně obviněná dále dodala, že rychlostí sporů a počtem vyřízených věcí se nikterak neodlišuje od zbylých soudců působících na obchodním úseku.

Za celou dobu působení ve funkci kárně obviněná obdržela pouze jednu výtku, která jí byla udělena v roce 2011 tehdejšími předsedou Krajského soudu v Ostravě JUDr. J. D. Kárně obviněné bylo vytčeno, že nevyužívá dostatečně kapacity přidělených jednacích dnů, a konkrétně pak jí byly vytýkány průtahy ve třech věcech. Kárně obviněná tuto výtku považovala za nedůvodnou, neboť do této doby s ní nikdy nebyly nedostatky v její práci jakkoliv řešeny a informace o provedené prověrce získala až na vyžádání v sekretariátu předsedy soudu. Po této výtce tak učinila kárně obviněná podrobný rozbor všech kontrolovaných věcí, kde se rozsáhle vyjádřila k vytýkaným bodům, a tento rozbor písemně zaslala JUDr. D. Tento rozbor však zůstal dosud bez jakékoliv reakce ze strany vedení soudu, kdy s kárně obviněnou nebyla situace nikdy ani poté jakkoliv řešena. Kárně obviněná proto vyjádřila překvapení nad informací, že od roku 2011 pracuje tzv. pod kuratelou, neboť jí není znám rozsah ani způsob výkonu tohoto dohledu. Pokud však skutečně kárně obviněná pracovala pod kuratelou, je s podivem, že kárná návrhovatelka shledala nedostatky v její práci až v roce 2016.

Přidělování jednacích dní na pouhé dva měsíce dopředu kárně obviněná označila za zásah do své rozhodovací praxe. Dle kárně obviněné je logické, že po vyčerpání této kapacity nemá soudce jinou možnost než jednání odročit na neurčito. Tento systém tak nejenže výrazně komplikuje a limituje soudkyni v jejím procesním postupu, rovněž pak výrazně častěji nastává situace, kdy strany sporu jsou nuceny žádat o odročení, neboť termín je určen jednostranně ze strany soudu, a nikoliv při jednání po dohodě všech zúčastněných, jak tomu v praxi často bývá. Kárně obviněná tak považuje výtku, že vždy ochotně vyhovuje návrhům procesních stran na odročení, za zcela zavádějící a nespravedlivé tvrzení, neboť takové situace vyvstávaly právě v důsledku opatření, které vůči ní zavedlo vedení soudu. Pokud by si tak kárně obviněná měla možnost plánovat odročená jednání svobodněji a ve větším časovém rozmezí, potřeba jednání odročovat pro důvody na straně účastníků řízení by se jistě omezila. K samotné výtce, že kárně obviněná „*vždy ochotně vyhovuje*“ žádostem o odročení, kárně obviněná podotkla, že nevyhovění těmto žádostem z hodnověrných důvodů by potenciálně zakládalo odvolací námitky účastníků, kteří by takový postup mohli pocítovat jako zásah do svého práva na spravedlivý proces. Kárně obviněná se tak důrazně ohrazuje proti tvrzení, že by jednání odročovala bez vážnějších důvodů, jak kárná návrhovatelka dovozuje. Kárně obviněná však pouze pro úplnost uvádí, že jí přidělené jednací dny byly z její strany plně využívány, když jednání byla nařizována jak v dopoledních, tak v odpoledních hodinách. Je-li kárně obviněné též vytýkáno odročování jednání za účelem mimosoudního řešení věci, není zřejmé, v čem

kárně obviněná měla v tomto směru pochybit, neboť soud má ze zákona povinnost vést strany sporu ke smíru.

Kárně obviněná je tedy přesvědčena, že pravým důvodem pro podání kárného návrhu není nespokojenost s výsledky její práce či deklarované průtahy, ale pouze způsob, jak donutit kárně obviněnou z její funkce odejít. Pokud by pak skutečně jediným důvodem pro podání předmětného návrhu byly pouze tvrzené průtahy, jeví se navrhopovaný postih jako zcela neadekvátní. Navrhované opatření ve formě odvolání z funkce soudce je zcela v nepoměru k vytýkaným nedostatkům, byť by se všechny zakládaly na pravdě. Kárně obviněné bylo již na poradě konané dne 23. 11. 2015 sděleno místopředsedou obchodního úseku Mgr. J., že kárná navrhovatelka má v úmyslu čtyři soudce z obchodního úseku (tedy kárně obviněnou a soudce JUDr. V., JUDr. A. a JUDr. O.) z jejich pozice „odstavit“. V únoru roku 2016 pak bylo kárně obviněné předestřeno již ze strany samotné kárné navrhovatelky ultimátum – kárně obviněná buď odejde do důchodu a podepíše rezignaci, která bude uložena v trezoru kárné navrhovatelky do 1. 6. 2016, nebo na ni bude podán kárný návrh a ze soudu tak odejde dehonestujícím způsobem. O tom pak svědčí rovněž i poznámka kárné navrhovatelky na straně 4 kárného návrhu, že se „jedná o soudkyni, která dovršila důchodový věk“. Nad rámec zmíněného kárně obviněná poznamenala, že, co se týče dalších tří výše jmenovaných soudců, pak kromě JUDr. O., který podal rezignaci a k 1. 11. 2016 odchází do starobního důchodu, a JUDr. A., která již dlouhodobě avizovala odchod do starobního důchodu a u které si tedy kárná navrhovatelka byla vědoma jejího plánovaného odchodu (který se již i uskutečnil), byl i na JUDr. V. kárnou navrhovatelkou podán návrh na zahájení kárného řízení, který je u kárného soudu veden pod sp. zn. 13 Kss 1/2016. Kárně obviněná je tak přesvědčena, že kárná navrhovatelka využívá těchto prostředků pouze jako mocenského nástroje k odstranění jí nepohodlných soudců. Pokud by tomu tak nebylo, kárně obviněná není zcela srozuměna s tím, proč na ni byl kárný návrh podán až v roce 2016, když již od roku 2011 vykazuje dle kárné navrhovatelky zásadní nedostatky ve své práci a musí tak pracovat pod dohledem. Rovněž pak není zřejmé, proč bylo soudkyni, která dle kárné navrhovatelky nezvládá ani rozsah své vlastní agendy a způsobuje tak průtahy, přidělena agenda další, pro kárně obviněnou zcela nová, a to incidenční spory.

Kárně obviněná v tomto smyslu dále odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2014, č. j. 16 Kss 10/2013 – 84 (všechna zde citovaná rozhodnutí kárných senátů Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), dle něhož úloha předsedy soudu nespočívá pouze v manažerské náplni jeho práce, nýbrž měla by obnášet i určitý lidský faktor, pomocí kterého přistupuje z pozice nadřízeného k ostatním soudcům a v souladu s tím jim přiděluje práci a přistupuje k jejich vedení. Počinání kárné navrhovatelky ovšem svědčí o opačném přístupu bez upřímné snahy své výhrady s kárně obviněnou řešit.

Pokud jde o výtky kárné navrhovatelky obsažené v návrhu na zahájení kárného řízení týkající se hodnocení rozhodovací praxe kárně obviněné, kdy je kárně obviněné například vytýkáno, že jednání jsou zcela bezobsažná, jsou činěny desítky úkonů, kárně obviněná nemá představu, jak by měla konkrétní věc řešit, apod., kárně obviněná podotkla, že dle jejího názoru nepřísluší kárné navrhovatelce hodnotit postup konkrétního soudce, neboť jí

pokračování

to zákon o soudech a soudcích neumožňuje ani neukládá. Podle názoru kárně obviněné je tímto zasahováno do interní nezávislosti soudce a kárná návrhvatelka se zde dostává do rozporu s § 79 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, podle kterého nikdo nesmí narušovat nebo ohrožovat nezávislost a nestrannost soudců. Kárně obviněná tak zcela zásadně nesouhlasí s citovanými tvrzeními, neboť má za to, že plynou pouze z nedostatečného pochopení problematiky obchodně závazkových vztahů, jejichž komplexnost a složitost může často vyžadovat daleko časově náročnější uchopení.

K samotné podstatě kárného návrhu pak kárně obviněná uvedla, že v rozhodovací praxi ji po předmětnou dobu omezovala řada faktorů, které nebyly v kárném návrhu zohledněny. Předně, jak již bylo nastíněno výše, bylo do její funkce zasahováno opatřením, na jehož základě jí byly přidělovány jednací dny na pouhé dva měsíce dopředu. Kárně obviněná je dále po dobu poslední přibližně dekády každoročně jeden měsíc v pracovní neschopnosti, a to z důvodu svého zdravotního stavu, v důsledku kterého je nucena podstoupit komplexní lázeňskou léčbu.

V předmětné době, a to v konkrétně v roce 2014, pak kárně obviněná po dobu 4 měsíců zastupovala svou kolegyni JUDr. A., která byla dlouhodobě nemocná. Stejně tak v roce 2015 bylo kárně obviněné přiděleno 11 věcí přerozdělených od odcházejícího soudce JUDr. H. (z těchto věcí je v současné době 8 pravomocně skončeno, 2 věci jsou přerušeny z důvodu konkursu a 1 věc je v důsledku odvolání u Vrchního soudu v Olomouci).

V roce 2013 pak soudní oddělení vykazovalo značné nedostatky v práci, které dosáhly takové intenzity, že kárně obviněná byla nucena písemně tyto nedostatky soudnímu oddělení vytknout. V písemné výtce ze dne 19. 8. 2013 adresované paní A. H., vedoucí kanceláře, pak kárně obviněná vyjádřila nespokojenost zejména s tím, že nejsou plněny pokyny soudce, spisy nejsou předkládány ve stanovených termínech a došlá podání jsou předkládána až s časovými prodlevami. Kárně obviněná zároveň žádala zjednání nápravy, k čemuž zároveň udělila konkrétní pokyny, jak má být dále postupováno. To svědčí nejen o tom, že kárně obviněná dbala na řádný průběh řízení a snažila se v maximální míře předcházet průtahům a prodlevám, ale i o tom, že chod oddělení nebyl v minulosti zdaleka bezproblémový a že řada vytýkaných nedostatků, zejména pak časové prodlevy, mohly být způsobeny právě tímto problémem. I přes tyto skutečnosti pak kárně obviněná vykazuje za období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2015 (tedy za období, kdy musely vytýkané nedostatky v její práci dostoupit vrcholu, neboť kárná návrhvatelka se rozhodla uchýlit k podání kárného návrhu) celkem 532 skončených věcí, což je v průměru 14 skončených věcí měsíčně, tedy o celé 4 věci více, než bylo stanoveno pokynem místopředsedy Mgr. J. (který stanovil povinnost měsíčně skončit 10 věcí). Počet těchto věcí tak nejenže pro srovnání převyšuje tento nově stanovený limit, je rovněž zcela srovnatelný s počtem věcí na odděleních stejné agendy (a sice 1 Cm, 1 Ecm, 4 Cm, 4 Ecm, 21 Cm a 21 Ecm).

Kárně obviněné je dále vytýkáno její rozhodování ve vztahu k odvolacímu soudu, totiž že její rozhodnutí bývají odvolacím soudem často rušena a věci vraceny k dalšímu projednání, často pak bývají rozhodnutí rušena pro nepřezkoumatelnost. V závěru kárného návrhu je pak konstatováno, že Vrchní soud v Olomouci vyjadřuje s výsledky práce kárně

obviněné dlouhodobou nespokojenost. Kárně obviněná s těmito tvrzeními zásadně nesouhlasí. Předně je třeba uvést, že většina rozhodnutí kárně obviněné byla odvolacím soudem potvrzena, a to konkrétně ve věcech oddělení 11 Cm a 11 Ecm bylo v roce 2013 11 věcí potvrzeno a 5 zrušeno a vráceno, v roce 2014 11 věcí potvrzeno a 4 zrušeny a vráceny a v roce 2015 9 věcí potvrzeno a 6 zrušeno a vráceno. Jiná rozhodnutí odvolacího soudu, například o zastavení odvolacího řízení či postoupení věci, kárně obviněná neuvádí, neboť pro obranu proti vytýkaným pochybením nejsou podstatná.

Kárně obviněná tak netvrdí, že by její rozhodnutí nebyla nikdy odvolacím soudem zrušena a vrácena, když sama připouští, že ve dvou případech se tak stalo dokonce dvakrát (což však opět nezakládá žádnou výraznou odchylku od průměru, neboť je zcela běžné, že odvolací soudy rozhodnutí nalézacích soudů ruší a vracejí zpět a nezřídka k tomuto dochází v jedné věci opakovaně; tato kontrola poskytovaná dvojinstančním systémem justice je však nezbytnou zárukou legitimacy a jen při dokonale konstantních názorech napříč soudcovským stavem by nemusela existovat). Co se však týče závazných právních názorů odvolacího soudu, kárně obviněná je respektuje, přestože má někdy o jejich správnosti důvodné pochybnosti. Jedná se zejména o rozhodnutí odvolacích senátů 4 Cmo a 8 Cmo, přičemž z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, kterými byly rozsudky kárně obviněné rušeny a vráceny k dalšímu řízení, se jednalo například v roce 2013 o dvě rozhodnutí senátu 8 Cmo, v roce 2014 o jedno rozhodnutí senátu 8 Cmo a v roce 2015 o tři rozhodnutí senátu 8 Cmo a dvě rozhodnutí senátu 4 Cmo. V případě dovolání proti rozhodnutím těchto senátů byla jen v období mezi roky 2013 a 2015 ve třech případech jejich rozhodnutí (kterými byly změněny nebo zrušeny rozsudky ve věcech 11 Cm) zrušena Nejvyšším soudem (viz rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 403/2011, sp. zn. 29 Cdo 3860/2014 a sp. zn. 32 Cdo 451/2013). To jasně svědčí o tom, že kárně obviněná měla důvodné pochybnosti o závazných právních názorech odvolacího soudu, když posléze i Nejvyšší soud se přiklonil k jejím závěrům. Skutečnost, že to bylo v kárném návrhu zcela zamlčeno, a celá věc byla prezentována pouze v tom světle, že kárně obviněné jsou rozsudky často rušeny Vrchním soudem v Olomouci, jen svědčí o účelovosti a zkreslenosti celého návrhu. Kárně obviněné je dále mimo jiné vyčítáno, že v několika případech došlo z její strany k odvolání nařízeného jednání, a to ze zdravotních důvodů na straně soudkyně, přestože byla kárně obviněná toho dne na pracovišti. Kárně obviněná k tomu uvedla, že k těmto situacím skutečně několikrát došlo, avšak nejednalo se v žádném případě o bezdůvodné zrušení jednání. Kárně obviněná měla v předmětné době vážné zdravotní problémy se zuby, což jí značně znemožňovalo mluvení a je tak logické, že by jednání nebyla schopna vést. Práce na pracovišti však jinak schopna byla, proto považovala za nezbytné pouze zrušit nařízené jednání, kterého se fyzicky nebyla schopna účastnit, na rozdíl od práce v kanceláři.

Pokud se jedná o stanovisko kárně obviněné ke sporům v agendě Icm, kárně obviněná předně uvedla, že se necítí být zákonnou soudkyní, neboť předmětné incidenční spory, v nichž je spatřována její nečinnost, jí byly přiděleny *ad hoc* opatřením předsedkyně soudu na základě ustanovení, které je v rozporu s ústavním pořádkem. Kárně obviněná se v předmětné době plně ztotožnila s názorem své kolegyně JUDr. S. P., která podala u Ústavního soudu návrh na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, a vyčkávala

pokračování

rozhodnutí v této věci a záměrně tak nečinila v jí přidělených incidenčních věcech další úkony, neboť se domnívala, že není oprávněna v těchto věcech rozhodovat.

Nad rámec uvedeného kárně obviněná podotkla, že incidenční spory pro ni představují zcela novou agendu, se kterou se za dobu své praxe v justici nesetkala. Kárně obviněné přitom nebyly vytvořeny podmínky, které by jí umožnily s touto agendou odpovídajícím způsobem pracovat. Ze strany vedení soudu tak nebylo zorganizováno žádné školení či semináře za účelem zasvěcení soudců do této problematiky, když v porovnávání se stávající praxí kárně obviněné se jak z hlediska hmotněprávního, tak z hlediska procesního jednalo o zcela nové věci, rozdílné od její dosavadní rozhodovací činnosti. Stejně tak tato problematika vyžaduje práci se specifickým počítačovým programem, se kterým se kárně obviněná do té doby nikdy nesetkala, ani za tímto účelem nebyla jakkoli proškolená. Kárně obviněná dále poukázala na skutečnost, že soudcům na insolvenčním úseku je vždy přidělován asistent (jedná se již o zákonnou povinnost), jehož náplní práce je pouze insolvenční agenda. Kárně obviněné tak byl asistent přidělen až v polovině roku 2015 (tedy půl roku po rozhodnutí o přidělení incidenčních věcí), a to na krátkou dobu necelého půl roku. Kárně obviněná se tak domnívá, že za situace, kdy k její již tak značně obsáhlé náplni práce při stávajícím nápadu věcí přibyla pro ni zcela nová agenda, ke které jí nebylo zajištěno odpovídající proškolení či personální zázemí, nebylo možné racionálně očekávat, že bude tuto novou rozhodovací činnost zvládat zcela bez problémů. Obzvláště za situace, kdy byla kárně obviněná ze strany vedení dlouhodobě „monitorována“ pro průtahy v řízení. Dle kárně obviněné se tedy nabízí vysvětlení, že si kárná navrhovatelka tímto postupem připravovala půdu pro budoucí kárný postih, neboť si musela být vědoma toho, že pokud kárně obviněná nezvládá nápad věcí ani v rámci svého oddělení, nejeví se jako reálné, že by po přidělení zcela nové agendy v ní mohla odstranit průtahy.

Závěrem kárně obviněná konstatovala, že se z uvedených důvodů necítí být vinna vytýkaným jednáním, a navrhuje proto, aby kárný soud předložený kárný návrh považoval za nedůvodný.

III.

Řízení před Ústavním soudem ve věci sp. zn. Pl. ÚS 22/16

Kárný soud v neveřejném zasedání konaném dne 4. 5. 2016 zvážil souvislost nyní posuzované věci s kárným řízením vedeným pod sp. zn. 13 Kss 1/2016, v němž zdejší soud usnesením ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. 13 Kss 1/2016, rozhodl o přerušení daného řízení a předložení návrhu Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění. Vzhledem k tomu, že v nyní posuzované věci sp. zn. 13 Kss 3/2016 je vedeno řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněné soudkyně ve skutkově obdobném případě, kdy jsou kárně obviněné vytýkány průtahy mj. v celkem 66 incidenčních sporech, jež jí byly, stejně jako soudci kárně obviněnému ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016, přikázány k vyřízení mimo rozvrh práce opatřením předsedkyně Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2016 vydaným na základě § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění, rozhodl kárný senát v neveřejném zasedání za přiměřeného použití § 224 odst. 5 trestního řádu ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), o

přerušení kárného řízení i v nyní posuzované věci s tím, že v této věci již nebylo třeba podávat samostatný návrh Ústavnímu soudu na zrušení jmenovaného ustanovení, neboť tak soud učinil ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016.

Ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 totiž kárný soud dospěl k závěru, že § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění, byl v rozporu s právem na zákonného soudce zakotveným v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), právem na nezávislý a nestranný soud chráněným čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a dále s principem nezávislosti soudní moci obsaženým v čl. 81 Ústavy a principem nezávislosti soudců stanoveným čl. 82 odst. 1 Ústavy, a to mj. z toho důvodu, že neposkytoval žádné záruky proti zneužití uvážení předsedy soudu při přidělování incidenčních sporů. K odebrání věci původnímu soudci určenému platným rozvrhem práce a jejímu přidělení kterémukoli jinému soudci daného soudu mohlo dle závěru kárného soudu dojít v podstatě v libovolném počtu incidenčních sporů opatřením předsedy soudu, které mohlo být přijato mimo rozvrh práce a tudíž i bez projednání se soudcovskou radou a bez jeho zpřístupnění veřejnosti (viz § 41 a § 52 zákona o soudech a soudcích), tedy v rozporu se standardním postupem předpokládaným v § 40 až § 44 zákona o soudech a soudcích.

Ústavní soud v dané věci rozhodl nálezem ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 22/16, publ. pod č. 268/2017 Sb., v němž dle většinového stanoviska neshledal § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v relevantním znění, v rozporu s ústavním pořádkem a návrh Nejvyššího správního soudu zamítl. Ústavní soud přitom dospěl k závěru, že § 160 odst. 2 insolvenčního zákona svým zněním, systematickou souvislostí a účelem slouží jako výjimka ze zásady jednotnosti insolvenčního řízení před jedním soudcem. Nevylučoval ani v posuzovaném znění plně souběžné užití zákona o soudech a soudcích. Zákon o soudech a soudcích obsahuje obecnou úpravu pro přidělování věcí („podle předem daných pravidel“) a jejich případné přerozdělování („je-li soudce nedostupný“), insolvenční zákon stanoví některá zvláštní pravidla pro přidělování („incidenční spory jednomu soudci, ledaže hrozí průtahy“) a přerozdělování věcí („brozí-li průtahy, lze odebrat a přidělit jinému soudci“).

K uplatnění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tedy dle Ústavního soudu může dojít pouze podle pravidel stanovených v rozvrhu práce a za splnění dalších požadavků § 41 až § 44 zákona o soudech a soudcích. Zároveň může být toto ustanovení použito jen k naplnění jeho zákonného účelu – odstranění nebezpečí průtahů v insolvenčním řízení. To platí jak pro prvotní přidělení věci jinému než insolvenčnímu soudci (preferovaný postup), tak i pro její výjimečné následné přerozdělení. Z úpravy insolvenčního zákona a zákona o soudech a soudcích lze dovodit obecná zákonná pravidla a limity pro způsob, jakým mají být věci přidělovány a výjimečně i přerozdělovány, i obecné stanovení podmínek pro uplatnění napadeného ustanovení. Ty musí být pro poměry a potřeby jednotlivých insolvenčních soudů provedeny konkrétními pravidly stanovenými v rozvrhu práce.

Současně Ústavní soud podotkl, že jím provedený ústavně konformní výklad napadeného ustanovení insolvenčního zákona nemá bez dalšího dopad na následné hodnocení zákonnosti příkázání incidenční věci jinému soudci, při němž bylo napadené ustanovení aplikováno. Věci dosud přidělené jinému soudci podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona v

pokračování

rozporu s požadavky vyjádřenými v tomto nálezu tudíž přerozdělovány (opětovně odnímány a přidělovány) nebudou.

IV.

Vyjádření stran k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16

Kárně obviněná ve své reakci na nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16 uvedla, že byt byla přesvědčena o protiústavnosti dotčeného ustanovení insolvenčního zákona, plně respektuje závěry, ke kterým Ústavní soud dospěl, a odkázala zejména na odstavce 36, 41 - 44, 51, 58, 59 a 64 uvedeného nálezu.

Kárně obviněná následně podotkla, že k přerozdělování incidenčních sporů dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, mělo docházet výjimečně a pokud tato výjimečná situace nastala, mělo být postupováno dle rozvrhu práce a v součinnosti se soudcovskou radou. Tak to ale na Krajském soudě v Ostravě nefungovalo. Kárně obviněná je přesvědčena, že opatření kárné navrhovatelky, kterým jí byly incidenční spory přerozděleny, nesledovalo cíl, který Ústavní soud vyhodnotil jak ústavně konformní, ale naopak sloužilo jako prostředek zvýhodňující část soudců a v případě jiných soudců (též i kárně obviněné) se stalo prostředkem k jejich šikaně a nátlaku.

Jsou-li kárně obviněné vytýkány průtahy v incidenčních sporech, které jí byly přerozděleny pouze „opatřením předsedkyně soudu“ bez součinnosti se soudcovskou radou a mimo platný rozvrh práce, navíc za situace, kdy v „opatření předsedkyně soudu“ zcela absentuje řádné odůvodnění a není z něj ani zřejmé žádné konkrétní insolvenční řízení, u něhož by hrozily průtahy, pak při přerozdělení těchto incidenčních sporů kárnou navrhovatelkou nedošlo k naplnění těch zákonných předpokladů, které ve svém odůvodnění zmiňuje Ústavní soud v citovaném nálezu, a takový akt nemůže mít právní relevanci.

Kárně obviněná dále poukázala na kárné řízení vedené proti předsedkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. I. H. a místopředsedovi tohoto soudu Mgr. R. K. pod sp. zn. 11 Kss 1/2017 mimo jiné právě proto, že kárná navrhovatelka svými opatřeními přikázala v podstatě všechny insolvenční incidenční spory jiným soudcům bez posouzení, zda by projednání a rozhodnutí toho kterého incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení mohlo vést k průtahům v insolvenčním řízení, mimo rozvrh práce, nepravdivě a nepředvídatelně. Vzhledem k tomu, že vyřešení otázky zákonnosti a důvodnosti přerozdělování incidenčních sporů má přímý dopad na to, co je kárně obviněné kladeno za vinu, kárně obviněná navrhl, aby Nejvyšší správní soud přerušil řízení do pravomocného rozhodnutí ve věci sp. zn. 11 Kss 1/2017.

Kárná navrhovatelka ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2017 sdělila, že při vydávání opatření k přikázání insolvenčních incidenčních sporů postupovala podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, který nařizuje přikázat takový spor jinému soudci insolvenčního soudu, pokud se ukáže, že by projednávání a rozhodnutí incidenčního sporu mohlo vést k průtahům v insolvenčním řízení. Kárná navrhovatelka je proto přesvědčena, že neměla

jinou možnost, neboť by nepřikázání incidenčních sporů s ohledem na vysoký počet insolvenčních věcí, které krajskému soudu v minulých letech napadly, zákonitě vedlo k průtahům. Kárná navrhovatelka dále připojila tabulky nápadu insolvenčních věcí v letech 2010-2016, počtu soudců v této agendě dle systemizace, skutečného počtu insolvenčních soudců na Krajském soudu v Ostravě a dále tabulku výkonnosti jednotlivých insolvenčních soudců v období 2014 – 2016. Z těchto tabulek dle kárné navrhovatelky vyplývá, že insolvenční soudci byli mimořádně zatíženi a nemůže být řeč o jejich laxnosti při vyřizování incidenčních sporů. Každý insolvenční soudce vyřídil mnohem více insolvenčních věcí, než předpokládá měřítko výkonnosti. Dle kárné navrhovatelky tedy daní soudci objektivně neměli volnou kapacitu pro vyřizování incidenčních sporů a jejich pracovní výkony hodnotí jako výjimečné a příkladné. Není tedy pravda, že by kárná navrhovatelka neprovedla posouzení, zda by projednání incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení vedlo k průtahům. Z počtu insolvenčních věcí napadlých např. v roce 2015 (6 108 věcí) a počtu insolvenčních soudců v roce 2015 (13 soudců) je dle kárné navrhovatelky evidentní, že pokud jednomu insolvenčnímu soudci v průměru napadne 463 věcí ročně, objektivně nemůže vyřizovat ještě další incidenční spory (podle měřítek výkonnosti by měl insolvenční soudce ročně vyřídít buď 110 insolvenčních věcí, kde není úpadek řešen oddlužením, nebo 330 oddlužení nebo 109 incidenčních věcí).

Podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, nebylo dle názoru kárné navrhovatelky možné zahrnout vydaná opatření do rozvrhu práce. Dané ustanovení bylo v insolvenčním zákoně od samého počátku jeho účinnosti, tj. od 1. 1. 2008, kdy byly poměry v insolvenčním řízení zcela jiné, a mířilo (dle záměru zákonodárce) především na tzv. velké konkursy generující řadu incidenčních sporů, které nebyl insolvenční soudce schopen sám vyřizovat. Situace se začala měnit v průběhu roku 2008, kdy byl zaveden způsob řešení úpadku oddlužením. Tento institut začal být hojně využíván, čímž prudce narostl počet insolvenčních věcí, insolvenční soudci už sami nedokázali incidenční insolvenční věci vyřizovat, takže se muselo přistoupit k aplikaci § 160 odst. 2 insolvenčního zákona ve zvýšené míře. Kárná navrhovatelka si byla vědoma problematičnosti aplikace daného ustanovení v „*nových poměrech*“ (stejně jako další předsedové krajských soudů). Ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění účinném do 30. 6. 2017, se jeví jako dobou překonané a určené k novelizaci, proto kolegium insolvenčních místopředsedů krajských soudů i kolegium předsedů krajských soudů opětovně a dlouhodobě navrhovalo jeho novelizaci tak, aby bylo možno tyto věci zahrnout do rozvrhu práce.

Závěr, dle něhož přidělování incidenčních sporů na základě § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, není možné vtělit do rozvrhu práce, dle kárné navrhovatelky vyplývá z teleologického výkladu daného ustanovení, z usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a z nového znění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ve znění zákona č. 64/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) a některé další zákony. Daná opatření proto dle kárné navrhovatelky nemohla být projednána ani soudcovskou radou. Až na základě usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, dospěla kárná navrhovatelka k závěru, že přidělování incidenčních sporů dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona lze začlenit do rozvrhu práce a rozhodla proto o jeho změně s účinností od 1. 4. 2016.

pokračování

V. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 6. 12. 2017 kárná navrhovatelka plně odkázala na písemné znění kárného návrhu a stejně tak i obhájce kárně obviněné odkázal na svá písemná vyjádření.

Předseda kárného senátu dále v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb. seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal spisy Krajského soudu v Ostravě (resp. jejich ověřené kopie), jichž se týkají skutky, v nichž navrhovatelka spatřovala kárné provinění. Účastníci řízení vyjádřili souhlas s tím, aby při jednání následně nebyly podrobně probírány veškeré jednotlivé skutky, ale aby byly shrnuty souhrnné výsledky šetření k jednotlivým částem kárného návrhu, a případně byly podrobněji probrány ty skutky, ke kterým by se účastníci nad rámec svých předchozích písemných vyjádření, chtěli dále vyjádřit. Podrobný popis relevantních částí vytýkaných spisů a jednotlivé skutkové závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou obsaženy v části VI. tohoto rozhodnutí.

Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly předloženy kárnou navrhovatelkou nebo kárně obviněnou ať již během písemné části řízení nebo při jednání nebo které si sám obstaral. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

Spisová prověrka oddělení 11 Cm ze dne 21. 1. 2016 vypracovaná Mgr. Vl. J.

Její závěry byly převzaty do kárného návrhu, a to, ať již jde o konkrétní vytýkaná období nečinnosti u jednotlivých věcí a jejich popis (přílohy č. 2, 3 a 5 k prověrce), tak o obecnou charakteristiku tvrzených nedostatků v práci JUDr. S. uvedenou v kárném návrhu. U řady spisů ale na druhou stranu průtahy shledány nebyly.

Ke spisové prověrce byly připojeny následující přílohy:

- přehled o stavu senátu JUDr. S. ke dni 31. 12. 2015 v agendách Cm, ECm a ICm, v němž je poznamenáno, že pokyn předsedkyně soudu o nařizování jednání v termínu ne delším než 2 měsíce je dodržován, a dále je zde uvedeno, že v roce 2015 nebyly na JUDr. S. podány stížnosti ani žádosti o odškodnění za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem (příloha č. 1)
- přehled spisů 11 Cm (příloha č. 2)
- přehled spisů 11 ECm (příloha č. 3)
- Opatření předsedkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Ivy Hrdinové ze dne 27. 1. 2015, jímž byly dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona přerozděleny incidenční spory evidované v rejstříku daného soudu roku 2014, přičemž JUDr. S. bylo takto přikázáno 72 věcí vedených v oddělení 31 ICm (JUDr. V. 45 věcí oddělení 22 ICm, JUDr. A. 35 věcí oddělení 22 ICm a JUDr. O. 72 věcí oddělení 39 ICm). V odůvodnění opatření bylo uvedeno: „Vzhledem k vysokému počtu insolvenčních věcí vyřizovaných v jednotlivých insolvenčních odděleních (průměrně cca 1580 věcí na jedno oddělení) a vysokému počtu nově napadajících věcí (průměrný roční nápad na jedno oddělení v roce 2014 činil 553 věcí, přičemž systemizace soudců

předpokládá 1 soudce na 330 oddlužení resp. 110 jiných insolvenčních věcí) je kapacita insolvenčních soudců plně využita k vyřizování věcí insolvenčních a schopnost vyřizovat incidenční spory je minimální – vyřízení incidenčních sporů napadlých v roce 2014 by bylo lze očekávat v horizontu 3-7 let, což by, při zohlednění možnosti uplatnit opravné prostředky, nepochybně vedlo k extrémním průtahům v dotčených insolvenčních řízeních. Předseda soudu proto přikázal uvedené incidenční spory jiným soudcům, u nichž existuje předpoklad, že podstatná část uvedených věcí bude vyřízena již v letech 2015 – 2016.“ (příloha č. 4)

- přehled spisů 31 ICm (příloha č. 5)

Výsledky prověrky oddělení 11 Cm a opatření k odstranění zjištěných nedostatků ze dne 6. 12. 2011 vyhotovené tehdejší předsedou Krajského soudu v Ostravě JUDr. J. D.

Dle výsledků této prověrky bylo ke dni 31. 10. 2011 v oddělení 11 Cm zařazeno celkem 283 věcí, z toho 228 věcí bylo starších dvou let, z nichž 153 věcí bylo přerušeno konkursem a 28 věcí z jiného důvodu. V senátu bylo dále zařazeno 55 věcí mladších dvou let. Celkem tedy JUDr. S. pracovala se 102 živými spisy, z nichž téměř polovina (47 věcí) byla starší dvou let.

Z obsahu všech spisů bylo dle výsledků prověrky zřejmé, že „soudkyně nevyužívá účelně určených jednacích dnů (každá středa a pátek), čímž dochází k neúměrně dlouhým prodlevám mezi jednotlivými nařízenými jednáními. Uvedenému počtu živých věcí v senátě odpovídá interval pro nařizování věcí v délce dvou měsíců, maximálně tří měsíců v odůvodněných případech. Soudkyně však postupuje tak, jak je výše uvedeno, v důsledku toho vznikají průtahy v řízení a téměř všechny věci se stávají téměř obratem nedodělky staršími jednoho roku. Jelikož soudkyně jednání odročuje na 5 až 7 měsíců dopředu, nutně to vede k žádostem jednotlivých účastníků řízení či jejich zástupců o odročení jednání z různých důvodů, které v tomto dlouhém mezidobí musejí nastat. Za těchto okolností soudkyně jednání pravidelně odvolává, čímž zůstávají jednací termíny nevyužity, ač předtím byly mnoho měsíců blokovány“.

Výsledky prověrky byly v závěru shrnuty takto: „Lze sumarizovat, že v jednotlivých věcech oddělení 11 Cm je nařizována celá řada jednání, z nichž se uskuteční pouze zlomek, další jednání jsou buď rovnou odvolána, případně bezdůvodně odročena, a to na nepřiměřeně dlouhou dobu; doba odročení neodpovídá počtu v senátě ani jejich skladbě. Soudkyně nařizuje na jednotlivé jednací dny pouze jednu či dvě věci, aniž přesně ví, co se bude u jednotlivých jednání řešit, a proto není schopna stanovit ani rámcový časový rozsah jednotlivých jednání. U jiných věcí je zase zřejmé z povahy projednávané věci, že jednání nemůže trvat celý jednací den. Postup soudkyně budí dojem, že úmyslně obsazuje jednací dny, aby oddálila rozhodnutí ve věci. V mnoha věcech postupuje s průtahy tak, jak je výše příkladmo uvedeno. V době od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2011 soudkyně nařídila jednání ve 214 věcech, z nichž v 62 věcech jednání odvolala a 91 věcí odročila, skončila 57 věcí, tj. cca 6 věcí měsíčně, což je hrubě podprůměrný výsledek.“

Jako opatření k odstranění zjištěných nedostatků bylo určeno následující:

1. Soudkyni budou písemně vytčeny zjištěné nedostatky v práci podle § 88a zákona o soudech a soudcích.
2. Místopředseda krajského soudu JUDr. Hampel se soudkyní projedná stav věcí v oddělení 11 Cm a vytkne jí nevyužívání jednacích dnů a popsané průtahy v řízení.

pokračování

3. Místopředseda JUDr. Hampel soudkyni přidělí jednací dny do 31. 3. 2012 s tím, že soudkyně bude moci nařizovat jednání na dosavadní volné termíny do konce března 2012, a to až do doby, kdy budou všechny jednací termíny v prvním čtvrtletí roku 2012 bezvýhradně plně obsazeny.

4. Místopředseda JUDr. Hampel bude koncem každého kalendářního měsíce kontrolovat počet nařízených věcí v oddělení 11 Cm v jednotlivých jednacích dnech s tím, že soudkyni bude přidělovat jednací dny pouze na 2 měsíce dopředu, postupně poté, co budou dosud přidělené jednací dny obsazeny. Termíny jednání na dobu delší 2 měsíců dopředu jí budou přidělovány *ad hoc* v odůvodněných případech (v takovém případě bude zpravidla nutné jednání odročit na neurčito a nařídít je až po přidělení dalšího jednacího termínu JUDr. Hampel na odůvodněnou žádost soudkyně).

Písemná výtko dle § 88a zákona o sodech a soudcích ze dne 6. 12. 2011, sp. zn. Spr 3900/2011

JUDr. S. ji udělil tehdejší předseda Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiří Doležilek za nedostatky v práci zjištěné komplexní prověrkou plynulosti řízení ve věcech starších dvou let vyřizovaných v oddělení 11 Cm. Tyto nedostatky spočívaly zejména v nevyužívání kapacity přidělených jednacích dnů a v odročování jednání na dobu 5 až 7 měsíců (bez ohledu na stáří věcí) neodpovídající počtu ani skladbě věcí vyřizovaných v oddělení 11 Cm, což vedlo k průtahům v řízení v jednotlivých věcech a k neúměrnému počtu věcí starších dvou let v oddělení 11 Cm. Dále byly JUDr. S. vytčeny průtahy v řízení ve věcech sp. zn. 11 Cm 113/2006, 11 Cm 131/2010 a 11 Cm 64/2010.

Vyjádření JUDr. S. ze dne 31. 1. 2012 k výtce udělené tehdejší předsedou Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřím Doležilkem

JUDr. S. se podrobně vyjádřila k výsledkům prověrky oddělení 11 Cm, k opatření k odstranění zjištěných nedostatků ze dne 6. 12. 2011 a k udělené výtce, přičemž v úvodní části uvedla:

„S prováděním prověrky ani s výsledky prověrky jsem sice seznámena nebyla, ale poté, co jsem si písemně vyhotovení této zprávy opatřila, ve snaze zjistit příčinu vytýkaných nedostatků jsem zjistila, že výsledky prověrky jsou nepravdivé, neodpovídají skutečnostem ve spisech ani v rejstřících. Na důkaz toho Vás, vážený pane předsedo, chci seznámit se skutečným stavem oddělení 11 Cm (11 Ecm) za období od 1. 1. do 31. 10. 2011 a jsem připravena podat Vám k tomu i informace i ústně.

Pro Vaši informaci v období od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2011 bylo nařízeno ústní jednání na 70 jednacích dnů z možných 83 jednacích dnů. Nebylo tedy nařízeno ústní jednání na 13 jednacích dnů - z toho 2 byly státními svátky, 1 z důvodu dovolené a 8 z důvodu nemocenské. Pouze na 1 jednací den, a to bezprostředně před nástupem na dlouhodobou nemocenskou nebyly do jednací síně č. 152 nařízeny žádné spory. Na těchto 70 jednacích dnů byly spory nařízeny tak jako i v minulosti, tj. v co nejkratším termínu poté, co vznikla potřeba jednání svolat, a to ať jde o jednání ve věci samé nebo jednání přípravné. Množství a hlavně čím dál větší složitost kauz vyžaduje nejen důkladnou přípravu soudce, ale mnohdy taky nutnost probrat celou věc s účastníky, resp. jejich právními zástupci tak, aby výsledek celého soudního řízení (tedy nejen v

případě, že dojde k vydání rozsudku) byl pro strany co nejspokojivější. U skutkově komplikovaných věcí je tedy zapotřebí důkladně proniknout do problematiky a zjistit, v čem spor ve skutečnosti spočívá, když častokrát ani žaloba ani jiné písemné stanovisko skutečný problém neuvádějí. K tomu bezpochyby slouží zásada ústnosti jednání a tedy nutnosti využívání jednací síně v maximální možné míře. Nařízení ústních jednání na maximální možný počet jednacích dnů této potřebě zcela odpovídá. Počet věcí nařízených na těchto 70 jednacích dnů činil 214. Z těchto nařízených věcí bylo sice 62 odvoláno, ale ani v jednom z těchto 62 případů se tak nestalo bezdůvodně [...].

Přes velké množství odvolaných a odročených ústních jednání, zůstalo těch, v nichž v tomto období bylo jednáno, dost - jednací síň byla využita v maximálním počtu jednacích dnů. Tomu odpovídá i množství sporů, které byly senátem 11 Cm v tomto období projednávány - celková doba jednání v jednací síni činila cca 140 hodin čistého času! (Tolik času v jednací síni nestrávil žádný ze soudců obchodního úseku v tomto období). Nechci znova opakovat, že k vyřešení sporu samozřejmě nestačí pouze hodiny strávené v jednací síni, ale další hodiny strávené přípravou! Z toho vyplývá, že množství využitých jednacích dnů a doba strávená v jednací síni v jednací den svědčí o nadprůměrném využití jednací síně. Veškeré tyto údaje jsou čerpány z dostupných informací a lze si jejich pravdivost ověřit.“

V závěru vyjádření JUDr. S. dále uvedla: „Počet skončených věcí senátu 11 Cm za období leden - říjen 2011 není 57 ale **306 (217 v Cm a 89 v Ecm)**, což je **podstatný rozdíl!** Počet skončených věcí na měsíc tedy nepředstavuje 6 věcí, ale více než 30 věcí!

Pokud jde ale o počet věcí skončených v jednací síni, pak z 10-ti kontrolovaných měsíců více než 2 měsíce z objektivních příčin nemohlo ústní jednání probíhat - 5 týdnů z důvodu nemocenské a 4 týdny dovolené. Přesto počet skončených věcí v jednací síni je v porovnání s ostatními závazkovými senáty vyšší (mnohdy podstatně vyšší!).

Je-li ve zprávě uvedeno, že oddělení 11 Cm má 102 živých věcí a napadlo-li za období od 1. 1. 2009 do 30. 10. 2011 do tohoto oddělení **celkem 663 věcí** (v r. 2009 248 Cm a 58 Ecm, v r. 2010 138 Cm a 53 Ecm a v r. 2011 do 31. 10. 99 Cm a 61 Ecm), je **nepochybné, že toto oddělení pracuje tak, že věci končí** (zůstalo-li v tomto oddělení pouze 102 živých!). Z těchto jednoduchých počtů vyplývá, že oddělení 11 Cm nenařizuje a neodvolává věci proto, aby „nic nedělalo“, ale proto, aby v rámci zákonných povinností poskytlo stranám sporu odpovídající servis. Každý soudce má svůj styl práce – mně se osvědčil ten styl, kdy nařizují věci průběžně tak, jak potřeba nařízení té které věci v danou chvíli nastane - nenechávám nic ležet. Při množství, resp. časové náročnosti jednotlivých věcí proto nařizují v zájmu kontinuity věci na delší časový úsek dopředu. Po více než 20-ti letech souzení závazkových sporů mám zjištěno, že strany mnohdy v okamžiku, kdy obdrží předvolání k ústnímu jednání, vstoupí v jednání, což následně může vést k mimosoudní dohodě, příp. zpětvzetí, je-li důvodem sporu pouze to, že pohledávka nebyla zaplacená. Případá mi nefér nechat věci ležet jen proto, abych jednání nařizovala na krátkou dobu dopředu.

Tímto podrobným rozbořem Vám chci, vážený pane předsedo, pouze zdokumentovat skutečný stav ve vyřizování věcí v oddělení 11 Cm (11 Ecm) za období 1. 1. - 31. 10. 2011 a vyvrátit nepravdivé informace, které obsahuje zpráva o výsledku prověrky oddělení 11 Cm a opatření k odstranění zjištěných nedostatků ze dne 6. 12. 2011. Nicméně jsem připravena v rámci možností najít rezervy ve své práci a nadále svou práci zlepšovat.“

pokračování

Sdělení Ministerstva spravedlnosti obsahující závěr o nesprávném úředním postupu JUDr. E. S. spočívajícím v nepřiměřené délce řízení

Dle sdělení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 302/2013-ODSK-ODSK/9, Ministerstvo spravedlnosti poskytlo žadatelce zadostiučinění ve výši 142 800 Kč za nepřiměřenou délku řízení ve věci sp. zn. 11 Cm 355/99; na sdělení je zaznamenán pokyn ze dne 22. 8. 2013 „*Založte, dr. S. byla s věcí seznámena, spis viděla.*“

Dle sdělení ze dne 20. 1. 2014, č. j. MSP-2179/2013-ODSK-ODSK/8, Ministerstvo spravedlnosti poskytlo žadatelce zadostiučinění ve výši 62 500 Kč za nepřiměřenou délku řízení ve věci sp. zn. 11 Cm 46/2008; na sdělení je zaznamenán pokyn ze dne 27. 1. 2014 „*Předložte Mgr. Janšovi → informovat dr. S.*“.

Dle sdělení ze dne 21. 5. 2014, č. j. MSP-3688/2013-ODSK-ODSK/5, Ministerstvo spravedlnosti dospělo k závěru, že ve věci sp. zn. 11 Cm 358/2003 došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení, nebyl však shledán důvod pro poskytnutí zadostiučinění v penězích.

Dle sdělení ze dne 29. 4. 2015, č. j. MSP-3230/2014-ODSK-ODSK/10, Ministerstvo spravedlnosti poskytlo žadatelce zadostiučinění ve výši 96 067 Kč za nepřiměřenou délku řízení ve věci sp. zn. 11 Cm 350/2003; na sdělení je zaznamenán pokyn ze dne 4. 5. 2015 „*na vědomí - Mgr. Janša - dr. S.*“.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2013, sp. zn. Spr 3523/2012

Z něho vyplývá, že JUDr. S. (11 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové (rozkazní a nerozkazní) v rozsahu 1/8 nápadu hl. části soudu (mimo pobočku v Olomouci) a dále věci obchodně závazkové EPR v rozsahu 1/4 nápadu hl. části soudu; shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. V. (4 Cm) a JUDr. O. (21 Cm); všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E. a VSÚ I. M., které byly přiděleny též JUDr. P. V. (5 Cm, C), JUDr. A. Ř. (7 Cm, C), Mgr. J. M. (9 Cm), JUDr. Z. M. (18 Cm) a Mgr. D. S. (37 Cm). Všem těmto soudcům byla přidělena jako vedoucí kanceláře A. H., která zároveň plnila tuto funkci i pro některé další soudce obchodního úseku. Zapisovatelkou JUDr. S. byla I. L.

Dle změny č. 9 ze dne 23. 8. 2013 účinné od 1. 9. 2013 byl zastaven nápad do oddělení 26 Cm soudce JUDr. P. H. s tím, že podíl nápadu obchodně závazkových věcí (rozkazních i nerozkazních) se u oddělení 1 Cm, 4 Cm, 11 Cm a 21 Cm zvyšuje na 9/64.

Dle změny č. 10 ze dne 30. 9. 2013 účinné od 1. 10. 2013 se věci obchodně závazkové (rozkazní i nerozkazní) nově přidělovaly jen do oddělení 1 Cm, 4 Cm, 11 Cm a 21 Cm, přičemž podíl každého z těchto oddělení na nápadu nových věcí činil 1/4.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2014, sp. zn. Spr 3443/2013

Z něho vyplývá, že JUDr. S. (11 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové [dle § 9 odst. 2 písm. k), n) a o) o. s. ř.]; shodnou agendu v totožném rozsahu

rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. V. (4 Cm) a JUDr. O. (21 Cm) a každému z nich byla přidělována 1/4 nápadu v této agendě hl. části soudu. Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Všem těmto soudcům byla přidělena jako vedoucí kanceláře A. H., která zároveň plnila tuto funkci i pro některé další soudce obchodního úseku. Od 1. 7. 2014 ji pro JUDr. S. a některé další soudce nahradila B. H., dalšími administrativními pracovníci byly I. L., Bc. H. D. a I. K.

Dle bodu 5 písm. h) úvodních ustanovení rozvrhu práce pro obchodní úsek byly insolvenční incidenční spory ve smyslu § 7a písm. b) insolvenčního zákona přidělovány do oddělení soudce, který vyřizoval danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona ovšem mohly být tyto věci přikázány jinému soudci, „obvykle“ do oddělení 2 Cm, 9 Cm, 12 Cm, 19 Cm a 44 Cm. Dle změny č. 7 rozvrhu práce ze dne 24. 6. 2014 účinné od 1. 7. 2014 byl rozšířen okruh oddělení, jimž je na možné přidělit incidenční spory dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, že mezi ně byla nově zařazena oddělení 1 Cm, 4 Cm, 11 Cm (JUDr. S.), 21 Cm a 32 Cm.

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2015, sp. zn. Spr 3676/2014

Z něho vyplývá, že JUDr. S. (11 Cm) byly i v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové v rozsahu 1/4 nápadu hl. části soudu a dále insolvenční incidenční spory (bez určení rozsahu nápadu); shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. A. (1 Cm), JUDr. V. (4 Cm) a JUDr. O. (21 Cm). Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Ani obsazení místa vedoucí kanceláře pro JUDr. S. se nezměnilo, další administrativní pracovníci byla I. L.

Rozvrh práce v úvodních ustanoveních pro obchodní úsek pod bodem 5 písm. h) opět upravoval následující: *„Insolvenční incidenční spory se přidělují do oddělení soudce, který vyřizuje danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle ust. § 160 odst. 2 IZ mohou být přikázány jinému soudci, obvykle do oddělení 1 Cm, 4 Cm, 9 Cm, 11 Cm, 12 Cm, 18 Cm, 19 Cm, 21 Cm, 32 Cm a 44 Cm.“*

Dle změny č. 1 ze dne 30. 1. 2015 účinné od 1. 2. 2015 bylo zrušeno oddělení 26 Cm soudce JUDr. P. H. a dle § 42 odst. 4 zákona o soudech a soudcích došlo k přerozdělení soudních spisů, přičemž obchodně závazkové věci byly přiděleny do oddělení 1 Cm (11 věcí), 4 Cm (12 věcí a „ostatní obchodně závazkové věci z oddělení 26 Cm“), 11 Cm (JUDr. S. - 11 věcí), 21 Cm (11 věcí).

De změny č. 9 ze dne 26. 6. 2015 účinné od 1. 7. 2015 byla do oddělení 4 Cm a 21 Cm zařazena asistentka soudce Mgr. K. G.

Dle změny č. 10 ze dne 27. 7. 2015 účinné od 1. 8. 2015 byl do oddělení 1 Cm a 11 Cm (JUDr. S.) zařazen asistent soudce Mgr. M. Š..

Rozvrh práce Krajského soudu v Ostravě pro rok 2016, sp. zn. Spr 3770/2015

Z něho vyplývá, že JUDr. S. (11 Cm) byly v tomto roce přidělovány věci obchodně závazkové v rozsahu 1/3 nápadu hl. části soudu a dále insolvenční incidenční spory (bez

pokračování

určení rozsahu nápadu); shodnou agendu v totožném rozsahu rozhodovali rovněž JUDr. V. (4 Cm) a JUDr. O. (21 Cm). JUDr. A. (1 Cm) rozhodovala shodnou agendu, již však bez nápadu nových věcí. Změnou rozvrhu práce č. 3 bylo s účinností od 1. 4. 2016 její oddělení zrušeno a neskončené věci byly přiděleny jiným soudcům. Všem těmto soudcům byla přidělena soudní tajemnice M. E., která byla přidělena též JUDr. P. V. (5 Cm, C) a JUDr. A. Ř. (7 Cm, C). Vedoucí kanceláře pro JUDr. S. a některé další soudce byla I. L., další administrativní pracovníci I. K.

Rozvrh práce v úvodních ustanoveních pro obchodní úsek pod bodem 5 písm. h) opět upravoval následující: *„Insolvenční incidenční spory se přidělují do oddělení soudce, který vyřizuje danou insolvenční věc. Opatřením předsedy soudu dle ust. § 160 odst. 2 IZ mohou být přikázány jinému soudci, obvykle do oddělení 4 Cm, 9 Cm, 11 Cm, 18 Cm, 19 Cm, 20 Cm, 21 Cm, 26 Cm, 32 Cm a 44 Cm.“*

Změnou rozvrhu práce č. 3 ovšem došlo s účinností od 1. 4. 2016 k následující změně tohoto ustanovení:

„Insolvenční incidenční spory se – vzhledem k trvale vysokému nápadu do insolvenčních oddělení vedoucím k trvale vysokému počtu vyřizovaných věcí v těchto odděleních a tedy k nemožnosti projednat v insolvenčních odděleních spory bez průtahů - přidělují do specializovaných oddělení incidenčních sporů, a to takto:

(...)

c) insolvenční incidenční spory z působnosti hlavní části soudu přidělují se do oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm, 21 ICm, 26 ICm, 32 ICm, přičemž byl-li již dříve do některého z těchto oddělení přidělen incidenční spor vyvolaný insolvenčním řízením evidovaným v ročníku 2016, přidělí se spor vyvolaný tímto insolvenčním řízením do tohoto stejného oddělení, jinak se přidělí poměrnou kolovou metodou zohledňující počet věcí v aktuálním roce do daného rejstříku ICm, při přidělování incidenčního sporu vyplývajícího z insolvenčního řízení, v němž funkci insolvenčního správce vykonává JUDr. Kateřina Martínková, Ing. Borek Placr nebo JUDr. Aleš Vídeňský - a to ať již přímo či prostřednictvím veřejné obchodní společnosti – se z důvodu podjatosti přeskakuje oddělení 9 ICm.“

Zároveň bylo stanoveno, že u oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm, 21 ICm a 32 ICm se u oboru působnosti insolvenční incidenční spory doplňuje podíl nápadu vždy 3/20, u oddělení 26 ICm podíl 2/20. Insolvenční incidenční spory napadlé v období od 1. 1. 2016 do 31. 3. 2016 byly, *„vzhledem k trvale vysokému nápadu do insolvenčních oddělení vedoucím k trvale vysokému počtu vyřizovaných věcí v těchto odděleních a tedy k nemožnosti projednat v insolvenčních odděleních spory bez průtahů“*, přiděleny dle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona opatřením předsedkyně soudu, které bylo takto vtěleno do rozvrhu práce, celkem 9 soudcům krajského soudu, včetně JUDr. S., JUDr. V. a JUDr. O., přičemž JUDr. S. bylo takto přiděleno prvních 31 sporů evidovaných v rejstříku 37 ICm.

Dle změny rozvrhu práce č. 5 byl s účinností od 1. 6. 2016 změněn podíl incidenčních oddělení 4 ICm, 9 ICm, 11 ICm, 18 ICm a 21 ICm na nápadu incidenčních sporů na 3/17, podíl oddělení 26 ICm byl stanoven na 2/17.

Změnou rozvrhu práce č. 9 s účinností od 1. 11. 2016 nahradila JUDr. J. B., Ph.D. v oddělení 21 Cm JUDr. P. O.

Přehled pracovních neschopností JUDr. S. za roky 2013 až 2016

JUDr. S. byla v roce 2013 19 pracovních dní v pracovní neschopnosti, v roce 2014 17 dní, v roce 2015 20 dní a v roce 2016 10 dní.

Srovnání výkonnosti s ostatními soudci vyřizujícími srovnatelnou agendu pro roky 2013 až 2016, včetně Výkazů MSp o pohybu agendy rejstříku Cm a ICm za příslušná období

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2013** následující:

V agendě Cm v roce 2013 **JUDr. S.** napadlo 51 věcí, obživo 19, vyřízeno bylo 123, nevyřízeno zůstalo 191; **JUDr. V.** napadlo 42 věcí, obživo 21, vyřízeno bylo 103, nevyřízeno zůstalo 153; **JUDr. A.** napadlo 45 věcí, obživo 11, vyřízeno bylo 112, nevyřízeno zůstalo 188; **JUDr. O.** napadlo 55 věcí, obživo 22, vyřízeno bylo 119, nevyřízeno zůstalo 186.

Tato čísla odpovídají rovněž výkazům MSp o pohybu agendy rejstříku Cm za rok 2013.

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2014** následující:

V agendě Cm v roce 2014 **JUDr. S.** napadlo 23 věcí, obživo 17, vyřízeno bylo 103, nevyřízeno zůstalo 150; **JUDr. V.** napadlo 23 věcí, obživo 14, vyřízeno bylo 81, nevyřízeno zůstalo 105; **JUDr. A.** napadlo 25 věcí, obživo 15, vyřízeno bylo 67, nevyřízeno zůstalo 163; **JUDr. O.** napadlo 28 věcí, obživo 15, vyřízeno bylo 79, nevyřízeno zůstalo 143.

Tato čísla opět odpovídají rovněž výkazům MSp o pohybu agendy rejstříku Cm za rok 2014. Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila v související věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 kárně obviněného soudce JUDr. V., neodpovídá v uváděném nápadu věcí Cm u **JUDr. V.** (uvádí 21 věcí), zbylé údaje k agendě Cm za rok 2014 se shodují.

Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila ve věci JUDr. V., uvádí rovněž údaje týkající se agendy ECm za rok 2014:

V agendě ECm v roce 2014 **JUDr. S.** napadlo 21 věcí, vyřízeno bylo 62, nevyřízeno zůstalo 45; **JUDr. V.** napadlo 22 věcí, vyřízeno bylo 64, nevyřízeno zůstalo 41; **JUDr. A.** napadlo 22 věcí, vyřízeno bylo 34, nevyřízeno zůstalo 66; **JUDr. O.** napadlo 23 věcí, vyřízeno bylo 25, nevyřízeno zůstalo 32.

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně JUDr. S., jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2015** následující:

V agendě Cm v roce 2015 **JUDr. S.** napadlo 9 věcí, obživo 10, vyřízeno bylo 54, nevyřízeno zůstalo 121; **JUDr. V.** mělo napadnout 23 věcí, obživnout 14 věcí, vyřízeno mělo být 81 věcí, nevyřízeno mělo zůstat 105 věcí. **JUDr. A.** napadlo 9 věcí, obživly 3,

pokračování

vyřízeno bylo 64, nevyřízeno zůstalo 119; **JUDr. O.** napadlo 9 věcí, obživilo 7, vyřízeno bylo 28, nevyřízeno zůstalo 139.

Výkaz MSp o pohybu agendy v rejstříku Cm za rok 2015 uvádí zcela jiná čísla u **JUDr. V.**: nápad 8 věcí, obživilo 7, vyřízeno 44 věcí a nevyřízeno 91 věcí. U ostatních soudců údaje odpovídají. Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila ve věci **JUDr. V.**, odpovídá u **JUDr. V.** výkazu MSp a z těchto čísel tedy také kárný soud vycházel. Jinak se odchyluje pouze drobně u nápadu věcí Cm **JUDr. S.** (uvádí 8 věcí), zbylé údaje k agendě Cm za rok 2015 se shodují.

Srovnávací tabulka, kterou navrhovatelka předložila ve věci **JUDr. V.**, uvádí rovněž údaje týkající se agendy Ecm za rok 2015:

V agendě Ecm v roce 2015 **JUDr. S.** napadly 4 věci, vyřízeno bylo 29 věcí, nevyřízeno zůstalo 23 věcí; **JUDr. V.** napadly 3 věci, vyřízeno bylo 25, nevyřízeno zůstalo 23; **JUDr. A.** napadly 4 věci, vyřízeno bylo 22 věcí, nevyřízeno zůstalo 47; **JUDr. O.** napadly 2 věci, vyřízeno bylo 14, nevyřízeno zůstalo 21 věcí.

V agendě Icm podle tabulky k výkonnosti předložené v nyní posuzované věci **JUDr. S.** v roce 2015 **JUDr. S.** napadlo 72 věcí, obživilo 0, vyřízeno bylo 8, nevyřízeno zůstalo 64; **JUDr. V.** napadlo 45 věcí, obživilo 0, vyřízeno bylo 6, nevyřízeno zůstalo 39; **JUDr. A.** napadlo 35 věcí, obživilo 0, vyřízeno bylo 10, nevyřízeno zůstalo 24; **JUDr. O.** napadlo 72 věcí, obživilo 3, vyřízeno bylo 14, nevyřízeno zůstalo 61 věcí.

Tato čísla odpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku Icm za rok 2015 i tabulce předložené ve věci **JUDr. V.**

Podle tabulky, kterou navrhovatelka předložila ke srovnání výkonnosti soudkyně **JUDr. S.**, jsou výsledky jednotlivých soudců za **rok 2016** následující:

V agendě Cm v roce 2016 **JUDr. S.** napadlo 6 věcí, obživilo 2, vyřízeno bylo 46 věcí, nevyřízeno zůstalo 82 věcí; **JUDr. V.** napadly 4 věci, obživilo 9, vyřízeno bylo 38 věcí, nevyřízeno zůstalo 66 věcí; **JUDr. A.** (soudkyně pouze do 31. 3. 2016) napadlo 0 věcí, obživila 1, vyřízeno bylo 13 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí; **JUDr. O.** (soudcem pouze do 31. 10. 2016) napadlo 5 věcí, obživilo 3, vyřízeno bylo 23 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí.

Tato čísla odpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku Cm za rok 2016.

V agendě Icm podle tabulky k výkonnosti předložené v nyní posuzované věci **JUDr. S.** v roce 2016 **JUDr. S.** napadlo 227 věcí, obživilo 4, vyřízeno bylo 80 věcí, nevyřízeno zůstalo 215 věcí; **JUDr. V.** napadlo 232 věcí, obživila 1, vyřízeno bylo 86 věcí, nevyřízeno zůstalo 186; **JUDr. O.** (soudcem pouze do 31. 10. 2016) napadlo 214 věcí, obživilo 2, vyřízeno bylo 83 věcí, nevyřízeno zůstalo 0 věcí.

Údaje v tabulce ohledně nápadu nových věcí Icm neodpovídají výkazům MSp o pohybu agendy v rejstříku Icm za rok 2016, dle něhož **JUDr. S.** mělo napadnout pouze 99 věcí, **JUDr. V.** 95 věcí a **JUDr. O.** 73 věcí, kárný soud však ohledně nápadu Icm věcí vycházel z výše uvedených čísel obsažených v tabulce výkonnosti. Ostatní údaje odpovídají.

Stanovisko soudcovské rady Krajského soudu v Ostravě k osobě soudkyně JUDr. S. ze dne 29. 3. 2016

Vzhledem ke zjištěným průtahům soudcovská rada „*souhlasí s návrhem na zahájení kárného řízení proti JUDr. E. S. s připomínkou, že spisy pod body 2, 3 návrhu byly fyzicky předány na oddělení soudkyně až během měsíce března 2015, a proto nečinnost soudkyně by se měla počítat od tohoto data. Soudcovská rada, jelikož se jedná o první kárné řízení soudkyně, považuje navrhané kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudce za příliš přísné*“.

Kárně obviněná k danému důkazu v průběhu jednání vyjádřila svou pochybnost o objektivitě soudcovské rady vzhledem k tomu, že rada neměla časový prostor k seznámení se s jednotlivými vytýkanými spisy, a dále vzhledem k jejímu složení. V této souvislosti kárně obviněná poukázala na to, že členka soudcovské rady Mgr. Daniela Teterová a dále manželka předsedy soudcovské rady JUDr. Zuzana Ihnátová rozhodovaly v rámci civilního řízení o náhradu škody za ušlé nájemné, jehož byla kárně obviněná účastníkem a jež bylo vedeno 23 let, za což také kárně obviněná obdržela od Ministerstva spravedlnosti odškodnění ve výši 186 000 Kč. Třetí členkou soudcovské rady je insolvenční soudkyně JUDr. Kateřina Holešovská, která rozhodovala v senátu 31 ICM, z něhož byly kárně obviněné přiděleny vytýkané incidenční spory, přičemž většina těchto věcí napadla v první polovině roku 2014, aniž by v nich byly činěny úkony.

Kárný soud dále provedl dokazování listinnými důkazy, které kárně obviněná v této souvislosti předložila, a to **usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 6. 6. 2003, č. j. 36 C 264/93 - 96**, které vydala samosoudkyně Mgr. Daniela Teterová, **usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 9. 8. 2001, č. j. 36 C 264/93 - 80**, které vydala samosoudkyně JUDr. Zuzana Ihnátová a jímž došlo k přerušení řízení do pravomocného skončení dědického řízení po zemřelé V. S. vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 58 D 460/2001, a dále **stanoviskem Ministerstva spravedlnosti ze dne 13. 2. 2017, č. j. MSP-321/2016-ODSK-ODSK/3**, kterým byl JUDr. S. jakožto účastníci řízení (žalované) přiznán nárok na poskytnutí zadostiučinění jako náhrady nemateriální újmy z titulu nepřiměřené délky soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 36 C 964/93 ve výši 186 000 Kč.

Písemné vyjádření JUDr. P. H., Ph.D., ze dne 21. 11. 2017

Kárný soud předvolal k jednání jako svědka JUDr. P. H., Ph.D., bývalého místopředsedu Krajského soudu v Ostravě pro obchodní úsek, který nicméně zaslal soudu omluvu s tím, že se téhož dne účastní jako advokát v důležité věci svých klientů jednání u Městského soudu v Praze, kde vzhledem k mimořádné složitosti uvedené věci není možné jeho zastoupení substitutem. Za těchto okolností požádal kárný soud JUDr. H. o písemné vyjádření, v němž by soudu sdělil své zkušenosti s kárně obviněnou, které nabyly po dobu svého působení ve funkci místopředsedy Krajského soudu v Ostravě pro obchodní úsek, a této žádosti JUDr. H. vyhověl. Kárný soud tedy namísto výslechu se souhlasem stran provedl důkaz zmiňovaným písemným vyjádřením JUDr. H. Na zmiňovanou žádost kárného soudu JUDr. H. uvedl:

pokračování

„K vaší žádosti o sdělení informací ze dne 15. 11. 2017 uvádím, že jsem vykonával funkci místopředsedy Krajského soudu v Ostravě od 1. 9. 2001 do 30. 9. 2014. Po celou dobu výkonu této funkce (mimo období mého působení u Nejvyššího soudu ČR v letech 2002 a 2003 a Vrchního soudu v Olomouci v roce 2014) jsem prováděl kontrolní činnost stran plynulosti řízení ve věcech přidělovaných soudcům obchodního úseku a vyřizoval stížnosti na nevhodné chování soudců tohoto úseku, resp. průtahy v řízení ve věcech, v nichž rozhodovali. Ve vztahu k soudkyni JUDr. E. S. si vzpomínám, že jsem v rámci tzv. spisových prověrek zjistil v některých spisech absenci úkonů směřujících k jejich vyřízení. V tomto smyslu jí též byla předsedou krajského soudu udělena výtka. Následně bylo přijato opatření směřující u jmenované soudkyně k důslednému využívání jednací síně. Jeho obsah si již pro časový odstup nepamatuji. Nevzpomínám si rovněž, zda na rozhodovací činnost této soudkyně byly podávány stížnosti stran průtahů v řízení.“

Hodnocení rozhodovací praxe JUDr. E. S. vypracované na žádost kárné navrhovatelky předsedou Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Robertem Grygou dne 15. 2. 2016

„Ze spisů, které jsou JUDr. S. předkládány Vrchnímu soudu v Olomouci, vyplývá, že tato soudkyně projednává věci velmi zdlouhavě, rozvláčně, nekoncentrovaně. V naší praxi se nezřídka setkáváme s tím, že spis je předložen k rozhodnutí o odvolání proti rozsudku, který byl vydán po šesti, ale mnohdy i více letech poté, co bylo řízení zahájeno. Velmi zřídka bývá ve věcech jmenované soudkyně rozhodnuto při jediném jednání, naopak, JUDr. S. často rozhoduje ve svých věcech po mnoha jednáních, která jsou nařizována s odstupem několika měsíců, ale i let, a odročována, aniž by soudkyně sdělila důležité důvody pro odročení, jak jí ukládá občanský soudní řád v ustanovení § 119 odst. 1.

Spisy předložené soudkyní JUDr. E. S. bývají, častěji než u jiných soudců, vráceny bez věcného vyřízení, např. proto, že soudkyně opomněla rozhodnout o části předmětu řízení jako ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 11 Cm 63/2009 (Vrchní soud v Olomouci 7 Cmo 165/2015), nebo proto, že soudkyně nerozhodla o související změně žaloby před rozhodnutím o přistoupení účastníka do řízení jako ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 11 Cm 103/1996 (Vrchní soud v Olomouci 4 Cmo 260/2015). Tato pochybení soudkyně při předkládání věcí odvolacímu soudu již tak dlouho trvající řízení ještě více prodlužují (druhá zde zmíněná věc napadla již v roce 1996).

Mnohem častěji než u jiných jejích kolegů bývají rozhodnutí JUDr. S. rušena a věci vráceny soudu prvního stupně k dalšímu řízení, a to někdy i opakovaně, přičemž není výjimkou, že rozhodnutí bývají rušena pro jejich nepřezkoumatelnost (ust. § 219 a odst. 1, písm. a) o. s. ř.). Jde např. o rozsudky ve věcech Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 11 Cm 19/2012 (Vrchní soud v Olomouci 7 Cmo 88/2015), 11 Cm 122/2009 (Vrchní soud v Olomouci 8 Cmo 102/2015), 11 Cm 35/2009 (Vrchní soud v Olomouci 8 Cmo 132/2015). V posledně jmenované věci byl usnesením odvolacího soudu zrušen pro nepřezkoumatelnost již v pořadí třetí rozsudek soudu prvního stupně.

Rozhodnutí JUDr. S. bývají rušena také podle ust. § 219a odst. 2 o. s. ř., tedy proto, že je zapotřebí provést další dokazování, např. ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 11 Cm 79/2012 (Vrchní soud v Olomouci 4 Cmo 138/2015) a 11 Ecm 16/2010 (Vrchní soud v Olomouci 5 Cmo 106/2015).

V roce 2015 rozhodoval Vrchní soud v Olomouci o odvoláních proti rozhodnutím soudkyně JUDr. E. S. ve věci samé celkem ve dvanácti případech, v pěti případech byla její rozhodnutí zrušena a věci vráceny soudu prvního stupně k dalšímu řízení, ve třech případech byla rozhodnutí potvrzena, jednou bylo rozhodnutí částečně potvrzeno a částečně změněno, jedna věc byla vrácena bez věcného vyřízení a dvakrát bylo odvolání odmítnuto.

Z pohledu odvolacího soudu hodnotíme JUDr. E. S. jako soudkyni, jejíž výsledky práce přes dlouholetou praxi na krajském soudě nedosahují potřebné kvality. Ve srovnání s jinými soudci vyřizujícími obdobnou agendu je hodnocena jako jedna z nejhorších.“

Kárně obviněná k danému důkazu v průběhu jednání uvedla, že dané hodnocení považuje za neobjektivní a předložila kárnému senátu dle svého tvrzení **všechna rozhodnutí za roky 2013 až 2015, v nichž Vrchní soud v Olomouci rozhodoval v jejích věcech o odvolání.** Kárně obviněná poukázala na to, že odvolací senáty, jejichž členem byl JUDr. Gryga, rozhodovaly v těchto věcech pouze dvakrát, přičemž v obou případech její rozhodnutí potvrdily (rozsudky Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 11. 2015, č. j. 4 Cmo 193/2015 – 625, a ze dne 3. 12. 2015, č. j. 4 Cmo 272/2015 – 138). Z předložených rozhodnutí dále vyplynulo, že v uvedených letech počet rozhodnutí kárně obviněné potvrzených odvolacím soudem převyšoval počet rozhodnutí zrušených a změněných.

Kárná navrhovatelka naopak považovala předmětné hodnocení předsedy vrchního soudu za objektivní a podotkla, že bylo zpracováno Vrchním soudem v Olomouci, a není třeba, aby jeho předseda JUDr. Gryga byl současně členem některého z odvolacích senátů, které věci JUDr. S. rozhodovaly.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu označená kárně obviněnou

Rozsudkem ze dne 15. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 403/2011, Nejvyšší soud zrušil jak rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 3. 2010, č. j. 8 Cmo 284/2009 – 582, tak rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2009, č. j. 11 Cm 116/1998 – 523. Dovoláním zde bylo napadeno rozhodnutí odvolacího soudu, jež potvrdilo rozsudek soudu I. stupně. V odůvodnění svého rozsudku Nejvyšší soud konstatuje, že nesprávný právní názor zde zaujaly soudy obou stupňů. Je pravdou, že Krajský soud v Ostravě v této věci rozhodoval znovu po té, co bylo jeho první rozhodnutí zrušeno rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 4. 2006, č. j. 8 Cmo 26/2005 – 437, a byl tedy v některých otázkách vázán právním názorem odvolacího soudu, nicméně Nejvyšší soud uvádí, že se nejednalo o případ přípustnosti dovolání dle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2012, tedy o situaci, kdy byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl jinak než ve svém dřívějším rozsudku proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil.

Rozsudkem ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. 32 Cdo 451/2013, Nejvyšší soud zrušil rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 8. 2012, č. j. 4 Cmo 225/2012 – 240, který potvrdil rozsudek soudu I. stupně ze dne 27. 1. 2012, č. j. 11 Cm 81/2008 – 208. Současně bylo pro nepřípustnost zastaveno řízení o „dovolání“ proti rozsudku krajského soudu. Ani v této věci se nejednalo o případ, jak konstatoval Nejvyšší soud, přípustnosti dovolání dle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2012, neboť i svým prvním rozsudkem v této věci, který byl zrušen odvolacím soudem, krajský soud žalobu zamítl.

pokračování

V usnesení ze dne 29. 1. 2015, sp. zn. 29 Cdo 3860/2014, se Nejvyšší soud skutečně přiklonil k právnímu posouzení soudu I. stupně a zrušil usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 2. 2014, č. j. 8 Cmo 429/2013 – 164, kterým byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 8. 2013, č. j. 11 ECm 34/2010 – 130.

E-mail nazvaný „porada“ zaslaný Mgr. Vladimírem Janšou dne 20. 11. 2015 JUDr. H. A., JUDr. E. S., JUDr. P. O. a JUDr. A. V.

Tento e-mail obsahoval text: „*Svolávám na den 23. 11. 2015 v 9:00 u sebe v kanceláři krátkou poradu. VJ.*“

Přípisy JUDr. Hampela ze dne 9. 10. 2012 a ze dne 12. 12. 2012 a Mgr. Janši ze dne 4. 1. 2016

Těmito přípisy byly JUDr. S. přidělovány termíny jednání na dva měsíce dopředu.

Upozornění na pracovní nedostatky kanceláře týkající se oddělení 11 Cm a 11 ECm ze dne 19. 8. 2013

V tomto upozornění JUDr. S. vytkla vedoucí kanceláře A. H., že v konkrétních blíže popsáných případech nebyly plněny pokyny soudce, spisy nebyly předkládány ve stanovených termínech a došlá podání nebyla překládána bezprostředně poté, co byla doručena soudu, a žádala po vedoucí kanceláře sjednání nápravy.

Upozornění na pracovní nedostatky kanceláře týkající se oddělení 11 Cm a 11 ECm ze dne 28. 8. 2013

V něm JUDr. S. doplnila předchozí upozornění o výtku, dle níž v 5 věcech oddělení 11 Cm nebyly pokyny soudkyně splněny ve lhůtě, přičemž v jednom případě bylo z důvodu opožděného vypravení předvolání zmařeno ústní jednání

Osobní spis JUDr. S., sp. zn. 3158/92

Z jeho obsahu vyplývá, že JUDr. S. od 6. 10. 1978 do 31. 5. 1985 působila jako podnikový právník ve společnosti Výstavba OKD – koncernový podnik, od 1. 6. 1985 do 31. 8. 1989 jako vedoucí odborný referent – právník na Národním výboru města Ostravy, od 1. 9. 1989 do 31. 7. 1991 jako právník ve společnosti Technomat, od 1. 8. 1991 do 30. 9. 1991 vykonávala funkci arbitrážního čekatele na Krajské státní arbitráži v Ostravě, kde byla po složení arbitrážní zkoušky s účinností ode dne 1. 10. 1991 ustanovena do funkce státního arbitra, od 1. 1. 1992 vykonávala funkci soudce u Krajského obchodního soudu Ostravě, přičemž dnem nabytí účinnosti zákona č. 215/2000 Sb. (1. 1. 2001), se stala soudkyní Krajského soudu v Ostravě, kde působí doposud. Z osobního spisu dále vyplývá, že kárně obviněná byla dne 6. 12. 2011 udělena zmiňovaná výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích tehdejší předsedou Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřím Doležálkem za nedostatky plynulosti řízení. Z osobního spisu nevyplývá, že by kárně obviněná dosud byla kárně postižena.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2017, č. j. 11 Kss 1/2017 – 80

Tímto rozhodnutím kárného soudu bylo pro opožděnost části kárného návrhu podaného veřejnou ochránkyní práv zastaveno řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněných JUDr. I. H., předsedkyně Krajského soudu v Ostravě, a Mgr. R. K., místopředsedy Krajského soudu v Ostravě, pro skutky, kterých se měli dopustit z části společným jednáním a z části samostatně tím, že:

I. Mgr. R. K. připravil soupis spisových značek incidenčních sporů k přidělení jednotlivým soudcům a JUDr. I. H. na základě těchto podkladů opatřeními ze dne 4. 7. 2012, 2. 1. 2013 (originál opatření ve spise 8 ICm 10/2012), 29. 1. 2013 (originál opatření ve spise 38 ICm 35/2012), 1. 3. 2013 (originál opatření ve spise 36 ICm 946/2012), 24. 4. 2013, 3. 6. 2013, 28. 6. 2013, 31. 7. 2013, 13. 1. 2014 (originál opatření ve spise 36 ICm 2002/2013), 21. 7. 2014 (originál opatření ve spise 14 ICm 1031/2011), 27. 1. 2015 (založeno ve spise 14 ICm 9/2014) a 26. 1. 2016 (založeno ve spise 31 ICm 2039/2015) přikázala prakticky všechny insolvenční spory jiným soudcům, a to:

- a) bez posouzení, zda by projednání a rozhodnutí toho kterého incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení mohlo vést k průtahům v insolvenčním řízení,
- b) mimo rozvrh práce,
- c) nepravidelně a nepředvídatelně,
- d) ve více než 1200 případech s více než čtyřměsíční prodlevou od zahájení řízení, čímž v řádově tisíci probíhajících řízeních odňali účastníky jejich zákonnému soudci, ztěžovali soudcům organizaci práce a zavinili průtahy v řízeních,

II. JUDr. I. H. rozvrhem práce na rok 2016, s účinností ode dne 1. 4. 2016 (změna rozvrhu práce č. 3 ze dne 30. 3. 2016, Spr 991/2016) a stejně tak rozvrhem práce na rok 2017 (Spr 3960/2016), přikazovala insolvenční spory jiným soudcům

- a) bez posouzení, zda by projednání a rozhodnutí toho kterého incidenčního sporu v rámci insolvenčního řízení mohlo vést k průtahům insolvenčního řízení,
- b) tak, že vytvořila specializovaná oddělení incidenčních sporů a podpůrné insolvenční oddělení na místo vytvoření dostatečného počtu oddělení pro vyřizování insolvenčních věcí odpovídajícího nápadu insolvenčního úseku, čímž odňala účastníky jejich zákonnému soudci, porušila princip prvotního rozdělení věcí a dostatečně nezajistila chod soudu po stránce personální a organizační.

Dle odůvodnění tohoto rozhodnutí bude kárné řízení pokračovat o těch částech kárného návrhu veřejné ochránkyně práv, jimiž je předsedkyní Krajského soudu v Ostravě vytýkáno porušení § 52 odst. 1 písm. e) a § 52 odst. 2 zákona o soudech a soudcích, kterého se měla dopustit tím, že neprojednala se soudcovskou radou (v návrhu blíže specifikovaná) opatření, jimiž přikázala větší množství insolvenčních incidenčních sporů k vyřízení jiným soudcům, než kterým dle rozvrhu práce tyto spory napadly, a dále porušení § 79 a § 118 odst. 2 citovaného zákona, kterého se měla dopustit tím, že spolu s kárnými návrhy podanými proti soudcům Krajského soudu v Ostravě JUDr. A. V. a JUDr. E. S. předložila Nejvyššímu správnímu soudu originály spisů, v nichž mělo docházet k průtahům v řízení, pročť soudci nemohli jednat v neskončených věcech a napravovat průtahy, které jim byly vytýkány, přičemž v některých (návrhu blíže specifikovaných) případech museli jmenovaní soudci zrušit již nařízená jednání, čímž mělo ze strany kárně obviněné dojít k nepřipustnému zásahu do nezávislého výkonu funkce soudců a do jejich nezávislosti.

pokračování

Program jednání místopředsedů insolvenčních soudů dne 1. 6. 2016

Třetí bod jednání místopředsedů byl označen jako „*Problematika § 160 insolvenčního zákona*“. K programu je dále přiložen „*Podklad k jednání s předsedy krajských soudů*“ poukazující na usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a rovněž na skutečnost, že dne 5. 5. 2016 kárný senát Nejvyššího správního soudu podal nový návrh na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona. V podkladech je dále zahrnut návrh novelizace daného ustanovení obsahující 3 varianty s posouzením jejich přínosů a nedostatků.

Zápis ze zasedání kolegia předsedů krajských soudů konaný v budově Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 11. 2. 2016

Dle 9. bodu zápisu kolegium „[u]pozorňuje na potřebu legislativní změny § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, aby umožňoval plynulé přidělování incidenčních sporů soudcům dle rozvrhu práce na soudu“.

Zápis z jednání kolegia předsedů krajských soudů a Městského soudu v Praze konaného dne 7. 6. 2016 u Krajského soudu v Ostravě

Dle 8. bodu zápisu nazvaného „*Insolvenční řízení*“ kolegium předsedů „*upozorňuje, že v celé republice zůstává nevyřízeno 115 664 insolvenčních věcí a 6 942 incidenčních sporů vyvolaných insolvenčním řízením. V této souvislosti zdůrazňuje, že předsedové krajských soudů se opakovaně domáhali změny zejména ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tak, aby bylo možno incidenční spory rozdělovat rozvrhem práce; stávající insolvenční soudci nejsou schopni incidenční spory vyřizovat. Kolegium předsedů krajských soudů podporuje „variantu III.“ novely § 160 odst. 2 IZ („Stanoví-li tak rozvrh práce, incidenční spor projedná a rozhodne jiný soudce insolvenčního soudu.“), kterou vypracovalo dne 1. 6. 2016 kolegium místopředsedů krajských soudů pro věci insolvenční.*“

Předseda senátu dále provedl **dokazování výpisem o účasti kárně obviněné na seminářích pořádaných Justiční akademii**, který kárně obviněná předložila při jednání. Dle předmětného výpisu JUDr. S. absolvovala v roce 2014 dva semináře, v roce 2015 tři semináře a v roce 2016 šest seminářů.

Kárný senát následně označil za nadbytečné, resp. netýkající se podstaty projednávané věci, provádění dokazování soukromými diáři JUDr. S. k otázce využívání jednacích síní v agendě Cm a ECm a dále seznamem věcí nařízených insolvenčním soudcem Mgr. D. S., jež kárně obviněná předložila při jednání. Stejně tak považoval kárný senát za nadbytečné, resp. netýkající se podstaty projednávané věci, provedení dokazování spisem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 36 C 264/93, jež navrhovala kárná navrhovatelka.

V souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. kárný soud dále přistoupil k **výslechu kárně obviněné soudkyně**, která vypověděla, že eventuální průtahy nebo prodleva mezi nařizováním jednotlivých věcí byly způsobeny tím, že byla omezena dvouměsíční lhůtou, ve které jí bylo místopředsdou soudu umožněno nařizovat jednání. Tato doba je dle jejího názoru velice krátká a cítí se jí být velmi limitována, obzvláště v případech, kdy má v daném období dovolenou či se účastní školení. Často jí proto nezbyvá než jednání odročit na neurčito. Kárně obviněná se vždy snažila o to, aby spory u ní neležely, nýbrž aby byly rozhodovány co nejdůkladněji a nejlépe, jak jen to dokázala, a odmítá, že by

činila tzv. úkony pro úkony. Stejně tak kárně obviněná popřela, že by zbytečně odročovala jednání. Za dobu svého působení, kdy měla v senátu i přes dva tisíce věcí, jí kromě výtky z roku 2011 nikdy nebylo cokoliv vytknuto a oproti svým kolegům měla skončeno více věcí. Kárně obviněná nemá za to, že by se ve spisech dopouštěla zaviněných průtahů, a pokud k nějakému průtahu přece jen došlo, bylo to způsobeno složitostí agendy. V současné době má kárně obviněná 13 živých věcí Cm a 2 ECm, zatímco JUDr. V. 14 věcí Cm a 3 ECm, a pokud jde o soudkyně, které nastoupily místo JUDr. O. a JUDr. A., tak JUDr. B. má 21 věcí Cm a 6 ECm a Mgr. J. N. má 14 věcí Cm a 15 ECm. Uvedené malé rozdíly dle kárně obviněné svědčí o tom, že daná agenda není rychle projednatelná a všichni soudci, již ji rozhodují, jsou zcela srovnatelní. Kárně obviněná má za to, že většina jejích rozhodnutí byla odvolacím soudem potvrzena a případy, kdy jí byly věci rušeny a opakovaně vráceny, označila za ojedinělé. Ve věci sp. zn. 11 Cm 35/2009, která je předmětem kárného návrhu a jež jí byla Vrchním soudem v Olomouci vrácena čtyřikrát, se kárně obviněná domnívá, že splnila vše, co jí bylo odvolacím soudem uloženo.

K vytýkaným incidenčním sporům kárně obviněná zdůraznila, že pro ni představovaly zcela novou agendu, s níž se musela nejprve seznámit, a projednávala proto nejprve starší věci Cm a ECm. Poté, co její kolegyně JUDr. P. podala návrh Ústavnímu soudu, čekala kárně obviněná na toto rozhodnutí a v daných věcech meritorně nerozhodovala, pouze vybrala soudní poplatky a zaslala návrh protistraně. Uvažovala rovněž o přerušení daných řízení, ale nepřistoupila k němu. V současné době kárně obviněná již v dané agendě rozhoduje a z 309 věcí ICM jich 179 pravomocně skončila.

Kárně obviněná dále podotkla, že vzhledem k tomu, že po podání kárného návrhu neměla některé spisy k dispozici, musela odvolat nařízená jednání, na což si v jedné věci účastníci rovněž stěžovali. Současný nápad nových věcí kárně obviněná označila jako zvladatelný a jako velmi dobrou hodnotila i podporu ze strany administrativního personálu poté, co došlo na začátku letošního roku k vytvoření tzv. minitýmů, kdy je zapisovatelka současně i vedoucí kanceláře. Navíc od února letošního roku jí byla přidělena asistentka, což vnímá jako velkou pomoc. Ve vytýkaném období naopak měla asistenta pouze na necelého půl roku od července 2015, kterého současně sdílela s JUDr. A. V daném období onemocněla soudní tajemnice paní E. a onemocněla též JUDr. A., kterou kárně obviněná po cca 4 měsíce zastupovala. Nahromadilo se jí tedy hodně věcí, které musela po poměrně dlouhou dobu řešit. S kárnou navrhovatelkou nemá kárně obviněná žádné osobní vztahy, nestýkají se. Předsedu soudcovské rady JUDr. I. kárně obviněná zná, zdraví se s ním, ale nemají k sobě žádný vztah. Kárně obviněná dále poznamenala, že na Krajském soude v Ostravě je každého čtvrt roku prováděna kontrola starších nevyřízených věcí, vždy jedno čtvrtletí dvouleté a další čtvrtletí pětileté nedodělky. Nikdy jí však nebylo nic vytknuto.

Kárný soud přistoupil též k výsledku předvolaných svědků. Vzhledem k tomu, že oba svědci již byli slyšeni tentýž den v projednávané související věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 k podstatě týmž rozhodným skutečnostem, přistoupil kárný senát se souhlasem stran k přehrání záznamu předmětných svědeckých výpovědí a následně poskytl stranám prostor k doplňujícím dotazům.

Z výpovědi JUDr. H. A., bývalé soudkyně obchodního úseku Krajského soudu v Ostravě, vyplynulo, že působila u Krajského soudu v Ostravě od roku 2001 nebo 2002, kdy došlo ke zrušení obchodních soudů a jejich agendy přešly na krajské soudy, do konce března 2016.

pokračování

Po celou tuto dobu rozhodovala agendu obchodně závazkových sporů. Daná agenda byla dle svědkyně v porovnání s ostatními pracná, složitá a důkazně náročná. Pripadalo jí, že zatímco směnečné věci „odsýpaly“, v této agendě se na každou „čárku“ nadřeli. Změnu příslušnosti provedenou novelou občanského soudního řádu účinnou od roku 2014 příliš nezaznamenali, neboť měli hodně dříve napadlých věcí. S kritikou své práce ze strany vedení soudu se nesetkala, pouze jí byla v roce 2014 udělena výtka, již si však nevzpomíná, za co to bylo. Výkonnost svědkyně ovlivňoval v posledních letech její zdravotní stav, neboť v roce 2014 prodělala infarkt a v období 2014 a 2015 byla asi půl roku na nemocenské, což se jí již nepodařilo dohnat. Zdravotní stav tak byl spolu s rodinnými důvody jedním z motivů pro její odchod do důchodu. Svědkyně má za to, že se o jejím plánovaném odchodu do důchodu na soudu vědělo a ze strany vedení soudu k němu nebyla nijak vybízena, ani jí nebylo navrhováno, aby přešla na okresní soud. Svědkyně nezaznamenala, že by spolu s JUDr. V., JUDr. S. a JUDr. O. byli vedením soudu pojmáni jako problematičtí soudci. Není si vědoma, že by jim byla vytýkána nekvalitní či podprůměrná práce a do roku 2015 nebyli nijak upozorňováni, že by měli dělat více. K incidenčním sporům svědkyně uvedla, že jí byly přiděleny jednorázově opatřením předsedkyně soudu poté, co dané věci na insolvenčním oddělení nějakou dobu ležely. Vzhledem k tomu, že svědkyně věděla, že půjde do důchodu, tak se soustředila především na své starší závazkové věci a incidenční spory příliš nedělala. Své vztahy ke kárně obviněné svědkyně označila jako přátelské, kolegiální. U krajského soudu spolu působily dlouhou dobu, dobře se znají a občas spolu něco konzultovaly. S kárnou navrhovatelkou svědkyně do styku příliš nepřišla.

K doplňujícím dotazům obhajoby svědkyně dále uvedla, že měla určeny dva jednací dny v týdnu a v možnosti nařizovat jednání nijak omezena nebyla. Jednání se vždy nařizovala nejméně tři měsíce dopředu. Omezení na dva měsíce si nedovede představit. Svědkyně dále vypověděla, že na krajském soudě probíhaly co půl roku pravidelné prověrky spisů starších dvou let a následně prověrky spisů starších pěti let. Konaly se i kontroly celého senátu, to však již nebylo tak často. Dále svědkyně doplnila, že v době, kdy byla na dlouhodobé nemocenské, ji zastupovala JUDr. S.

Z výpovědi JUDr. P. O., bývalého soudce obchodního úseku Krajského soudu v Ostravě, vyplynulo, že na Krajském soudu v Ostravě působil od října 2002 do 31. 10. 2016. Po většinu této doby zpracovával obchodně právní agendu, přičemž poslední dva roky k tomu přibyla ještě agenda incidenčních sporů. Novela občanského soudního řádu účinná od roku 2014 se jich příliš nedotkla, neboť soudili staré spory, nový nápad ovšem již v podstatě nedostávali. Svědek dříve pracoval na okresním soudu, kde rovněž dlouhou dobu rozhodoval obchodní spory. Agendu u krajského soudu ovšem považuje za podstatně složitější i časově náročnější. Jednalo se o velké částky, většinou v řádu milionů. Bylo nutné provádět znalecké posudky, svědecké výpovědi, přičemž svědci se často nedostavovali, znalci neprovedli znalecké posudky v takovém časovém úseku, jak by soudci potřebovali, a tak se daná agenda velice táhla. Ke dni 1. 1. 2014, kdy tuto agendu přestaly rozhodovat krajské soudy, tak stále ještě měli stovky nevyřízených věcí. Kárně obviněný nebyl nikdy kárně postižen, obdržel však dvě výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích. První výtka mu byla udělena poté, co si jedna strana stěžovala na průtahy a kárná navrhovatelka posuzovala výlučně daný konkrétní případ, aniž by jej srovnávala s dříve napadlými věcmi, jež měly přednost. Druhou výtku dostal v podstatě za stejné pochybení, za které je kárně stíhán JUDr. V. a JUDr. S., tj. za incidenční spory. Daná agenda jim byla přidělena

najednou, přičemž před tím tyto věci napadaly insolvenčním soudcům, kteří v nich ovšem úkony nečinili a byly v nich průtahy až jeden rok. Poté dané spisy dostali obchodní soudci, a přestože neměli ještě dořešené své obchodní spory, obdrželi výtku za incidenční spory, které ovšem nikdy předtím nedělali a neměli v dané oblasti žádné zkušenosti. Ke svému zdravotnímu stavu svědek uvedl, že v 56 letech dostal infarkt a má voperovány tři bypassy a jeden stent. Z toho se ovšem svědek zotavil a naplno pracoval. Dodnes je jeho zdravotní stav velmi dobrý a nijak jej neovlivňuje. Svědek dále vypověděl, že z krajského soudu odešel do důchodu z důvodu nátlaku předsedkyně soudu, která mu naznačila, že pokud neodejde, bude na něj podán kárný návrh. Možnost přejít na okresní soud mu nabídnuta nebyla. Svůj vztah ke kárně obviněné svědek označil za dobrý, kolegiální. Kárnou navrhovatelku svědek zná více než třicet let, přičemž bývali kamarádi. Chování kárné navrhovatelky se jej však dotklo a za poslední rok si již nepřipadal jako nezávislý soudce.

K doplňujícím dotazům obhajoby svědek dále uvedl, že skončit obchodně závazkové spory při jediném jednání je v podstatě nemožné a v posledních dvou letech, kdy se již neobjevovaly jednoduché věci, nařizoval jeden až dva případy na den. Svědek rovněž uvedl, že mu místopředseda soudu Mgr. Krhut zakázal nařizovat jednání déle než na dva měsíce dopředu. Svědek dříve nařizoval jednání na půl roku nebo více dopředu, což dle jeho přesvědčení mělo tu výhodu, že se účastníci řízení za tu dobu stačili dohodnout a třeba došlo ke smíru, zatímco když nařizoval na takto krátkou dobu, tak dané spory byly dramatictější. Mnohem častěji též docházelo k situacím, kdy jednání musel odročovat na neurčito. Svědek dále vypověděl, že na Krajském soudu v Ostravě probíhaly pravidelné čtvrtletní kontroly, které se vždy zaměřovaly na nedodělky určitého stáří.

Kárná navrhovatelka v rámci závěrečné řeči odkázala na obsah kárného návrhu, včetně všech jeho doplnění, a zopakovala, že kárně obviněná je dle jejího názoru dlouhodobě nejproblematictější soudkyní Krajského soudu v Ostravě, která měla ve zvyku nařizovat jednání na 7 až 10 měsíců dopředu. V letech 2004 – 2006, kdy se krajský soud potýkal s vysokým nápadem věcí, nebylo možno tento stav objektivně kritizovat. Se snižujícím se nápadem věcí se však způsob práce kárně obviněné stal neúnosným, na což reagovalo vedení soudu výtkou z roku 2011, kdy bylo přijato opatření omezující JUDr. S. v nařizování jednání na dva měsíce dopředu. Kárná navrhovatelka dále připustila, že kárně obviněná mohla mít v letech 2013 a 2014 „horší personál“, neboť se krajský soud nacházel v dané době v mimořádně kritické situaci, kdy napadaly tisíce insolvenčních věcí. JUDr. S. není dle kárné navrhovatelky ochotna uznat sebemenší chybu spočívající v její osobě a namísto toho kritizuje ostatní (členy soudcovské pro jejich podjatost, insolvenčního soudce Mgr. S. za jeho postup v insolvenčních věcech a soudkyně JUDr. B. a Mgr. J. N., které převzaly nedodělky po JUDr. O. a JUDr. A.). Pokud jde o incidenční spory, nelze dle kárné navrhovatelky akceptovat názor, že kárně obviněná věci nevyřizovala proto, že se necítila být zákonným soudcem. V takovém případě by totiž měla být ve svém postoji konzistentní, nevyřizovat z této agendy vůbec nic a naopak zmíněná řízení přerušit a dát tak účastníkům řízení najevo, že zde existuje určitá překážka bránící vyřízení věci. Pokud jde o námitku, že ve vztahu k této agendě nebylo kárně obviněné poskytnuto žádné školení, má kárná navrhovatelka za to, že je především na soudci, aby se sám vzdělával a aby případně věci konzultoval se svými kolegy. Kárná navrhovatelka dále naznačila, že nelze přeceňovat počet věcí, které kárně obviněné potvrdil odvolací soud, neboť mnohá rozhodnutí byla potvrzena poté, co je vrchní soud tzv. dodělal. Vrchní soud rovněž na kárnou navrhovatelku mnohokrát apeloval, že je třeba danou situaci řešit. Kárná

pokračování

navrhovatelka dále připustila, že odebráním spisů JUDr. S. způsobila objektivní dvouměsíční průtah, je však přesvědčena o tom, že takový postup byl nutný, neboť by kárně obviněná jinak nepochopila vážnost situace. Ve vztahu k prověrkám senátu kárná navrhovatelka podotkla, že krajský soud má řádově 150 soudců a 8 soudců je ve vedení soudu, přičemž všichni místopředsedové mají plný úvazek a kárná navrhovatelka poloviční. Vedení soudu se tedy nemůže zcela vysilovat kontrolami. V některých senátech kontrola nebyla provedena nikdy, neboť je to zbytečné. V jiných, jako např. v senátu JUDr. S., probíhají pravidelně. Dle poslední prověrky, která byla provedena v listopadu 2017, je stav v senátu JUDr. S. stále stejný. Kárně obviněná vykazuje dle kárné navrhovatelky v jednotlivých spisech procesní bezradnost, odročuje jednání bez zákonných důvodů a činní úkony, které nemají smysl. Kárná navrhovatelka je proto přesvědčena, že kárně obviněná není po odborné stránce schopna tento stav změnit. Závěrem kárná navrhovatelka uvedla, že situace nebyla radikálně řešena dříve, neboť nechtěla nikoho skandalizovat či jej uvádět do hmotné nouze, proto bylo vyčkáno na dobu, kdy kárně obviněná dosáhne důchodového věku, a podotkla, že je to za její dvacetiletou kariéru poprvé, co byla nucena podat kárné návrhy.

Obhájce kárně obviněné v závěrečné řeči zopakoval, že tvrzení, že JUDr. S. je nejproblematictější soudkyní krajského soudu, bylo pro kárně obviněnou překvapivé. Doposud nikdy nečelila kárnému návrhu a pouze dne 6. 12. 2011 jí byla udělena písemná výtka, kterou ovšem kárně obviněná považuje za nedůvodnou, jak podrobně uvedla ve svém vyjádření ze dne 31. 1. 2012, které zaslala vedení soudu. I kdyby ovšem byla tato výtka kárným soudem shledána důvodnou, nelze k ní pro časový odstup přihlížet. Obhájce se znovu obsáhle vyjádřil k opatření tehdejšího předsedy Krajského soudu v Ostravě JUDr. Jiřího Doležálky ze dne 6. 12. 2011, dle něhož kárně obviněná může nařizovat jednání pouze na dva měsíce dopředu, a zdůraznil, že dané opatření považuje za diskriminační, zasahující do nezávislosti soudce a vyvolávající častější potřebu odročit jednání na neurčito. Obhájce se dále ohradil proti tvrzení, dle něhož jsou rozhodnutí kárně obviněné často rušena pro nepřezkoumatelnost, přičemž hodnocení sepsané předsedou Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Grygou považuje v tomto smyslu za neobjektivní, neboť z něj nevyplývá, že bylo konzultováno i s ostatními soudci odvolacího soudu, a dále proto, že nezmiňuje rozhodnutí, v nichž se odvolací soud zcela ztotožnil s právními názory kárně obviněné.

Obhájce dále uvedl, že s ohledem na tvrzení obsažená v kárném návrhu ohledně zavedení tzv. kurately, kdy kárně obviněná pracuje od prosince roku 2011 pod trvalým dozorem místopředsedy krajského soudu, má za to, že kárný návrh byl podán opožděně, neboť nebyla dodržena subjektivní lhůta dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Dle obhajoby ze samotného obsahu kárného návrhu vyplývá, že informace o tvrzených průtazích měla kárná navrhovatelka k dispozici průběžně, neboť kárně obviněná pracovala pod trvalým dozorem místopředsedy krajského soudu, který vždy koncem každého kalendářního měsíce kontroluje stav věcí jí zpracovávaných a v souladu s učiněnými opatřeními ze dne 6. 12. 2011 jí přiděluje jednací dny na pouhé dva měsíce dopředu. Takto od 6. 12. 2011 postupoval JUDr. Petr Hampel, stejně tak jako jeho nástupce ve funkci, Mgr. Vladimír Janša. Bez ohledu na tzv. kuratelu je v ostatních senátech Krajského soudu v Ostravě prováděna prověrka stavu věcí v podstatě čtvrtletně, a to u dvouletých a pětiletých nedodělků. Vzhledem k tomu, že návrh na zahájení kárného řízení byl podán dne 13. 4.

2016, byla by subjektivní šestiměsíční lhůta k jeho podání zachována, dozvěděla-li by se kárná navrhovatelka o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, ne dříve než 13. 10. 2015. Ze samotného kárného návrhu však vyplývá, že subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárného návrhu zachována nebyla, když o tvrzených průtazích v řízení se kárná navrhovatelka dozvíдалa vždy ke konci kalendářního měsíce, jak vyplývá z opatření učiněných v prosinci 2011. Pokud jde o tvrzené průtahy, které spadají do období před 30. 9. 2015, mělo být v souladu s § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. řízení zastaveno z důvodu uvedeného v § 14 písm. a) citovaného zákona.

V případě tvrzených průtahů, které spadají do šestiměsíční subjektivní lhůty, má obhajoba za to, že nebyly kárně obviněnou zaviněny, a nejedná se tedy o kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Ze srovnání výkonnosti kárně obviněné s ostatními soudci vyřizujícími tutéž nebo srovnatelnou agendu vyplývá, že JUDr. S. v roce 2013, 2014 a 2016 v agendě Cm vyřídila nejvíc věcí, v roce 2015 pak v agendě Cm vyřídila 54 věcí, oproti svědkovi JUDr. O., který vyřídil o polovinu věcí méně. Pokud jde o agendu ICm, počet vyřízených věcí se nijak zásadním způsobem neodlišuje od ostatních soudců vyřizujících tutéž agendu. Při hodnocení zaviněných průtahů je třeba navíc přihlížet k tomu, že kárně obviněná byla v letech 2013 až 2015 každý rok téměř měsíc v pracovní neschopnosti a že v roce 2014 po dobu nejméně čtyř měsíců zastupovala nepřítomnou JUDr. A.

Pokud jde o skutky uvedené pod body II. a III. kárného návrhu, obhájce připomněl, že předmětné spisy byly kárně obviněné předány až v průběhu března 2015, průtahy vzniklé do té doby je tedy třeba přičíst k tíži soudce, který tyto věci měl přiděleny v souladu s rozvrhem práce, resp. od 27. 1. 2015 do předání spisu kárně obviněné k tíži vedení krajského soudu. Obhájce dále zopakoval své přesvědčení, že kárně obviněná nebyla v daných věcech zákonnou soudkyní, a uvedl, že předmětné opatření bylo užito jako nástroj šikany sloužící k přinucení kárně obviněné k rezignaci na funkci soudce. Jinak si nelze vysvětlit, proč kárná navrhovatelka přidělila údajně nejproblematictější soudkyni Krajského soudu v Ostravě ze dne na den zcela novou agendu, bez řádného proškolení a vytvoření dostatečných podmínek. Za této situace muselo být kárné navrhovatelce zřejmé, že průtahy v incidenčních věcech nebudou odstraněny, zejména když na poradách s místopředsedou soudu Mgr. Krhutem bylo apelováno na to, aby byly přednostně vyřizovány věci staršího data. Obhajoba má proto za to, že důvody, které kárně obviněnou vedly k pochybnostem o tom, zda je či není zákonným soudcem v přerozdělených věcech, jsou samy o sobě v daném případě dostatečným důvodem k tomu, aby jednání kárně obviněné nemohlo být považováno za zaviněné, a to ani z nevědomé nedbalosti.

S ohledem na uvedené obhájce kárně obviněné navrhl, aby kárný senát, pokud jde o tvrzené průtahy, které spadají do období před 30. 9. 2015, zastavil řízení z důvodu uvedeného v § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., a pokud jde o ostatní věci, aby kárně obviněnou zprostil kárného obvinění, popř. aby kárný senát v souladu s § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích upustil od uložení kárného opatření.

Kárně obviněná využila svého práva posledního slova a uvedla, že by se chtěla ohradit oproti útokům kárné navrhovatelky, neboť neměla v žádném případě v úmyslu kritizovat Mgr. S., u něhož pouze poukazovala na jinou skladbu insolvenčních věcí, či kolegyně

pokračování

JUDr. B. a Mgr. J. N., které uvedla jen jako osoby, které dělají stejnou agendu. Rozhodně nemá vůči svým kolegům žádné negativní vztahy a nemíní je kritizovat.

VI.

Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům

Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo konstatováno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy (resp. jejich relevantní části) Krajského soudu v Ostravě a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky. Kárná navrhovatelka vytýkala kárně obviněné průtahy celkem v 80 spisech, přičemž kárný návrh jednotlivé skutky rozděluje do 4 skupin.

První skupina zahrnuje 6 spisů rejstříku 11 Cm a 11 Ecm, v nichž kárný návrh vytýká průtahy v konkrétně vymezeném období.

Druhá skupina zahrnuje 23 incidenčních spisů 31 ICm, v nichž dle kárného návrhu JUDr. S. způsobila průtahy tím, *„že s těmito věcmi začala pracovat až v srpnu 2015, kdy v jednom dni (až na výjimky dne 5. 8. 2015) byl ve všech věcech vybrán soudní poplatek, a poté další úkony po řadu měsíců prováděny nebyly. Soudkyně s těmito spisy začala pracovat až v lednu a únoru 2016. Je přitom zřejmé, že celá řada spisů již mohla být vyřízena, pokud by se se spisy pracovalo (četná zpětvzetí, nezaplacení SOP apod.)“*.

Třetí skupina zahrnuje dalších 43 incidenčních sporů, v nichž dle kárného návrhu JUDr. S. *„začala pracovat až po roce od přikázání spisů, tj. nejdříve v polovině ledna 2016. Smyslem přikázání incidenčních věcí kárně obviněné soudkyni přitom bylo zabránit průtahům v insolvenčním řízení, které nelze skončit bez vyřešení incidenčních sporů. Soudkyně však svou naprostou nečinností způsobila další průtahy, čímž oddálila rozhodnutí v těchto případech o přinejmenším jeden rok“*.

Čtvrtá skupina zahrnuje 8 spisů rejstříku 11 Cm a 11 Ecm, v nichž dle kárného návrhu JUDr. S. *„sice neprovádí úkony ve velkých časových prodlevách, různé úkony (nařízení jednání, vypracování referátu apod.) provádí někdy dokonce často, leč téměř žádný úkon nesměruje k vyřízení věci. Řízení proto trvají léta, aniž by bylo možno v dohledné době očekávat vyhlášení rozhodnutí“*.

Postupně jsou ve vymezených okruzích číslovány jednotlivé skutky, v nichž je spatřováno kárné provinění. Z obsahu předložených spisů (nebo jejich relevantních částí) a vyjádření stran vyplynula následující zjištění:

a) Tvrzené průtahy v oddělení 11 Cm a 11 Ecm

1) 11 Cm 47/2013

V kárném návrhu je průtah vymezen obdobím od 17. 10. 2013 do 24. 6. 2014 a od 31. 7. 2014 do 23. 2. 2015. Průtahy v řízení spatřuje kárná navrhovatelka v období od předložení věci soudkyni po vydání platebního rozkazu, tj. od 17. 10. 2013 do 24. 6. 2014, kdy soudkyně vyzvala žalovaného k vyjádření k věci podle § 114b o. s. ř. Další průtahy v řízení jsou od 30. 7. 2014, kdy soudkyně nechala doručit podání žalovaného žalobci, do 23. 2. 2015, kdy bylo nařízeno ve věci jednání. Jednání ze dne 17. 4. 2015 bylo odročeno na

neurčito „za účelem poskytnutí lhůty pro doplnění skutkových tvrzení“, účastníci tvrzení doplnili a sdělili adresy svědků, poté bylo rozhodováno o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, další jednání bylo nařízeno na 8. 1. 2016, které bylo odvoláno „z důvodu náhlých zdravotních problémů soudkyně“ (dne 8. 1. 2016 má přítom JUDr. S. vykázanu přítomnost na pracovišti), jednání bylo odročeno na 17. 2. 2016, poté bylo „přenařízeno“ na 12. 2. 2016 na žádost zástupce žalovaného, poté bylo jednání „přenařízeno“ na 23. 3. 2016 z důvodu nepřítomnosti zástupce žalobce. Následně bylo jednání opět odročeno na 13. 4. 2016 pro dovolenou zástupce žalovaného.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že od podání odporu proti platebnímu rozkazu do nařízení ústního jednání (tedy v době od října 2013 do června 2014) byly vyřizovány jiné věci v senátech 11 Cm a 11 ECm, ústní jednání byla nařizována na 2 - 3 dny v týdnu. Tím, že měla kárně obviněná zákaz nařizovat věci na dobu delší než 2 měsíce, byl počet věcí, které bylo možno nařídit, omezen. V období od října roku 2013 do června roku 2014 kárně obviněná rovněž nebyla minimálně 50 dnů v práci z důvodu dovolené, nemocenské a dnů pracovního volna. V době od července roku 2014 do 23. 2. 2015 pak absentovala v práci minimálně 30 dnů z důvodu dovolené, nemocenské, dnů pracovního volna a školení pořádaných Justiční akademii. Jednání ve věci samé bylo zahájeno dne 17. 4. 2015. Po ukončení prvního jednání ve věci, kdy nastanou účinky koncentrace řízení dle § 118b odst. 1 věty druhé o. s. ř., byly strany o této skutečnosti soudem poučeny. K žádosti stran jim byla v souladu s § 118b odst. 1 větou druhou o. s. ř. poskytnuta lhůta. Žalobce poté požádal o osvobození od soudních poplatků, čímž došlo k časové prodlevě. Je-li v kárném návrhu uvedeno, že „ústní jednání nařízené na 8. 1. 2016 bylo odvoláno z důvodu náhlých zdravotních problémů soudkyně (dne 8. 1. 2016 má přítom JUDr. S. vykázano přítomnost na pracovišti)“, tak k tomu kárně obviněná uvádí, že skutečně došlo k odvolání ústního jednání nařízeného na 8. 1. 2016, 9:00 hod., a to pro úpornou bolest zubů a tedy nutné ošetření. Kárně obviněná tak byla nucena nechat se ošetřit, když si předem nemohla být vědoma toho, jak dlouho toto ošetření potrvá. Po něm se vrátila na pracoviště, proto má toho dne vykázanou přítomnost na pracovišti. Jistě se tak v případě ošetření nejednalo o důvod, kterým by chtěla oddálit rozhodnutí ve věci, s nímž si nevěděla rady, jak je na mnoha místech kárného návrhu naznačováno. K odročování dalších jednání pak došlo na základě důvodných žádostí stran, ústní jednání nařízené na 13. 4. 2016 muselo být odvoláno proto, že byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že návrh na vydání platebního rozkazu byl krajskému soudu doručen dne 12. 7. 2013. Dne 22. 7. 2013 zadala soudní tajemnice (M. E.) pokyn k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 7. 2013, vypraveno dne 21. 8. 2013). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 26. 8. 2013. Dne 19. 9. 2013 zadala soudní tajemnice pokyn k vypravení platebního rozkazu. Dne 1. 10. 2013 byl krajskému soudu doručen odpor. Dne 2. 10. 2013 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání odporu zástupci žalobce a k předložení spisu po doložení doručky soudci k dalšímu řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 10. 2013, vypraveno dne 15. 10. 2013). Dne 10. 10. 2013 bylo doručeno odvolání žalobce proti výroku o nákladech platebního rozkazu. Dne 17. 10. 2013 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání přípisu zástupci žalobce, dle něhož o odvolání nebude rozhodováno, neboť byl podán odpor (dle razítka kanceláři došlo dne 17. 10. 2013, vypraveno dne 25. 10. 2013). Navazuje nedatovaný pokyn zřejmě JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému, aby se písemně vyjádřil k věci samé (dle razítka kanceláři

pokračování

došlo **dne 6. 6. 2014**, vypraveno dne 24. 6. 2014). Dne 29. 7. 2014 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn k jeho přeposlání právnímu zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 31. 7. 2014, vypraveno **dne 13. 8. 2014**). Dále následuje pokyn k nařízení jednání na 15. 4. 2015 (dle razítka kanceláři došlo **dne 23. 2. 2015**, vypraveno dne 24. 2. 2015). Dle úředního záznamu kárně obviněné ze dne 31. 3. 2016 byl spis dne 8. 3. 2016 předán předsedkyni soudu, k urgencím kanceláři sděleno e-mailem ze dne 22. 3. 2016, že z důvodů v tomto e-mailu uvedených nebude spis na oddělení vrácen. Dle dalšího úředního záznamu byl spis vrácen soudkyni dne 20. 5. 2016. K vyhlášení rozsudku došlo dne 17. 3. 2017. Dne 25. 4. 2017 bylo doručeno odvolání žalovaného. Dne 28. 4. 2017 bylo doručeno odvolání žalobce.

Nečinnost lze vymezit v období **od úterý 29. 10. 2013 do 6. 6. 2014** a dále **od 14. 8. 2014 do 23. 2. 2015**, kdy JUDr. S. ve spise neučinila žádný úkon (tj. celkem zhruba **13 a půl měsíce**). Je však třeba zohlednit, že JUDr. S. ve vytýkaném období čerpala celkem 37 dnů dovolené, 2 dny byla v pracovní neschopnosti a 4 dny čerpala indispoziční volno.

2) 11 ECm 22/2014

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 18. 11. 2014 do 17. 7. 2015. Průtahy v řízení kárná navrhovatelka spatřuje od 18. 11. 2014, kdy byla věc postoupena Krajskému soudu v Ostravě Městským soudem v Praze, do 17. 7. 2015, kdy byl žalobce vyzván k zaujetí stanoviska k procesní obraně žalovaného, žalobce urgován dne 29. 9. 2015, následuje usnesení o spojení věcí, dne 12. 11. 2015 je žalobkyně opětovně vyzvána k vyjádření k podání žalovaného ze dne 5. 3. 2014. Jednání bylo nařízeno dne 3. 12. 2015 na 20. 1. 2016, jednání nebylo vůbec zahájeno, věc byla za účelem mimosoudního vyřešení odročena na 11. 3. 2016 a následně byla „*přenařízena*“ pro nepřítomnost soudce na 9. 3. 2016, jednání dne 9. 3. 2016 však bylo odvoláno pro „*zdravotní důvody na straně žalovaného*“ (jde o zdravotní stav statutárního orgánu žalované, který není dokumentován lékařskými zprávami), věc „*kalendářována*“ na 1. 4. 2016.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že nařídit jednání dříve bylo kárně obviněné znemožněno právě omezením nařizovat soudní jednání na pouhé dva měsíce dopředu, když na dřívější data nařizovala věci, které napadly dříve. V období od 18. 11. 2014 do 17. 7. 2015 pak po dobu minimálně 40 dnů nebyla kárně obviněná na pracovišti, a to z důvodů čerpání dovolené, účasti na školeních pořádaných Justiční akademií, státních svátků a pracovní neschopnosti. Pokud je kárně obviněné vytýkáno to, že ústní jednání nařízené na 9. 3. 2016 odvolala pro zdravotní důvody jednatele žalovaného bez předložené lékařské zprávy, pak odkazuje na předchozí sdělení stran (protokol č. l. 41), kdy špatný zdravotní stav obou statutárních orgánů byl stranám i soudu znám a kdy se jevílo nanejvýš pravděpodobné, že mezi nimi dojde k dohodě. K žádosti o odročení ústního jednání se navíc připojil i žalobce. Další kroky v této věci ale činěny být nemohly, protože byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 5. 12. 2013 byl Městskému soudu v Praze doručen návrh na vydání EPR. EPR vydán dne 27. 1. 2014. Dne 4. 2. 2014 byl Městskému soudu v Praze doručen odpor. Dne 23. 9. 2014 předložen spis Nejvyššímu soudu spolu s návrhem na přikázání věci z důvodu vhodnosti Krajskému soudu v Ostravě; Nejvyšší soud návrhu vyhověl usnesením ze dne 15. 10. 2014. Dne 18. 11. 2014 byl spis postoupen Krajskému

soudu v Ostravě. Následuje pokyn tajemnice ze dne 2. 12. 2014 - předlož soudci k dalšímu řízení dle pořadí (dle razítka kanceláři předloženo **dne 3. 12. 2014**), na nějž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalobci k zaujetí stanoviska k obraně žalovaného (dle razítka kanceláři došlo **dne 17. 7. 2015**, vypraveno dne 11. 8. 2015). Na základě pokynu asistenta Mgr. M. Š. ze dne 29. 9. 2015 byla zaslána opětovná výzva žalobci a vydáno usnesení o spojení věcí (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 9. 2015, vypraveno dne 5. 10. 2015). Následuje pokyn JUDr. S. k opětovné urgenci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 11. 2015, vypraveno téhož dne). Navazuje pokyn k nařízení jednání na 20. 1. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 3. 12. 2015, vypraveno dne 8. 12. 2015). Dle úředního záznamu kárně obviněné ze dne 31. 3. 2016 byl spis dne 8. 3. 2016 předán předsedkyni soudu, k urgencím kanceláři sděleno e-mailem ze dne 22. 3. 2016, že z důvodů v tomto e-mailu uvedených nebude spis na oddělení vrácen. Dle dalšího úředního záznamu byl spis vrácen soudkyni dne 20. 5. 2016. Dne 20. 1. 2017 bylo řízení na základě žádosti stran přerušeno za účelem mimosoudního vyřešení věci.

Nečinnost lze vymezit v období **od 4. 12. 2014 do 17. 7. 2015**, kdy JUDr. S. ve spise neučinila žádný úkon (tj. více než **7 měsíců**). Je však třeba zohlednit, že JUDr. S. ve vytýkaném období čerpala celkem 11 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 2 dny čerpala indispoziční volno.

3) 11 ECm 12/2013

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 12. 6. 2013 do 22. 2. 2014. Průtahy spatřuje kárná navrhovatelka od 12. 6. 2013, kdy byla věc předložena soudkyni k dalšímu řízení, do 22. 2. 2014, kdy byli účastníci vyzváni k zaujetí stanoviska k otázce věcné příslušnosti soudu. Účastníci se vyjádřili, připomněli soudu, že otázka věcné příslušnosti již byla vyřešena usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 1. 2013, kterým bylo rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Krajský soud v Ostravě. Soudkyně proto dne 13. 3. 2014 nařizuje jednání na 29. 4. 2014, toto jednání bylo odročeno na neurčito, aniž byla věc vůbec projednána, za účelem dohody mezi stranami. Dne 6. 6. 2014 je žalobkyně vyzvána k doplnění tvrzení uvedených v žalobě, dne 1. 9. 2014 soudkyně nařizuje jednání na 17. 10. 2014, toto jednání bylo odročeno po 30 minutách, protože žalobkyně „*uvádí v doplnění svého podání jiná skutková tvrzení, než v žalobě*“, skutková tvrzení byla přitom doručena před zahájením jednání. Jednání bylo odročeno na 12. 12. 2014, toto jednání bylo poté, co byli účastníci toliko poučeni podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., odročeno na neurčito do doby „*splnění povinnosti žalobce, resp. do doby, než bude zřejmé, že v jednání bude moct být pokračováno*“. Účastníci opakovaně doplňují skutková tvrzení, přesto soud usnesením ze dne 20. 3. 2015 vyzývá žalobkyni k dalšímu doplnění skutkových tvrzení v žalobě. Dne 1. 4. 2015 jsou vyžádaná podání zaslána žalovanému, dne 3. 7. 2015 nařizuje soudkyně jednání na 28. 7. 2015, resp. pokračuje v přerušném jednání z výše uvedeného dne, toto jednání nemá žádný obsah. Soudkyně konstatuje, že skutková tvrzení žalobce byla doplněna, odročuje jednání za účelem dokazování na 8. 9. 2015, není uvedeno, o jaké dokazování se jedná. Dne 21. 8. 2015 pro nepřítomnost zástupce žalovaného se věc odročuje na 7. 10. 2015, u tohoto jednání je slyšen jeden svědek a věc je odročena za účelem doplnění skutkových tvrzení žalobce a soudu „*v současné době není znám rozsah dokazování*“, proto se jednání odročuje na neurčito. Dne 3. 12. 2015 soud sděluje žalobci, že uplynula lhůta pro doplnění skutkových tvrzení a soud očekává splnění povinností „*obratem*“, poté jsou tvrzení účastníků opětovně doručena, dne 26. 1. 2016

pokračování

soudkyně nařizuje jednání na 24. 2. 2016, u tohoto jednání jsou slyšeni dva svědci a věc se za účelem „dalšího dokazování“ (není uvedeného jakého) odročuje na 15. 4. 2016.

Obhajoba ve svém vyjádření zopakovala, že kárně obviněná měla možnost nařizovat ústní jednání na pouhé dva měsíce dopředu, přičemž veškeré volné soudní dny (2 - 3 týdne) měla již plně obsazené a na další přidělené dvouměsíční období nařizovala věci, které napadly dříve. Jsou-li jí pak vytýkány průtahy v období od 12. 6. 2014 do 22. 2. 2014, pak není pravdou, že by jí byl spis předložen dne 12. 6. 2013, neboť v tu dobu byla v pracovní neschopnosti. Nejdříve mohl být kárně obviněné spis předložen až v měsíci červenci roku 2013. K vytýkanému procesnímu postupu u ústního jednání dne 17. 10. 2014 došlo ze strany kárné navrhovatelky zřejmě k přehlédnutí podstatné věci, a sice že to, o čem se mělo v tomto nařízeném ústním jednání jednat, bylo soudu doručeno (i s návrhy důkazů) cca 1 týden před tímto jednáním. To, co žalobce v tomto obsáhlém podání uváděl jako svá skutková tvrzení, bylo něco jiného než to, co uváděl dosud. Bylo nutno přistoupit k rozhodnutí o změně žaloby (viz usnesení na č. l. 78). Co se týče zbytku průběhu řízení, tak kárně obviněná pouze uvádí, že ze spisu je zřejmé, že jde o velmi specifický nárok na zaplacení léčebných výloh při několikaměsíční léčbě několika koní a tedy jde o věc velmi náročnou právně i skutkově, která je svou povahou i časově náročnější. Ústní jednání nařízené na 15. 4. 2016 muselo být odvoláno, protože byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 26. 7. 2012 byl Okresnímu soudu ve Frýdku-Místku doručen návrh na vydání EPR. Dne 27. 12. 2012 byl spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti; usnesením ze dne 17. 1. 2013 bylo rozhodnuto o příslušnosti krajského soudu. Dne 16. 5. 2013 byl soudní tajemnicí vydán EPR. Dne 5. 6. 2013 byl doručen odpor, za nímž následuje pokyn tajemnice ze dne 10. 6. 2013 k zaslání odporu zástupci žalobce a po doložení doručanky k předložení věci soudci k dalšímu řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 6. 2013, vypraveno **dne 18. 6. 2013**), na něž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání přípisu stranám, dle něhož se krajský soud necítí být věcně příslušný (dle razítka kanceláři došlo **dne 24. 2. 2014**, vypraveno dne 3. 3. 2014); strany reagovaly podáními ze dne 7. 3. 2014 a 10. 3. 2014, v nichž shodně poukazovaly na to, že o věcné příslušnosti již bylo rozhodnuto Vrchním soudem v Olomouci. Následně bylo nařízeno jednání na 29. 4. 2014 (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 3. 2014, vypraveno dne 2. 4. 2014). Dle úředního záznamu kárně obviněné ze dne 31. 3. 2016 byl spis dne 8. 3. 2016 předán předsedkyni soudu, k urgencím kanceláři sděleno e-mailem ze dne 22. 3. 2016, že z důvodů v tomto e-mailu uvedených nebude spis na oddělení vrácen. Z tohoto důvodu bylo dne 31. 3. 2016 odvoláno jednání nařízené na 15. 4. 2016. Dle dalšího úředního záznamu byl spis vrácen soudkyni dne 20. 5. 2016. Dne 11. 11. 2016 došlo k vyhlášení rozsudku, který byl na základě odvolání žalobce následně potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 4. 2017.

Z absenční karty JUDr. S. lze potvrdit, že v období od 10. 6. 2013 do 5. 7. 2013 byla skutečně v pracovní neschopnosti, počátek průtahu tak lze počítat až od **pondělí 8. 7. 2013**, první úkon JUDr. S. následně učinila až dne 24. 2. 2014 (je však třeba ve prospěch kárně obviněné vycházet z **data 22. 2. 2014** uváděného kárnou navrhovatelkou, byť se jedná se o sobotu), přičemž ani tento úkon by zjevně nebylo možno považovat za směřující ke skončení věci, neboť jím JUDr. S. pouze vyjádřila stanovisko k věcné nepřislušnosti krajského soudu, přestože tato otázka již byla pravomocně posouzena Vrchním soudem

v Olomouci (nicméně kárný senát je ve prospěch kárně obviněné vázán kárným návrhem). Nečinnost tedy celkem trvala více než **7 měsíců**. Ve prospěch kárně obviněné je třeba také zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 18 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 2 dny čerpala indispoziční volno.

4) 11 Cm 17/2014

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 24. 4. 2014 do 17. 7. 2015. Věc byla postoupena krajskému soudu dne 31. 3. 2014, soudkyni byla předložena dne 24. 4. 2014, do 17. 7. 2015, tedy 13 měsíců, nebyl učiněn žádný úkon, dne 17. 7. 2015 byl žalovaný vyzván, aby zaslal stejnopis vyjádření, případně se vyjádřil k podání žalobce písemně. Účastníci zasílají různá podání, soudkyně je zasílá protistraně, vyzývá je k zaujetí písemného stanoviska. Výměna stanovisek pokračuje až do listopadu 2015, kdy je nařízeno jednání na 16. 12. 2015, jednání je odročeno za účelem dalšího dokazování na neurčito s tím, že jednání bude nařízeno poté, co „*bude soudu znám rozsah dokazování*“. Účastníci doplňují stanoviska, posledním úkonem soudkyně je referát ze dne 2. 3. 2016, jde o lustraci v evidenci obyvatel.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že i v této věci je důvodem, proč kárně obviněná nezačala s věcí pracovat ihned poté, co jí byla postoupena, množství pracných věcí v senátě napadlých dříve a rovněž zákaz nařizování ústních jednání na dobu delší než 2 měsíce. V období od dubna roku 2014 do července roku 2015 navíc kárně obviněná z důvodu pracovní neschopnosti, dovolené, školení pořádaných Justiční akademií a dnů pracovního volna nebyla minimálně 90 dnů v práci. Spis byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 24. 4. 2012 byla Okresnímu soudu v Ostravě doručena žaloba o zaplacení částky 905 588,97 Kč. Dne 1. 11. 2013 byl spis předložen Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti na základě námitky podané žalobcem; usnesením ze dne 13. 11. 2013 rozhodnuto o příslušnosti krajského soudu. Dne 31. 3. 2014 byl spis doručen Krajskému soudu v Ostravě. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 24. 4. 2014 k opravě označení účastníků, vytištění nového obalu a předložení věci soudci k dalšímu řízení (dle razítka kanceláři došlo **dne 29. 4. 2014**). Dále navazuje až pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k předložení stejnopisu vyjádření k podání žalobce, případně aby se k podání žalobce vyjádřil (dle razítka kanceláři došlo **dne 17. 7. 2015**, vypraveno dne 11. 8. 2015). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 14. 8. 2015. Úřední záznam o odebrání spisu v předložené kopii chybí. Dle nedatovaného úředního záznamu na č. l. 108 byl spis vrácen soudkyni dne 20. 5. 2016. K vyhlášení rozsudku došlo dne 3. 5. 2017, na žádost JUDr. S. prodloužila předsedkyně krajského soudu lhůtu k písemnému vyhotovení rozhodnutí do 1. 8. 2017 z důvodu „*velkého množství práce + nepřítomnosti*“, pokyn k vypravení rozsudku zadán dne 12. 7. 2017, téhož dne vypraveno.

Nečinnost lze vymezit v období od **30. 4. 2014 do 17. 7. 2015**, kdy JUDr. S. ve spise neučinila žádný úkon (tj. cca **14 a půl měsíce**). Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 32 dnů dovolené, 37 dnů byla v pracovní neschopnosti a 6 dnů čerpala indispoziční volno.

pokračování

5) 11 Cm 23/2012

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 23. 7. 2013 do 30. 1. 2014. Ve věci vydán platební rozkaz v roce 2012, proti platebnímu rozkazu podán odpor v prosinci 2012. Následovalo částečné zpětvzetí žaloby, o tom bylo rozhodováno v květnu 2013, byl částečně vrácen soudní poplatek, první jednání nařízeno po další šestiměsíční prodlevě dne 30. 1. 2014 na 21. 2. 2014. Jednání bylo odvoláno na žádost zástupce žalovaného, poté se čekalo na údajnou dohodu mezi účastníky, další jednání je nařízeno dne 7. 7. 2014 na 13. 8. 2014, toto jednání se odvolává pro „*zdravotní důvody soudkyně*“, další jednání se nařizuje na 9. 9. 2014, toto jednání se odročuje na neurčito za účelem doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů, zároveň se vydává částečný rozsudek pro uznání, proti tomu je podáno odvolání, které Vrchní soud v Olomouci odmítl. Další jednání je nařízeno dne 13. 3. 2015 na 15. 5. 2015, jednání se odvolává s poznámkou, že „*důvodem je navrhovaný rozsah dokazování*“, dne 12. 5. 2015 soud vyzývá žalovaného, aby sdělil, zda jeho přípis je procesní obranou či vzájemným návrhem, žalovaný odpovídá dne 27. 5. 2015, další jednání se odročuje za účelem výslechu navržených svědků u dožádaného soudu v Karlových Varech, dožádání je vyřízeno dne 30. 11. 2015, poté soud rozhoduje o svědečném, toto jednání je „*přenařízeno*“ pro „*onemocnění zástupce žalovaného na 20. 4. 2016*“. Spis obsahuje řadu zbytečných úkonů, je rozhodováno o každém procesním kroku zvlášť (částečná zpětvzetí, částečná vrácení soudních poplatků, bezobsažná jednání, jde přitom o téměř pětiletý nedodělek).

Obhajoba ve svém vyjádření k vytýkanému nařízení ústního jednání „*po další šestiměsíční prodlevě*“ (období od července roku 2013 do ledna roku 2014) znovu odkázala na zákaz nařizování jednání na dobu delší dvou měsíců a počet věcí v senátě. Z těchto důvodů nebylo možné ústní jednání nařídit a ani jednat. V předmětné době byla rovněž kárně obviněná z objektivních důvodů po dobu přibližně 20 dnů nepřítomna v práci kvůli dovolené a státním svátkům. Odvolání ústního jednání nařízeného na 13. 8. 2014 „*pro zdravotní důvody soudkyně*“ byl zcela legitimní – viz dokad o pracovní neschopnosti, ve zbytku viz vyjádření k věci vedené pod sp. zn. 11 Cm 90/2012 – jde o totožný zdravotní důvod. K odvolání ústního jednání nařízeného na 15. 5. 2015 došlo na základě vyjádření žalobce, které bylo doručeno soudu dne 4. 5. 2015 (což bylo v době čerpání dovolené „*kárné žalobkyně*“ – patrně míněna kárně obviněná). Po návratu z dovolené a po seznámení se s množstvím důkazních návrhů žalobce, a to důkazních návrhů, které nebylo možno opomenout, a v souladu s procesní ekonomikou, kdy žalovaný neměl možnost se s rozsáhlým podáním žalobce seznámit v dostatečném časovém předstihu (žádal by jistě o odročení jednání) a kdy žalobce je zároveň z Karlových Varů, se kárně obviněná rozhodla ústní jednání odvolat. Je-li kárně obviněná dále vytýkáno, že spis obsahuje „*řadu zbytečných úkonů*“, pak toto obvinění je nepravdivé a neprokázané. Je-li to, že je „*rozhodováno o každém procesním kroku zvlášť*“, výtkou, pak kárně obviněná není znám předpis, který tímto svým počínáním porušila. Jednání, u nichž je prováděno dokazování nebo je rozhodnuto částečným rozsudkem, nelze označit za bezobsažná. Ústní jednání bylo po provedení dokazování nařízeno na 24. 4. 2016, muselo ale být odvoláno, protože spis byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 11. 4. 2012 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena žaloba o zaplacení částky 823 867,20 Kč. Dne 8. 10. 2012 byl vydán platební rozkaz. Dne 20. 11. 2012 byl doručen odpor, který byl následně doplněn dne 18. 12. 2012.

Dále navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření k žalobě (dle razítka kanceláři došlo dne 6. 2. 2013, vypraveno dne 22. 2. 2013). Vyjádření žalovaného bylo krajskému soudu doručeno dne 14. 3. 2013. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání vyjádření žalobci k zaujetí stanoviska - dle razítka kanceláři došlo dne 22. 3. 2013, vypraveno dne 18. 4. 2013). Dne 10. 5. 2013 doručena replika spolu s částečným zpětvzetím žaloby. Dne 23. 5. 2015 zadala soudní tajemnice pokyn k vypravení usnesení o částečném zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 5. 2013, vypraveno dne 12. 6. 2013, právní moci nabylo dne 29. 6. 2013). Dle záznamu o vydání ze dne 24. 7. 2013 byl dne 23. 7. 2013 částečně vrácen SOP. Dále navazuje až pokyn JUDr. S. k nařízení jednání na 21. 2. 2014 (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 1. 2014, vypraveno dne 3. 2. 2014). Dle úředního záznamu kárně obviněné ze dne 31. 3. 2016 byl spis dne 8. 3. 2016 předán předsedkyni soudu, k urgencím kanceláři sděleno e-mailem ze dne 22. 3. 2016, že z důvodů v tomto e-mailu uvedených nebude spis na oddělení vrácen. Z tohoto důvodu bylo dne 31. 3. 2016 odvoláno jednání nařízené na 20. 4. 2016. Dle dalšího úředního záznamu byl spis vrácen soudkyni dne 20. 5. 2016. Dne 3. 10. 2016 došlo k vyhlášení rozsudku, proti němuž podal žalovaný odvolání. Dne 24. 10. 2017 vyhlášen rozsudek Vrchního soudu v Olomouci, jímž byl rozsudek kárně obviněné zčásti potvrzen a zčásti (ohledně úroků z prodlení) změněn.

Nečinnost lze vymezit v období od 25. 7. 2013 do 30. 1. 2014, kdy JUDr. S. ve spise neučinila žádný úkon (tj. cca 6 měsíců). Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 18 dnů dovolené a 2 dny čerpala indispoziční volno.

6) 11 Cm 48/2013

Podle kárného návrhu je ve věci dán průtah v období od 12. 9. 2013 do 11. 2. 2014 a poté od 11. 7. 2014 do 10. 2. 2015. Platební rozkaz byl vydán dne 11. 2. 2014 a k němu byl podán odpor, dne 26. 5. 2014 zaslána výzva soudu dle §114b o. s. ř., od září 2014 do 10. 2. 2015 bez úkonu, poté nařízeno jednání na 1. 4. 2015. Před jednáním zástupce žalobce sděluje, že se o 10 minut opozdí. Jednání začalo v 11:15 hod., žalovaný navrhl přerušování řízení, protože se žalobce nedostavil, v 11:20 hod. bylo tedy řízení přerušeno. Žalobce se poté domáhal pokračování v řízení, nebylo mu vyhověno, s tím, že pokračovat lze až po 3 měsících, žalobce po uplynutí této lhůty opět žádá o pokračování v řízení, poté následuje nařízení jednání na 27. 11. 2015, odročeno na neurčito s tím, že soudu není znám rozsah dokazování, další jednání nařízeno na 10. 2. 2016, odročeno patrně pro výslech svědků na 4. 3. 2016, „přenařízeno“ na 2. 3. 2016, odvoláno pro omluvu svědků.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že v období od září roku 2013 do února roku 2014 kárně obviněná z důvodu dovolené a dnů pracovního volna nebyla minimálně 20 dnů v práci a v období od července roku 2014 do února roku 2015 minimálně 40 dnů, kárně obviněná ve zbytku odkazuje na své vyjádření stran omezení v nařizování jednání. Ústní jednání, které se konalo dne 27. 11. 2015, bylo prvním jednáním ve věci. Ukončením tohoto prvního jednání nastávají účinky koncentrace řízení dle § 118b odst. 1 věty druhé o. s. ř., proto o této skutečnosti byly strany soudem poučeny. K žádosti stran jim byla v souladu s § 118b odst. 1 větou druhou o. s. ř. poskytnuta lhůta. Jelikož v rámci poskytnuté lhůty mají strany ze zákona možnost navrhnout další důkazy, není soudu znám rozsah dokazování. Z tohoto důvodu a taky proto, že termíny jednání na přidělené období měla

pokračování

již kárně obviněná vyčerpány, bylo ústní jednání odročeno na neurčito. Spis byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že návrh na vydání platebního rozkazu byl krajskému soudu doručen dne 16. 7. 2013. Dne 21. 8. 2013 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 8. 2013, vypraveno dne 3. 9. 2013). Dle záznamu o složení byl SOP uhrazen dne 11. 9. 2013. Dne 17. 9. 2013 zapsala soudní tajemnice úřední záznam, dle něhož je vůči odpůrci vedeno insolvenční řízení, ve kterém došlo ke zpětvzetí návrhu, s pokynem - *počkat do zastavení řízení, předlož 12/2013*, navazuje záznam o lustraci osoby v insolvenčním rejstříku ze dne 11. 2. 2014, dle něhož dne **10. 12. 2013** nabylo právní moci usnesení o zastavení insolvenčního řízení. **Dne 11. 2. 2014** byl soudní tajemnicí zadán pokyn k vypravení platebního rozkazu. Dne 18. 3. 2014 byl krajskému soudu doručen odpor. Dne 20. 3. 2014 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání odporu zástupci žalobce a k předložení spisu po doložení doručky soudci k dalšímu řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 21. 3. 2014, vypraveno dne 31. 3. 2014). Navazuje nedatovaný pokyn zřejmě JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému, aby se písemně vyjádřil k věci samé (dle razítka kanceláři došlo dne 26. 5. 2014, vypraveno dne 10. 6. 2014). Dne 11. 7. 2014 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn k jeho přeposlání právnímu zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 9. 2014, vypraveno **dne 12. 9. 2014**). Dále následuje pokyn k nařízení jednání na 1. 4. 2015 (dle razítka kanceláři došlo **dne 10. 2. 2015**, vypraveno dne 17. 2. 2015). Dle úředního záznamu kárně obviněné ze dne 31. 3. 2016 byl spis dne 8. 3. 2016 předán předsedkyni soudu, k urgencím kanceláři sděleno e-mailem ze dne 22. 3. 2016, že z důvodů v tomto e-mailu uvedených nebude spis na oddělení vrácen. Úřední záznam o vrácení spisu v předložené kopii chybí. K vyhlášení rozsudku došlo dne 1. 2. 2017, právní moci nabyl dne 15. 3. 2017.

První období nečinnosti obsažené v kárném návrhu neodpovídá obsahu spisu, neboť soudní tajemnice zjevně vyčkávala na skončení insolvenčního řízení vedeného vůči žalovanému; o období nečinnosti by tak bylo možno uvažovat nejdříve od 12. 12. 2013 do 11. 2. 2014, což samo o sobě nedosahuje intenzity kárného provinění. Za počátek následného období nečinnosti lze považovat až **pondělí dne 15. 9. 2014 a za konec 10. 2. 2015**, tj. **necelých 5 měsíců**. Je třeba též zohlednit, že během tohoto období kárně obviněná čerpala 13 dnů dovolené.

b) Tvrzené průtahy v incidenčních sporech v oddělení 31 ICM

1) 31 ICM 659/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 24. 2. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřených pohledávek. Na č. l. 11 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne **5. 8. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 26. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze dne **1. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 31. 8. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **26. 1. 2016**, vypraveno dne 2. 2. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k urgenci žalovaného (dle

razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Navazuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 2. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** (pro ukončení nečinnosti by bylo rozhodné až datum předání pokynu kanceláři, tj. 7. 8. 2015, nicméně kárný soud je návrhem ve prospěch kárně obviněné vázán) a dále **od 2. 9. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

2) 31 ICm 668/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 26. 2. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti a výše pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 25. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 1. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 28. 8. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 26. 1. 2016**, vypraveno dne 2. 2. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k urgenci žalovaného (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Navazuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 2. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 2. 9. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

3) 31 ICm 671/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od 31. 8. 2015 do 26. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 26. 2. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pořadí popřených pohledávek. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne **5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci

pokračování

žalobce k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 21. 8. 2015), po jejímž doručení zadala soudní tajemnice dne 31. 8. 2015 pokyn k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 9. 2015, vypraveno dne 7. 9. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 9. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 8. 9. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 26. 1. 2016**, vypraveno dne 2. 2. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k urgenci žalovaného (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Navazuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 10. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 10. 9. 2015, tedy následující den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 10. 9. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

4) 31 ICM 1061/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 26. 3. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti nevykonatelné pohledávky. Na č. l. 9 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 25. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze dne 1. 9. 2015 byl SOP uhrazen dne 31. 8. 2015. Následuje pokyn zřejmě soudní tajemnice ze dne 11. 9. 2015 k vyhotovení a zaslání výzvy k doplnění žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 9. 2015, vypraveno dne 24. 9. 2015), doplnění bylo soudu doručeno dne 9. 10. 2015. Navazuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 26. 1. 2016, vypraveno dne 4. 2. 2016) a dále pokyn k přeposlání daného vyjádření žalobci s výzvou k replice (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016), replika doručena dne 26. 4. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 10. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 4 dny dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 1 den čerpala indispoziční volno.

5) 31 ICM 1211/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 31. 8. 2015 a od srpna 2015 do konce února 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 9. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřené pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne 5. 8. 2015 k zaslání výzvy zástupci žalobce k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo **dne 7. 8. 2015**, vypraveno dne 21. 8. 2015), po jejímž doručení zadala soudní tajemnice dne 31. 8. 2015 pokyn k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 9. 2015, vypraveno dne 7. 9. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 14. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 11. 9. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalovaným 1) a 2) k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 22. 1. 2016**, vypraveno téhož dne). Navazuje pokyn k přeposlání vyjádření žalovaného 1) žalobci s výzvou k replice (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 4. 4. 2016), replika doručena dne 21. 4. 2016. Ve spise je dále obsaženo usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 ze dne 16. 5. 2016, jež nabylo právní moci dne 10. 6. 2016 (příslušný pokyn v předložené kopii spisu chybí).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 15. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP, a jeho konec je určen okamžikem předání pokynu kanceláři dne 22. 1. 2016. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 7. 8. 2015** a dále **od 15. 9. 2015 do 22. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

6) 31 ICM 1383/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 18. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti popřené pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 25. 8. 2015). Dle úředního záznamu účtárny ze dne 29. 9. 2015 nebyl SOP zaplacen, navazuje pokyn soudní tajemnice k vyhotovení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 10. 2015, vypraveno dne 20. 10. 2015, právní moc dne 6. 11. 2015).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 4 dny dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 1 den čerpala indispoziční volno.

7) 31 ICM 949/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 9. 9. 2015.

pokračování

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 19. 3. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Dne 8. 1. 2015 bylo doručeno zpětvzetí popření pohledávky. Na č. 1. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Dne 2. 6. 2015 doručena žádost zástupce věřitelů o sdělení informace o stavu řízení, neboť vyplacení výtěžku zpeněžení brání dosud neuzavřené incidenční spory. Následuje pokyn JUDr. S. 1) k zaslání sdělení, že návrh byl vzat zpět; 2) k předložení spisu tajemnici za účelem výzvy k zaplacení SOP; 3) k zastavení řízení, nebude-li SOP zaplacen (dle razítka kanceláři došlo dne **21. 7. 2015**). Za přípisem soudu ze dne 21. 8. 2015 informujícím o zpětvzetí návrhu následuje pokyn soudní tajemnice ze dne **9. 9. 2015** k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 9. 2015, vypraveno dne 24. 9. 2015). Dne 12. 10. 2015 doručena žádost o prodloužení lhůty k zaplacení SOP, již bylo dle přípisu soudní tajemnice ze dne 20. 10. 2015 vyhověno. Dle sdělení účárny ze dne 2. 12. 2015 nebyl SOP ani v prodloužené lhůtě zaplacen, navazuje pokyn soudní tajemnice k vyhotovení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 12. 2015, vypraveno dne 17. 12. 2015, právní moc dne 13. 1. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016.

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději dne 1. 4. 2015, a jeho konec je určen okamžikem předání pokynu kanceláři dne 21. 7. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 21. 7. 2015**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 4 dny dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 1 den čerpala indispoziční volno.

8) 31 ICM 948/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 12. 5. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 19. 3. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Dne 8. 1. 2015 bylo doručeno zpětvzetí popření pohledávky. Na č. 1. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Dne 2. 6. 2015 doručena žádost zástupce věřitelů o sdělení informace o stavu řízení, neboť vyplacení výtěžku zpeněžení brání dosud neuzavřené incidenční spory. Následuje pokyn JUDr. S. 1) k zaslání sdělení, že návrh byl vzat zpět; 2) k předložení spisu tajemnici za účelem výzvy k zaplacení SOP; 3) k zastavení řízení, nebude-li SOP zaplacen (dle razítka kanceláři došlo dne **21. 7. 2015**). Za přípisem soudu ze dne 21. 8. 2015 informujícím o zpětvzetí návrhu následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 9. 9. 2015 k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 9. 2015, vypraveno dne 24. 9. 2015). Dne 12. 10. 2015 doručena žádost o prodloužení lhůty k zaplacení SOP. Dle sdělení účárny ze dne 16. 10. 2015 a ze dne 26. 11. 2015 nebyl SOP zaplacen, navazuje pokyn soudní tajemnice ze dne 14. 12. 2015 k vyhotovení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 12. 2015, vypraveno dne 14. 1. 2016, právní moc není v předložené kopii spisu vyznačena). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016.

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. 1. 4. 2015, a jeho konec je určen okamžikem předání pokynu kanceláři dne 21. 7. 2015. Návrh ovšem za okamžik ukončení nečinnosti považuje 12. 5. 2015, z tohoto důvodu je namístě vymezit období nečinnosti **od 1. 4. 2015 do 12. 5. 2015**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 4 dny dovolené.

9) 31 ICm 1407/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od května 2015 do konce února 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 23. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřené pohledávky. Na č. l. 15 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Dne 12. 5. 2015 zadala JUDr. S. pokyn k předání spisu tajemnici za účelem výzvy k zaplacení SOP a k jeho opětovnému předložení po sdělení účtárny. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 18. 5. 2015 k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 19. 5. 2015, vypraveno dne 15. 6. 2015). Dle sdělení účtárny ze **dne 20. 7. 2015** nebyl SOP zaplacen, navazuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne **15. 9. 2015**), za nímž následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 23. 9. 2015 k předložení usnesení soudci a jeho vypravení (dle razítka kanceláři došlo dne 25. 9. 2015, vypraveno dne 12. 10. 2015, právní moc dne 30. 10. 2015).

Vymezení období nečinnosti obsažené v kárném návrhu neodpovídá obsahu spisu. Za její počátek by bylo možno považovat toliko datum **21. 7. 2015** a konec den **15. 9. 2015**.

10) 31 ICm 1830/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 3. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Na č. l. 9 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 31. 8. 2015** byl SOP uhrazen dne 28. 8. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 26. 1. 2016**, vypraveno dne 3. 2. 2016). Navazuje pokyn k přeposlání vyjádření žalované žalobci s výzvou ke sdělení, zda na podaném návrhu nadále trvá (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k nařízení jednání na 13. 5. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 4. 2016, vypraveno dne 21. 4. 2016). Dne 9. 5. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 5. 2016 vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 1. 6. 2016.

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 1. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a

pokračování

dále **od 1. 9. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

11) 31 ICm 1893/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 25. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 5. 6. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřených nevykonatelných pohledávek. Na č. l. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 21. 8. 2015), po jejímž doručení zadala soudní tajemnice dne 9. 9. 2015 pokyn na č. l. 19 k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 9. 2015, vypraveno dne 24. 9. 2015). Dle záznamu o zaplacení SOP ze **dne 29. 9. 2015** byl SOP zaplacen dne 25. 9. 2015. Navazuje výzva ze **dne 25. 1. 2016** k vyjádření k žalobě, k níž insolvenční správce podáním ze dne 10. 2. 2016 sděluje, že byl odvolán, a navrhuje, aby na jeho místo nastoupila nově ustanovená insolvenční správce. Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy nové insolvenční správce (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Po doručení příslušného vyjádření a jeho přeposlání zástupci žalobce spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 30. 9. 2015 do 25. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

12) 31 ICm 1906/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do září 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 6. 6. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne 5. 8. 2015 k zaslání výzvy zástupci žalobce k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo **dne 7. 8. 2015**, vypraveno dne 21. 8. 2015), po jejímž doručení zadala soudní tajemnice dne 9. 9. 2015 pokyn k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 9. 2015, vypraveno dne 24. 9. 2015). Dle záznamu o složení ze dne 29. 9. 2015 byl SOP uhrazen dne 25. 9. 2015. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 14. 10. 2015 k zaslání přípisu, zda se opravdu jedná o platbu SOP v dané věci, neboť plátce není účastníkem řízení, dne 27. 10. 2015 zástupkyně žalobce

potvrdila platbu SOP. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 26. 1. 2016, vypraveno dne 4. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016. Dne 10. 3. 2016 bylo doručeno sdělení žalované (insolvenční správce), dle něhož jedná s protistranou o smírném vyřešení věci. Navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalované, aby soudu sdělila, zda došlo k uzavření dohody (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Dne 18. 4. 2016 bylo doručeno sdělení žalované, dle něhož doposud k dohodě nedošlo, je nicméně přislíben úkon ze strany žalobce, jímž by mohl odpadnout předmět řízení. Opětovný pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalované, kdy lze očekávat uzavření dohody (dle razítka kanceláři došlo i vypraveno dne 25. 4. 2016), k níž žalovaná v podání ze dne 4. 5. 2016 soudu sdělila, že dohodu lze očekávat nejpozději do 30 dnů. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 7. 2016, vypraveno dne 1. 8. 2016, právní moc dne 25. 8. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 7. 8. 2015**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 4 dny dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 1 den čerpala indispoziční volno.

13) 31 ICM 154/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 24. 8. 2015 a poté do 26. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 16. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti popřené pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne 5. 8. 2015 k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo **dne 7. 8. 2015**, vypraveno dne 25. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 28. 8. 2015** byl SOP uhrazen dne 27. 8. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 26. 1. 2016**, vypraveno dne 3. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Navazuje pokyn k přeposlání vyjádření žalované žalobci s výzvou ke sdělení, zda na podaném návrhu nadále trvá (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 29. 3. 2016). Dne 30. 3. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 4. 2016 vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 10. 5. 2016.

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od pondělí 31. 8. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 7. 8. 2015** a dále **od 31. 8. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

pokračování

14) 31 ICm 609/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 26. 1. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 21. 2. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení práva věřitele na uspokojení z výtěžku zpeněžení movitých věcí. Na č. l. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne **5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 4. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 3. 9. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 26. 1. 2016**, vypraveno dne 3. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vrácen dne 11. 3. 2016. Navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání urgencye žalované (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 23. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od pondělí dne 7. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o složení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 7. 9. 2015 do 26. 1. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

15) 31 ICm 2550/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté do 15. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 28. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015). Dne 1. 9. 2015 bylo doručeno podání s nalepenými kolkovými známkami. **Dne 3. 9. 2015** bylo doručeno doplnění žaloby. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, vypraveno dne 18. 3. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016. Dne 4. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření k žalobě. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 9. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 4. 9. 2015, tedy následující pracovní den po doplnění žaloby. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 4. 9. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

16) 31 ICM 2883/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 9. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřené pohledávky. Na č. l. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy žalobci k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 24. 8. 2015). Plná moc byla soudu doručena dne 31. 8. 2015. Dne 25. 9. 2015 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 9. 2015, vypraveno dne 7. 10. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 20. 10. 2015** byl SOP uhrazen dne 19. 10. 2015. Usnesením ze **dne 15. 2. 2016** (č. l. 24) JUDr. S. vyzvala žalovaného 1), aby se vyjádřil k žalobě. Dne 4. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření. Následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání podání žalovaného žalobci (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 5. 2016, vypraveno dne 4. 5. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 21. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 21. 10. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o zaplacení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 21. 10. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 2 dny čerpala indispoziční volno.

17) 31 ICM 2961/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 8. 9. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015), obsahující rovněž pokyn – po zaplacení SOP předlož soudci k dalšímu řízení. **Dne 8. 9. 2015** bylo doručeno podání s nalepenými kolkovými známkami. Následuje pokyn JUDr.

pokračování

S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, údaj o vypravení chybí). Dne 21. 3. 2016 bylo doručeno vyjádření žalované, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 31. 3. 2016 a téhož dne vypraveno). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 9. 9. 2015, tedy následující pracovní den po zaplacení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 9. 9. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

18) 31 ICM 3163/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od srpna 2015 do 15. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 25. 9. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení výše a pravosti pohledávky. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015), obsahující rovněž pokyn – po zaplacení SOP předlož soudci k dalšímu řízení. Dle záznamu o složení ze **dne 3. 9. 2015** byl SOP uhrazen dne 2. 9. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, údaj o vypravení chybí). Dne 5. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalované, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 5. 2016, vypraveno dne 4. 5. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 4. 9. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o zaplacení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 4. 9. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

19) 31 ICM 2576/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od 14. 9. 2015 do konce února 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení výše a pravosti pohledávky. Na č. l. 16 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 27. 8. 2015). Dle záznamu o složení ze dne 1. 9. 2015 byl SOP uhrazen dne 31. 8. 2015. Dne 31. 8. 2015 doručen návrh na změnu účastníka dle § 107a o. s. ř. (první strana návrhu v předložené kopii spisu chybí), za nímž je ve spise založeno usnesení krajského soudu v insolvenční věci č. j. KSOS 31 INS 4723/2014-P6-4 (ze dne 11. 8. 2015, právní moci nabylo dne 14. 8. 2015), jímž byla připuštěna záměna osoby přihlášeného věřitele, na něž navazuje pokyn soudní tajemnice ze dne 14. 9. 2015 – změn v PC dle výroku usnesení a předlož soudci (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 9. 2015**). Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, údaj o vypravení chybí). Dne 1. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalované, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 5. 2016, vypraveno dne 4. 5. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 16. 9. 2015, tedy následující pracovní den po předložení pokynu kanceláři. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015** a dále **od 16. 9. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

20) 31 ICM 2665/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 5. 8. 2015 a poté od října 2015 do 15. 2. 2016.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 8. 8. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti a výše pohledávky. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 5. 8. 2015** k zaslání výzvy žalobci k doložení plné moci (dle razítka kanceláři došlo dne 7. 8. 2015, vypraveno dne 24. 8. 2015). Po doložení plné moci následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 16. 9. 2015 k zaslání výzvy zástupci žalobce k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 17. 9. 2015, vypraveno dne 6. 10. 2015). Dle záznamu o složení ze **dne 13. 10. 2015** byl SOP uhrazen dne 12. 10. 2015. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, údaj o vypravení chybí). Dne 6. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalované, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 5. 2016, vypraveno dne 4. 5. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

pokračování

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 14. 10. 2015, tedy následující pracovní den po záznamu o zaplacení SOP. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 5. 8. 2015 a dále od 14. 10. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

21) 31 ICM 942/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 26. 11. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 10. 3. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Dne 16. 3. 2015 bylo doručeno zpětvzetí přihlášky pohledávky a zpětvzetí žaloby o určení pravosti pohledávky, za níž je pokyn asistenta soudce M. Š. k doložení plné moci (datum na kopii nečitelné, patrně **26. 11. 2015**, dle razítka kanceláři došlo dne 27. 11. 2015, vypraveno dne 8. 12. 2015). Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 20. 1. 2016 k zaslání výzvy žalobci k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod níž je úřední záznam - vráceno dne 11. 3. 2016. Následuje sdělení účtárny, dle něhož SOP nebyl zaplacen. Dne 16. 3. 2016 vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 20. 4. 2016.

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit (při vázanosti kárného soudu kárným návrhem) **od 1. 4. 2015 do 26. 11. 2015**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 15 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 2 dny čerpala indispoziční volno.

22) 31 ICM 2500/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 16. 12. 2015.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 19. 10. 2011 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení popřené pohledávky. Na č. l. 21 je založen úřední záznam, dle něhož byla žaloba pochybením podatelny a příslušného soudního oddělení nesprávně vyhodnocena jako příloha k přihlášce, přičemž dne 24. 7. 2014 dala soudkyně JUDr. Holešovská pokyn k dodatečnému zápisu žaloby do rejstříku a okamžitému předložení věci k projednání. Za tím na č. l. 22 následuje Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze **dne 16. 12. 2015** k vyhotovení a vypravení usnesení o záměně účastníka na straně žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 12. 2015, vypraveno dne 14. 1. 2016, právní moc dne 5. 2. 2016). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, s dalším nedatovaným úředním záznamem - vráceno. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 16. 3. 2016 k zaslání výzvy žalobci k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 17. 3. 2016,

vypraveno dne 11. 4. 2016). Dle sdělení účtárny ze dne 22. 4. 2016 byl SOP zaplacen dne 21. 4. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 5. 2016, vypraveno dne 12. 5. 2016). Dne 16. 5. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobci s dotazem, zda na svém návrhu nadále trvá (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 6. 2016, vypraveno dne 8. 6. 2016), za nímž následuje pokyn k nařízení jednání na 27. 7. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 7. 2016, vypraveno dne 21. 7. 2016), které bylo po sdělení stanoviska žalobce odročeno na neurčito za účelem změny účastníka na straně žalovaného. Dne 28. 7. 2016 vydáno usnesení o změně účastníka, jež nabylo právní moci dne 23. 8. 2016. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 9. 2016, vypraveno dne 4. 10. 2016, právní moc dne 22. 10. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 16. 12. 2015**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 15 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 2 dny čerpala indispoziční volno.

23) 31 ICM 4602/2014

Kárný návrh spatřuje průtah od 27. 1. 2015 do 10. 11. 2015 a poté do 15. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 30. 12. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti, výše a pořadí dlužníkem popřené nevykonatelné pohledávky. Na č. 1. 21 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Dne 22. 6. 2015 bylo doručeno doplnění žaloby, za nímž je pokyn asistenta soudce M. Š. k výzvě k doložení plné moci spolu s výzvou k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo **dne 10. 11. 2015**, vypraveno dne 8. 12. 2015). Dle záznamu o složení ze dne 14. 12. 2015 byl SOP uhrazen dne 11. 12. 2015. **Dne 17. 12. 2015** byla doručena plná moc. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalované 1) k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo **dne 15. 2. 2016**, údaj o vypravení chybí). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Dne 4. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalované 1), na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 5. 2016, vypraveno dne 4. 5. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 12. 7. 2016).

Kárný návrh je třeba korigovat v tom smyslu, že za počátek nečinnosti je možno považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., tj. nejpozději 1. 4. 2015. Počátek druhého období nečinnosti pak lze spatřovat až od 18. 12. 2015, tedy následující pracovní den po doložení plné moci. Období nečinnosti lze tedy vymezit **od 1. 4. 2015 do 10. 11. 2015** a dále **od 18. 12. 2015 do 15. 2. 2016**. Ve prospěch kárně obviněné je ovšem třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 13 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

pokračování

c) Tvrzeň průtahy v incidenčních sporech v oddělení 31 ICM

V případě spisů uvedených v třetí části kárného návrhu byla vytýkána nečinnost spočívající v tom, že kárně obviněná neučinila v celkem 43 věcech žádný úkon v období **od 27. 1. 2015 (dle vyjádření kárně obviněné a stanoviska soudcovské rady ovšem došlo k předání spisů kanceláři až koncem března 2015) do 18. 1. 2016**. Na základě provedené analýzy předmětných spisů lze potvrdit, že v předmětných věcech byl první úkon učiněn vždy nejdříve 18. 1. 2016. Za počátek nečinnosti je přitom i zde třeba považovat až okamžik předání spisů JUDr. S., k čemuž došlo nejpozději 1. 4. 2015. Období nečinnosti lze tedy s ohledem na obsah kárného návrhu a vázanost kárného soudu kárným návrhem ve prospěch kárně obviněné vymezit **od 1. 4. 2015 do 18. 1. 2016**. Celkem se tedy jedná o **devět a půl měsíce**, přičemž ve prospěch kárně obviněné je třeba též zohlednit, že ve vymezeném období čerpala celkem 15 dnů dovolené, 20 dnů byla v pracovní neschopnosti a 3 dny čerpala indispoziční volno.

1) 31 ICM 1606/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 7. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 29. 1. 2016). Dne 8. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, za nímž následuje pokyn k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou ke sdělení, zda na podaném návrhu nadále trvá (údaj o datu dodání kanceláři a datu vypravení chybí). Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam – spis vrácen dne 11. 3. 2016. Dne 8. 4. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 15. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 7. 5. 2016.

2) 31 ICM 1644/2014 (v podání ze dne 16. 11. 2017 kárná navrhovatelka potvrdila překlep ve spisové značce vytýkané věci, kdy kárný návrh nesprávně uváděl sp. zn. 31 ICM 1664/2014)

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřící žaloba. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 29. 1. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. „*totéž co 31 ICM 2380/2014, poté předej s tímto spisem*“ (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016), za nímž následuje pokyn - předej tajemnici ke zpracování usnesení o spojení věcí (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 4. 2016). Dne 28. 4. 2016 doručena žádost žalobce o bezodkladné nařízení jednání. Dne 3. 5. 2016 zadala soudní tajemnice pokyn k vyhotovení a vypravení usnesení o spojení věcí, proti němuž podala žalovaná dne 9. 5. 2016 odvolání. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 14. 12. 2016), proti němuž podal odvolání žalobce. Vrchní soud v Olomouci odvolání žalované usnesením ze dne 27. 9. 2016 odmítl a usnesením ze dne 31. 10. 2016 k odvolání

žalobce rozhodnutí krajského soudu o přerušení řízení potvrdil s tím, že se řízení přerušuje do rozhodnutí Ústavního soudu ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 22/16.

3) 31 ICm 820/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 7. 3. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Dne 2. 6. 2015 doručena žádost zástupce věřitelů o sdělení informace o stavu řízení, neboť vyplacení výtěžku zpeněžení zajištěným věřitelům brání dosud neuzavřená incidenční spory, které ovšem již byly vyřešeny dohodou, jež byla soudu zaslána ke schválení smíru. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání přípisu, dle něhož insolvenční správce soudu podáním ze dne 17. 6. 2015 sdělil, že věřitel Profidebt, s.r.o. není stranou dohody o narovnání a navrhovaný smír se jej tedy netýká (dle razítka kanceláři došlo dne 21. 7. 2015, vypraveno dne 21. 8. 2015). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **25. 1. 2016**, vypraveno dne 26. 1. 2016). Navazuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam – vráceno dne 11. 3. 2016, za nímž následuje pokyn k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k písemnému vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Dne 12. 5. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 20. 5. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 15. 6. 2016.

4) 31 ICm 1308/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 12. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 9 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Dne 14. 4. 2015 doručena žádost Obvodního soudu pro Prahu 4 o zaslání stejnopisu žaloby a rozhodnutí ve věci, na niž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání žaloby (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 4. 2015, vypraveno dne 21. 5. 2015). Dne 19. 5. 2015 doručena urgence Obvodního soudu pro Prahu 4 o zaslání stejnopisu žaloby. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

5) 31 ICm 1309/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 12. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání

pokračování

usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

6) 31 ICm 1310/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 12. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 11 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 29. 1. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

7) 31 ICm 1311/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 12. 4. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

8) 31 ICm 1537/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 9 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 29. 1. 2016). Dne 2. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu s částečným zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalobci s dotazem, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Dne 29. 3. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 7. 5. 2016.

9) 31 ICm 1825/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 30. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním

úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 28. 1. 2016). Dne 16. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného k žalobě. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam – vráceno dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 4. 4. 2016). Dne 14. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalobce. Ve věci se dále uskutečnila jednání dne 13. 5. 2016 a dne 27. 5. 2016. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 5. 2016, vypraveno dne 31. 5. 2016, právní moc dne 16. 6. 2016).

10) 31 ICM 1832/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky přihlášeným věřitelem. Na č. l. 19 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k přípravě výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne **20. 1. 2016**), na níž navazuje příslušný pokyn soudní tajemnice ze dne 25. 1. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 7. 4. 2016). Dne 25. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, po jehož přeposlání žalobci následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 4. 6. 2016).

11) 31 ICM 1833/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky přihlášeným věřitelem. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k přípravě výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne **20. 1. 2016**), na níž navazuje příslušný pokyn soudní tajemnice ze dne 25. 1. 2016. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je další nedatovaný úřední záznam - vráceno. Následuje pokyn JUDr. S. k výzvě žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 7. 4. 2016). Dne 29. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, po jehož přeposlání bylo dne 9. 5. 2016 doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 5. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 10. 6. 2016.

12) 31 ICM 1835/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 2. 5. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky přihlášeným věřitelem. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k přípravě výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne **20. 1. 2016**), na níž navazuje příslušný pokyn soudní tajemnice ze dne 25. 1. 2016. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne

pokračování

15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam – vráceno dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k výzvě žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 7. 4. 2016). Dne 25. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, po jehož přeposlání žalobci následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 9. 6. 2016).

13) 31 ICM 1886/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 5. 6. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neexistence pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 28. 1. 2016). Dne 2. 3. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu s částečným zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalobci s dotazem, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Dne 24. 3. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc výroku o zastavení řízení nastala dne 14. 4. 2016. Proti výroku o nákladech řízení podal žalobce odvolání, o němž rozhodl Vrchní soud v Olomouci dne 2. 9. 2016 tak, že napadený výrok usnesení změnil a nařídil žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení.

14) 31 ICM 1964/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 1. 6. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení, že vykonatelná pohledávka není po právu. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 28. 1. 2016). Dne 29. 1. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalobci s dotazem, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Dne 22. 3. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 7. 5. 2016.

15) 31 ICM 114/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření přihlášené vykonatelné pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalobci ke sdělení, zda trvá na podané žalobě za situace, kdy byl dne 4. 11. 2015 zrušen konkurs (dle razítka kanceláři došlo dne 25. 1. 2016, vypraveno dne 26. 1. 2016). Podáním ze dne 26. 1. 2016 žalobce sdělil, že na žalobě netrvá, přičemž toto vyjádření na výzvu soudu následně doplnil tak, že vzhledem k tomu, že konkurs byl zrušen z důvodu nepostačujícího majetku dlužníka,

navrhuje zastavení řízení dle § 160 odst. 5 insolvenčního zákona. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je další nedatovaný úřední záznam - vráceno. Dne 1. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení, právní moc dne 26. 4. 2016.

16) 31 ICM 117/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 15. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. l. 11 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam – spis vrácen dne 11. 3. 2016. Za ním následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 22. 6. 2016).

17) 31 ICM 120/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 15. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. l. 8 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Pod ním je další nedatovaný úřední záznam - vráceno. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 12. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 2. 7. 2016).

18) 31 ICM 137/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). JUDr. S. následně zadala pokyn k ověření rodného čísla žalovaného a zjištění vlastníka vozidla (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, vypraveno dne 18. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu. Pod ním je další nedatovaný úřední záznam - vráceno. Za vyjádřeními správních orgánů následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno dne 27. 4. 2016). Spis

pokračování

dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 20. 6. 2016).

19) 31 ICm 138/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. 1. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 12. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo 23. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 2. 7. 2016).

20) 31 ICm 139/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. 1. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalované k vyjádření žalobci (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 24. 5. 2016, právní moc dne 10. 6. 2016).

21) 31 ICm 140/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. 1. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu. Dne 17. 3. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného. Následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalovaného žalobci a k výzvě žalovanému, aby soudu sdělil adresu zmocněnce pro doručování (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 29. 3. 2016). Dne 11. 4. 2016 byla doručena plná moc pro účely doručování. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

22) 31 IČm 141/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neplatnosti, případně neúčinnosti právního úkonu. Na č. l. 10 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 20. 7. 2016).

23) 31 IČm 465/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 30. 1. 2014 byl krajskému soudu doručen návrh insolvenční správky dle § 178 insolvenčního zákona. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne 27. 1. 2016 k zaslání výzvy žalobci, zda trvá na svém návrhu, když žalovaný vzal zpět přihlášku pohledávky do insolvenčního řízení (dle spisového přehledu zpětvzetí žaloby doručeno dne 22. 2. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu. Následuje pokyn JUDr. S. k vydání usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 31. 3. 2016, právní moc dne 16. 4. 2016).

24) 31 IČm 562/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 20. 1. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky přihlášeným věřitelem. Na č. l. 10 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k přípravě výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 1. 2016), na níž navazuje pokyn soudní tajemnice ze dne 25. 1. 2016 k prověření, zda žalobkyně zaplatila jistotu na náklady incidenčního sporu. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn soudní tajemnice ze dne 16. 3. 2016 k zaslání výzvy k zaplacení SOP (dle razítka kanceláři došlo dne 17. 3. 2016, vypraveno dne 31. 3. 2016). Dle záznamu o složení ze dne 7. 4. 2016 byl SOP uhrazen dne 6. 4. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 4. 2016, vypraveno dne 26. 4. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016

pokračování

(dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

25) 31 IČm 2451/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 17. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení existence vykonatelných pohledávek. Na č. 1. 2 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne **15. 2. 2016** spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Dne 14. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobci s dotazem, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 20. 4. 2016, vypraveno dne 26. 4. 2016). Dne 10. 5. 2016 bylo doručeno vyjádření žalobce, po němž následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 3. 6. 2016).

26) 31 IČm 2457/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 18. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení pravosti pohledávky. Na č. 1. 3 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalované k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **15. 2. 2016**, vypraveno dne 23. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu. Dne 7. 4. 2016 bylo doručeno zpětvzetí popěrného úkonu, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalobci, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 4. 2016, vypraveno dne 27. 4. 2016). Dne 9. 5. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby, po němž následuje pokyn JUDr. S. k vydání usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 27. 5. 2016, právní moc dne 14. 6. 2016).

27) 31 IČm 2516/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 25. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. 1. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 IČm přiděleny JUDr. S. Dne 2. 7. 2015 bylo doručeno zpětvzetí přihlášky pohledávky. Dne 24. 7. 2015 bylo vydáno usnesení, dle něhož insolvenční soud bere zpětvzetí přihlášky na vědomí. Prvním úkonem soudu v incidenčním řízení je pokyn soudní tajemnice ze dne **11. 2. 2016** k zaslání výzvy žalobci, zda trvá na svém návrhu (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 2. 2016, vypraveno dne 15. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 18. 4. 2016 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání opětovné výzvy a po té, co i tato urgence zůstala bez reakce žalobce, zadala dne 20. 5. 2016 pokyn k předložení věci soudci k dalšímu řízení. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 5. 2016, vypraveno dne 2. 6. 2016, právní moc dne 21. 6. 2016).

28) 31 ICM 2517/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 25. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Následuje Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, vypraveno dne 18. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 7. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, po jehož přeposlání následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 22. 6. 2016).

29) 31 ICM 2518/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 25. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 12 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Dne 2. 7. 2015 bylo doručeno zpětvzetí přihlášky pohledávky. Dne 24. 7. 2015 bylo vydáno usnesení, dle něhož insolvenční soud bere zpětvzetí přihlášky na vědomí. Prvním úkonem soudu v incidenčním řízení je pokyn soudní tajemnice ze dne 11. 2. 2016 k zaslání výzvy žalobci, zda trvá na svém návrhu (dle razítka kanceláři došlo dne 11. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 18. 4. 2016 zadala soudní tajemnice pokyn k zaslání opětovné výzvy. Následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 5. 2016, vypraveno dne 6. 6. 2016, právní moc dne 23. 6. 2016).

30) 31 ICM 2380/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 14. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o neplatnost právních úkonů. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 28. 1. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření zástupci žalobce (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016), za nímž následuje pokyn - předej tajemnici ke zpracování usnesení o spojení věcí (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 4. 2016). Dne 28. 4. 2016 byla doručena žádost žalobce o bezodkladné nařízení jednání. Dne 3. 5. 2016 bylo vydáno usnesení o spojení věcí. Spis dále obsahuje usnesení ze dne 16. 5. 2016 o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 a následné usnesení Vrchního soudu v Olomouci o odvolání ze dne 31. 10. 2016, jímž bylo rozhodnutí o přerušení řízení potvrzeno s tím, že se řízení přerušuje do rozhodnutí Ústavního soudu ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 22/16.

pokračování

31) 31 ICM 2553/2014 (v podání ze dne 16. 11. 2017 kárná navrhovatelka potvrdila překlep ve spisové značce vytýkané věci, kdy kárný návrh nesprávně uváděl sp. zn. 31 ICM 2533/2014)

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Na č. l. 4 založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 28. 1. 2016). Dne 8. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, za nímž následuje pokyn JUDr. S. k přeposlání vyjádření žalobkyni s výzvou k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 2. 2016, vypraveno dne 22. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 8. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalobkyně, po jehož přeposlání žalovanému následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

32) 31 ICM 2279/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 3. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 28. 1. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 5. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu se zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalobci, zda na žalobě trvá (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno dne 27. 4. 2016). Dne 6. 5. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby, po němž následuje pokyn JUDr. S. k vydání usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 5. 2016, vypraveno dne 16. 5. 2016, právní moc dne 10. 6. 2016).

33) 31 ICM 2359/2014 (v podání ze dne 16. 11. 2017 kárná navrhovatelka potvrdila překlep ve spisové značce vytýkané věci, kdy kárný návrh nesprávně uváděl sp. zn. 31 ICM 2539/2014)

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 11. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávek. Na č. l. 3 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne **18. 1. 2016**, vypraveno dne 28. 1. 2016). Dne 12. 2. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 13. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení (právní moc dne 7. 5. 2016).

34) 31 ICM 2537/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 28. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Následuje Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn soudní tajemnice ze dne 27. 1. 2016 k zaslání výzvy žalobci, zda trvá na svém návrhu (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 1. 2016, vypraveno dne 1. 2. 2016). Dne 8. 2. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k vydání usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 2. 2016, vypraveno dne 16. 3. 2016, právní moc dne 2. 4. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016.

35) 31 ICM 2865/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 8. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neexistence pohledávky. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy k vyjádření žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 13. 4. 2016). Spis dále obsahuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 5. 2016, vypraveno dne 2. 6. 2016, právní moc dne 21. 6. 2016).

36) 31 ICM 3093/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 19. 9. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o určení neexistence pohledávky. Na č. l. 5 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Následuje pokyn JUDr. S. k zaslání kvalifikované výzvy žalovanému (dle razítka kanceláři došlo dne 1. 4. 2016, vypraveno dne 12. 4. 2016). Dne 21. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu s částečným zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobkyni s dotazem, zda trvá na žalobě (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 4. 2016, vypraveno dne 3. 5. 2016). Dne 10. 5. 2016 bylo doručeno vyjádření žalobkyně, za nímž následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 18. 5. 2016, právní moc dne 4. 6. 2016).

37) 31 ICM 3895/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 18. 11. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na č. l. 7 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 3. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu s částečným zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje

pokračování

pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobci s dotazem, zda bere žalobu zpět (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, vypraveno dne 23. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 24. 3. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení (právní moc dne 7. 5. 2016).

38) 31 ICm 4107/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 26. 11. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření přihlášené vykonatelné pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 29. 1. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu s částečným zpětvzetím přihlášky pohledávky. Dne 10. 2. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k vydání usnesení o zastavení řízení (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 2. 2016, vypraveno dne 16. 3. 2016, právní moc dne 1. 4. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam ovrácení spisu.

39) 31 ICm 4108/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 26. 11. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření přihlášené vykonatelné pohledávky. Na č. l. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 8. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobkyni (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 5. 4. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, po jehož přeposlání následuje pokyn JUDr. S. k vyhotovení a rozeslání usnesení o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 5. 2016, vypraveno dne 25. 5. 2016, právní moc dne 11. 6. 2016).

40) 31 ICm 2554/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Na čl. 3 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICm přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 2. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného spolu se zpětvzetím přihlášky pohledávky, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalobkyni, zda na žalobě trvá (dle razítka kanceláři došlo dne 12. 2. 2016, vypraveno dne 16. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o

vrácení spisu. Dne 23. 3. 2016 bylo doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 13. 4. 2016 bylo vydáno usnesení o zastavení řízení (právní moc dne 10. 5. 2016).

41) 31 ICM 2555/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 29. 7. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření pohledávky. Na čl. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 10. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobkyni (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 2. 2016, vypraveno dne 22. 3. 2016). Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 8. 3. 2016, dle něhož byl dne 15. 2. 2016 spis dislokován k předsedkyni soudu, pod nímž je úřední záznam o vrácení spisu dne 11. 3. 2016. Dne 7. 4. 2016 bylo doručeno částečné zpětvzetí žaloby. Dalším úkonem soudu je usnesení o přerušení řízení ze dne 16. 5. 2016 (právní moc dne 9. 6. 2016).

42) 31 ICM 2766/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 19. 8. 2014 byla krajskému soudu doručena odpůřčí žaloba. Na č. l. 6 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dále je obsažen pokyn JUDr. S.: *totéž co 31 ICM 2380/2014 a 1644/2014. Předlož poté s těmito spisy* (dle razítka kanceláři došlo dne 24. 3. 2016, vypraveno dne 5. 4. 2016), za nímž následuje pokyn: *předej tajemnici ke zpracování usnesení o spojení věcí* (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 4. 2016). Dne 28. 4. 2016 doručena žádost žalobce o bezodkladné nařízení jednání. Dne 3. 5. 2016 vydáno usnesení o spojení věcí. Spis dále obsahuje usnesení ze dne 16. 5. 2016 o přerušení řízení do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 13 Kss 1/2016 a následné usnesení Vrchního soudu v Olomouci o odvolání ze dne 31. 10. 2016, jímž bylo rozhodnutí o přerušení řízení potvrzeno s tím, že se řízení přerušuje do rozhodnutí Ústavního soudu ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 22/16.

43) 31 ICM 2785/2014

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že dne 20. 8. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba o popření vykonatelné pohledávky. Na čl. 4 je založeno Opatření předsedkyně soudu ze dne 27. 1. 2015, jímž byly příslušné spisy oddělení 31 ICM přiděleny JUDr. S. Prvním úkonem soudu je pokyn JUDr. S. k zaslání výzvy žalovanému k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 18. 1. 2016, vypraveno dne 27. 1. 2016). Dne 10. 2. 2016 bylo doručeno vyjádření žalovaného, na něž navazuje pokyn JUDr. S. k jeho přeposlání žalobci (dle razítka kanceláři došlo dne 15. 2. 2016, údaj o vypravení chybí). JUDr. S. dále zadala pokyn k nařízení jednání na 13. 5. 2016, které bylo následně na žádost účastníků zrušeno. Dalším úkonem soudu je usnesení o přerušení řízení ze dne 16. 5. 2016 (právní moc dne 10. 6. 2016).

d) Tvrzené průtahy v oddělení 11 Cm

pokračování

1) 11 Cm 106/2008

Dle kárného návrhu byl v této věci vydán rozsudek dne 17. 4. 2012, tento rozsudek byl odvolacím soudem dne 21. 5. 2013 zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soud prvního stupně vydal rozsudek znovu dne 20. 11. 2013, tento rozsudek byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci zrušen dne 25. 9. 2014 kromě jiného proto, že prvostupňový soud nerespektoval závazný názor odvolacího soudu. Dne 23. 1. 2015 soudkyně žádá žalobce, aby označil důkazy, stejně jako o totéž žádá žalovanou, účastníci žádosti vyhovují, dne 6. 3. 2015 soudkyně nařizuje jednání na 24. 4. 2015, toto jednání se po výsledku jednatele žalobce odročuje „za účelem dalšího dokazování na 17. 7. 2015“, jednání se „přenařizuje“ na 23. 9. 2015 na žádost zástupkyně žalované, toto jednání bylo odročeno za účelem dalšího dokazování - výsledkem svědka u dožádaného soudu v Liptovském Mikuláši. Výslech svědka byl proveden, spis byl vrácen v lednu 2016, dne 7. 2. 2016 se nařizuje jednání na 30. 3. 2016. Ve spise bylo učiněno 147 úkonů, přesto není rozhodnuto.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že v této věci byl rozsudek soudu I. stupně ze dne 7. 4. 2012 *[správně má být ze dne 17. 4. 2012 - pozn. NSS]*, č. j. 11 Cm 106/2008 – 146, usnesením Vrchního soudu ČR v Olomouci ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 Cmo 113/2014 – 259 *[správně má být ze dne 21. 5. 2013, č. j. 7 Cmo 434/2012 – 216 - pozn. NSS]*, zrušen a odvolacím soudem vysloven závazný právní názor: „Je nezbytné, aby soud prvního stupně v průběhu dalšího řízení vedl dokazování k ověření skutečné vůle jednajících osob, a to ať již výsledkem obou účastníků řízení, případně svědků, které k jeho výzvě účastníci označí, se zaměřením na výklad projevu vůle dle výše uvedených výkladových pravidel. Bude-li na základě provedeného dokazování a posléze provedeného výkladu projevu vůle soudem prvního stupně zjištěno, že mezi účastníky došlo k uzavření smlouvy, a to ať již smlouvy o dílo či případně smlouvy kupní, bude nezbytné, aby se soud prvního stupně poté, kdy případně účastníky vyzve k doplnění skutkových tvrzení, zabýval otázkami včasnosti a řádnosti uplatněné reklamace a splnění podmínek pro odstoupení od smlouvy ze strany žalobce.“ Aby kárně obviněná dostala svým povinností dle § 226 o. s. ř., činila úkony, které jsou jí nyní v kárném návrhu vytýkány (viz str. 8). V kárném návrhu je zřejmě záměrně opomenuto zmínit, že dne 20. 11. 2013 kárně obviněná ve věci rozhodla rozsudkem č. j. 11 Cm 106/2008 – 240. Nárok žalobce byl v tomto rozsudku zamítnut, neboť v doplněném dokazování bylo zjištěno, že právo z odpovědnosti za vady nebylo notifikováno včas (viz rozsudek: „Pro rozhodování soudu o přiznání práva z vad díla je kromě včasné notifikace vad současně zapotřebí, aby se zhotovitel nevčasněho oznámení vad díla dovolal (§ 562 odst. 3 a § 428 odst. 2 Obch.z.). V dané věci žalovaná jakožto zhotovitelka nevčasnost oznámení vad zhotovitelem namítla při ústním jednání 15. 11. 2013, proto i v případě, že by dílo topný zdroj PERPETUS 55 kW bylo vadné pro jakoukoliv vadu, soud by objednateli právo z vad díla nepřiznal, pokud pak v rámci nároků z vad zboží bylo tímto nárokem odstoupení od smlouvy, pak s ohledem na výše uvedené nemohl by žalobce tento nárok použít dle § 565 věta druhá Obch.z. Ze všech těchto důvodů soud rozhodl tak, že nárok žalobce, jež byl uplatněn jako vrácení ceny za vadné dílo z důvodu odstoupení od smlouvy dle § 564 a § 436 odst. 1 písm. d) Obch.z. zamítl.“). K včasnému odvolání žalobce Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 Cmo 113/2014 - 259, však rozsudek soudu I. stupně opět zrušil. V tomto případě bylo vytčeno soudu I. stupně, že nerespektoval závazný právní názor odvolacího soudu. V novém řízení tedy kárně obviněná provedla úkony, aby vytýkané vady a nedostatky rozhodnutí odstranila,

rozhodnutí ve věci jí bylo po značnou dobu znemožněno tím, že spis byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016. V současné době je však již ve věci (dosud nepravomocně) rozhodnuto.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byla dne 16. 9. 2008 doručena žaloba o zaplacení částky 380 000 Kč. Dne 9. 10. 2008 byl soudní tajemnicí zadán pokyn k vypravení platebního rozkazu. Dne 7. 11. 2008 byl krajskému soudu doručen odpor. Ve věci byli na základě mezinárodního dožádání vyslýcháni svědci na území Slovenské republiky. Dne 17. 4. 2012 vyhlásila JUDr. S. rozsudek č. j. 11 Cm 106/2008 – 146, který byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 5. 2013, č. j. 7 Cmo 434/2012 – 216. V tomto usnesení byl vysloven závazný právní názor citovaný obhajobou. Spis byl vrácen krajskému soudu dne 14. 6. 2013. JUDr. S. následně zadala pokyn k zaslání výzvy, aby účastníci označili důkazy k prokázání vůle jednajících osob při uzavírání smluvního vztahu (dle razítka kanceláři došlo dne 16. 7. 2013, vypraveno dne 19. 8. 2013). Dne 15. 11. 2013 se uskutečnilo jednání, které bylo následně odročeno na 20. 11. 2013, na němž byl vyhlášen rozsudek č. j. 11 Cm 106/2008 – 240, jenž je výše taktéž citován obhajobou. Na základě odvolání žalobce Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 Cmo 113/2014 - 259, rozsudek krajského soudu opět zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž krajskému soudu vytkl, že nepostupoval dle závazného názoru odvolacího soudu, neboť nezaměřil svou pozornost na řádné zjištění toho, jaké vlastnosti a parametry měl předmět smlouvy vykazovat. Spis byl krajskému soudu vrácen dne 24. 10. 2014. JUDr. S. znovu zadala pokyn k zaslání výzvy, aby účastníci označili důkazy k prokázání vůle jednajících osob při uzavírání smluvního vztahu (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 1. 2015, vypraveno dne 29. 1. 2015) a po vyjádření účastníků zadala dne 6. 3. 2015 pokyn k nařízení jednání na 24. 4. 2015. Na uvedeném jednání byl vyslechnut jednatel žalobce a následně bylo jednání odročeno „za účelem dalšího dokazování“ (na jednání se nedostavily další předvolané osoby) na 17. 7. 2015, které bylo na žádost zástupkyně žalované ze dne 13. 7. 2015 odročeno na 23. 9. 2015. Dne 14. 9. 2015 byla doručena omluva svědka, dle níž mu bude v den jednání proveden lékařský zákrok ve Vojenské nemocnici v Rožumberku, může však vypovídat na Okresním soudu v Liptovském Mikuláši. Dne 23. 9. 2015 bylo provedeno jednání, na němž byl proveden výslech svědka a dále účastnický výslech žalované, následně bylo jednání odročeno na neurčito za účelem výslechu svědka u dožádaného soudu v Liptovském Mikuláši. Dne 20. 11. 2015 zadal asistent soudce pokyn k vyhotovení žádosti o provedení důkazů a zaslání výzvy odborné instituci dle § 128 o. s. ř. Výslech svědka byl proveden dne 14. 1. 2016, spis byl vrácen krajskému soudu dne 22. 1. 2016. Následuje pokyn JUDr. S. ze dne 2. 2. 2016 k nařízení jednání na 30. 3. 2016. Dne 29. 3. 2016 bylo jednání odročeno, neboť v důsledku předání spisu kárné navrhovatelce (úřední záznam o předání spisu kárné navrhovatelce dne 8. 3. 2016 je na č. l. 326), neměla JUDr. S. spis k dispozici, dle úředního záznamu byl spis vrácen dne 20. 5. 2016. Dne 23. 5. 2016 bylo jednání znovu nařízeno na 15. 7. 2016, které bylo po ukončení dokazování odročeno za účelem vyhlášení rozsudku. Dne 22. 7. 2016 byl vyhlášen rozsudek č. j. 11 Cm 106/2008 – 354, který nabyl právní moci dne 8. 9. 2016. Následné odvolací řízení bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 11. 2016 zastaveno pro zpětvzetí odvolání.

pokračování

Dle kárného návrhu byla v listopadu 2013 věc postoupena krajskému soudu, po vydání platebního rozkazu a podání odporu bylo nařízeno jednání na 9. 7. 2014, odročeno na neurčito po bezobsažném jednání, na kterém si účastníci vyměnili svá procesní stanoviska. Další jednání bylo nařízeno dne 17. 10. 2014 na 5. 12. 2014, jednání bylo po 50 minutách bez jakéhokoliv obsahu odročeno na 7. 1. 2015. U jednání byl toliko ustanoven znalec - Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební, jednání dne 7. 1. 2015 bylo odročeno na neurčito bez odůvodnění, u jednání byli slyšeni dva svědci. V mezidobí byl dodán znalecký posudek, který byl dne 1. 6. 2015 zaslán účastníkům k vyjádření, usnesením ze srpna 2015 byl znalec vyzván k doplnění znaleckého posudku, dne 1. 9. 2015 bylo přiznáno znalečné, poté byl předložen v listopadu 2015 vyžádaný doplněk ke znaleckému posudku, v únoru 2016 doplatek znalečného bez dalšího úkonu. Věc je tedy čtyřletým nedodělkem bez jakéhokoliv rozhodnutí.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že teprve při prvním jednání ve věci dne 9. 7. 2014 žalovaný ústně přednesl rozsáhlé námitky vůči uplatněnému nároku (jedná se o smluvní pokuty z 8 porušení povinností) a jde tedy v podstatě o 8 samostatných nároků z hlediska jejich posuzování (viz protokol o jednání ze dne 9. 7. 2014). Pro možnost posouzení nároku na smluvní pokutu je tedy v tomto řízení zapotřebí zjistit, jestli k porušení povinností žalovaným došlo, a pokud ano, tak v jakém rozsahu. Bez znaleckého posudku toto zjištění není možné. Na návrh obou stran sporu při ústním jednání dne 5. 12. 2014 bylo proto rozhodnuto o ustanovení znalce. Současně na návrh stran bylo jednání odročeno na 7. 1. 2015 proto, aby pro znalecké zkoumání byly (i provedením výsledků) zajištěny veškeré potřebné informace. Ústní jednání bylo poté odročeno na neurčito z důvodu ustanovení znalce, což bylo avizováno dne 5. 12. 2014. Jak z protokolu o ústním jednání vyplývá: *„Strany seznámeny s dalším průběhem řízení, kdy minule bylo rozhodnuto o tom, že ve věci bude ustanoven znalecký ústav. V této souvislosti se žalobci i žalovanému ukládá, aby v případě, že hodlají znaleckému ústavu položit dotazy, které souvisí s projednávanou věcí, aby tak učinili písemně, a to do 15 dnů.“* Po zjištění stanoviska stran ke znaleckému posudku a po vypořádání znalečného (únor 2016) měla kárně obviněná v úmyslu nařídit ústní jednání, spis ale byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byla dne 27. 12. 2012 doručena žaloba o zaplacení částky 945 000 Kč. Dne 7. 3. 2013 zadán pokyn k předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Dne 26. 4. 2013 byl spis vrácen krajskému soudu, neboť neobsahuje dostatečná skutková tvrzení žalobce. Na základě pokynu soudní tajemnice ze dne 17. 7. 2013 byl spis znovu předložen vrchnímu soudu, který usnesením ze dne 12. 9. 2013 rozhodl o věcné příslušnosti krajského soudu. Usnesením ze dne 17. 10. 2013 vrchní soud provedl opravu záhlaví a dne 25. 10. 2013 byl spis vrácen krajskému soudu. Dne 3. 12. 2013 byl soudní tajemnicí zadán pokyn k zaslání výzvy žalobci k zaplacení SOP a k doložení předžalobní výzvy. Po splnění uvedené výzvy byl soudní tajemnicí dne 24. 1. 2014 vydán pokyn k vypravení platebního rozkazu. Dne 11. 2. 2014 byl krajskému soudu doručen odpor. Po přeposlání odporu a vyjádření žalobce JUDr. S. dne 6. 6. 2014 nařídila jednání na 9. 7. 2014, na němž žalovaný soudu předložil rozsáhlé vyjádření, přičemž JUDr. S. po vyjasnění, které skutečnosti zůstávají mezi stranami sporné, vyzvala žalobce dle § 120 odst. 4 o. s. ř. k doplnění skutkových tvrzení a navržení důkazů. Dne 8. 8. 2014 bylo doručeno podání žalobce obsahující upřesnění skutkových tvrzení, které bylo na základě pokynu JUDr. S. dne 20. 8. 2014 přeposláno žalovanému

k vyjádření. Vyjádření žalovaného bylo doručeno dne 18. 9. 2014 a po jeho přeposlání zástupci žalobce JUDr. S. zadala dne 17. 10. 2014 pokyn k nařízení jednání na 5. 12. 2014. Na uvedeném jednání JUDr. S. strany nejprve seznámila s tím, jaké okolnosti považuje z hlediska dalšího dokazování za rozhodné, a následně usnesením ustanovila znalce, přičemž strany vyzvala ke složení zálohy ve výši 5 000 Kč, předložení navrhovaných důkazů a dále stranám sdělila, že mohou do 15 dnů soudu navrhnout nějakou konkrétní otázku, na kterou by měl znalec odpovědět. Jednání bylo následně odročeno na 7. 1. 2015, kdy strany doložily navrhované listinné důkazy a dále byli vyslechnuti dva svědci. Dne 15. 1. 2015 a dne 20. 1. 2015 strany předložily další listinné důkazy a navrhly otázky znaleckému ústavu. Dne 4. 2. 2015 JUDr. S. vydala usnesení, jímž znalci uložila, aby ve lhůtě 2 měsíců vypracoval znalecký posudek (právní moci nabylo dne 2. 3. 2015). Dne 16. 3. 2015 došlo k uhrazení zálohy na soudní řízení. Dne 20. 3. 2015 byl zaslán spis znaleckému ústavu a k jeho vrácení došlo dne 27. 5. 2015. Na základě pokynu JUDr. S. ze dne 1. 6. 2015 byl znalecký posudek zaslán stranám k vyjádření, která byla soudu doručena dne 24. a 26. 6. 2015. Dne 11. 8. 2015 zadala JUDr. S. pokyn k vydání usnesení o doplnění znaleckého posudku ve lhůtě 2 měsíců. Usnesením ze dne 1. 9. 2015 byla přiznána odměna znalci za podaný posudek a přípisem ze dne 8. 9. 2015 byl spis předložen znalci k doplnění posudku. Spis byl vrácen dne 4. 11. 2015, znalecký posudek doručen dne 12. 11. 2015. Na základě pokynu JUDr. S. byl znalecký posudek zaslán stranám k vyjádření (dle razítka kanceláři došlo dne 27. 11. 2015, vypraveno dne 7. 12. 2015). Usnesením ze dne 17. 12. 2015 přiznala JUDr. S. znaleckému ústavu odměnu (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 12. 2015, vypraveno dne 5. 1. 2016), odměna vyplacena na základě pokynu soudní tajemnice ze dne 1. 2. 2016 (dle razítka kanceláře vypraveno dne 16. 2. 2016), výplata odměny potvrzena dle záznamu o vydání ze dne 2. 3. 2016. Následuje úřední záznam JUDr. S. ze dne 31. 3. 2016, dle něhož byl dne 8. 3. 2016 spis předán předsedkyni soudu a k urgencím kanceláře ze dne 22. 3. 2016 bylo sděleno, že nebude vrácen. Navazuje úřední záznam, dle něhož byl spis předán soudci dne 20. 5. 2016. Dne 23. 5. 2016 JUDr. S. nařídila jednání na 1. 6. 2016, které bylo z důvodu omluvy zástupce žalovaného a zpracovatele znaleckého posudku odročeno na 5. 8. 2016, kdy pro nepřítomnost znalce muselo být znovu odročeno na 2. 9. 2016 a následně na 23. 9. 2016. Toto jednání bylo pro nepřítomnost zástupce žalovaného odročeno na 12. 10. 2016, které bylo po slyšení znaleckého ústavu odročeno na 14. 12. 2016. Ke dni pořízení kopie spisu dne 24. 7. 2017 nebylo ve věci rozhodnuto. Jednání bylo nařízeno na 26. 7. 2017.

3) 11 Cm 49/2010

Dle kárného návrhu věc napadla dne 26. 4. 2010, jde o věc s cizím prvkem, vyžadující tlumočení a doručování do ciziny. Dne 14. 2. 2013 [rozsudek byl vyhlášen dne 16. 1. 2013 – pozn. NSS] byl vydán rozsudek pro zmeškání, který byl zrušen dne 4. 2. 2014, jednání je nařízeno na 11. 7. 2014, na žádost účastníků je jednání odročeno na neurčito, poté se jedná o mimosoudním vyřízení věci. V březnu 2015 žalobce žádá o nařízení jednání, jednání je nařízeno na 13. 5. 2015, tj. ve lhůtě necelých dvou měsíců. Toto jednání bylo odvoláno pro „nedoručení předvolání žalovanému“, což je pochopitelné, protože se doručuje do ciziny. Další jednání se nařizuje na 10. 7. 2015 a následně se opět odročuje za účelem zjištění, zda žalovaný je v budoucnu schopen se účastnit jednání, a za účelem doplnění skutkových tvrzení žalobce i žalovaného a označení důkazů. Všechny listiny se tlumočí do polštiny, za každý jednotlivý úkon přiznává soud obratem tlumočné, ve věci zatím naposled přiznáno tlumočné v lednu 2016, vypracován platební poukaz opětovně pro tlumočné, soudkyni

pokračování

předloženo dne 7. 3. 2016. Věc je po 6 letech bez rozhodnutí, v dohledné době nelze očekávat změnu stavu řízení.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že kromě popisovaného průběhu řízení v dané věci (což samo o sobě vypovídá o tom, že se jedná o věc pracnou a tedy i zdlouhavou jednak z důvodu nutných překladů, rovněž pak z důvodu zdravotní nezpůsobilosti žalovaného) není v kárném návrhu zmíněno, že dne 23. 7. 2015 bylo usnesením č. j. 11 Cm 49/2010 - 351 rozhodnuto o změně žaloby, že z důvodu opakovaných omluv žalovaného ze zdravotních důvodů si soud v červenci roku 2015 vyžádal stanovisko ošetřujícího lékaře žalovaného k jeho zdravotnímu stavu (nutný překlad do polštiny) a že informaci, kterou obdržel v říjnu roku 2015 od polského lékaře, musel opět nechat přeložit. Poté, co bylo možno využít získané informace o tom, jakým dalším způsobem ve věci jednat (18. 2. 2016), byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až 20. 5. 2016.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byla dne 26. 4. 2010 doručena žaloba o zaplacení částky 31 000 EUR, kdy žalovaným byla podnikající fyzická osoba s místem podnikání v Polsku, přičemž strany si ujednaly příslušnost českých soudů a své právní vztahy podřídily českému právu. Jedná se o poměrně obsáhlý spis, který ke dni pořízení kopie spisu dne 24. 7. 2017 čítá 482 stran, přičemž značná část písemností je psána v polském jazyce. Navrhovatelkou uváděný přehled úkonů, ale i skutečnosti uváděné kárně obviněnou, v zásadě odpovídají obsahu spisu.

4) 11 Cm 49/2013

Dle kárného návrhu věc napadla dne 22. 7. 2013, předmětem sporu je téměř 30 mil. Kč. Ve věci byl vydán obratem platební rozkaz, proti tomu byl podán odpor, poté se v prosinci 2013 řešila námitka podjatosti soudkyně, vyřízeno dne 10. 1. 2014 odvolacím soudem. Dne 5. 3. 2014 soudkyně vyzývá žalobce, nechť se vyjádří „*k písemnému podání*“, následuje v dubnu 2014 částečné zpětvzetí žaloby, o tomto soud rozhoduje dne 23. 5. 2014, poté vrací soudní poplatek. Dne 9. 3. 2015 se soud dotazuje na spisovou značku sporu vedeného u Krajského soudu v Plzni. Je mu sděleno, že u Krajského soudu v Plzni se žádný spor nevede. Dne 2. 4. 2015 sděluje žalovaný, že se pod sp. zn. 32 Cm 84/2012 vede u Městského soudu v Praze spor, který může mít souvislost s předmětnou věcí. Soudkyně řízení nepřerušuje, nýbrž v dubnu 2015 začíná tento spis opakovaně vyžadovat od Městského soudu v Praze, přestože městský soud sděluje, že spis nelze zapůjčit, protože věc se projednává, v září 2015 jsou zaslány fotokopie části spisu. Žalovaný je vyzván, aby sdělil, zda jde o správné doklady. V lednu 2016 žalovaný odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze a sděluje, že objedná znalecký posudek. Dne 29. 1. 2016 zasílá Městský soud v Praze žádané rozhodnutí, přičemž upozorňuje, že věc není pravomocná, je předmětem odvolání, které řeší Vrchní soud v Praze. Soudkyně bez dalšího nařizuje jednání na 8. 4. 2016, ke kterému předvolává žalobce a žalovaného.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že z popisovaného průběhu řízení není zřejmé, zda a co je kárně obviněné vytýkáno. To, že k návrhu žalovaného si kárně obviněná vyžádala spis, aby zjistila, zda je či není dán důvod pro přerušení řízení, je legitimní. To, že pro vznesený návrh na přerušení řízení nejprve žalovaný sdělil špatnou informaci (místo Městského soudu v Praze Krajský soud v Plzni) a že poté Městský soud v Praze zaslal jiný spis než ten, který byl vyžádán, je vis maior. Nařízení ústního jednání na 8. 4. 2016 „bez

dalšího“ (není zřejmé, co dalšího by měla kárně obviněná učinit) je logické vyústění průběhu přípravy. Kárně obviněná si vyžádala stanoviska stran, zajistila navržené listiny ze spisu Městského soudu v Praze, takže za předpokladu, že by nebyl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až 20. 5. 2016, mohlo ústní jednání dne 8. 4. 2016 proběhnout.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že krajskému soudu byla dne 22. 7. 2013 doručena žaloba o zaplacení částky 24 177 638 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty 4 806 589 Kč. Jedná se o poměrně obsáhlý spis týkající se odpovědnosti za vady stavby střešního pláště Dopravně obchodního centra – České Budějovice. Navrhovatelkou uváděný přehled úkonů v zásadě odpovídá obsahu spisu. Lze doplnit, že dne 16. 1. 2017 vyhlásila JUDr. S. ve věci rozsudek, který byl na základě odvolání žalobce zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 8. 2017 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

5) 11 Cm 35/2009

Dle kárného návrhu v této věci prvostupňový soud rozhodl celkem třikrát, naposledy se jednalo o rozsudek ze dne 20. 1. 2015, který byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci dne 18. 8. 2015. Odvolací soud připomíná, že prvostupňový soud se opět neřídil jeho závěry. Další jednání ve věci je nařízeno dne 23. 12. 2015 na 20. 1. 2016 s odůvodněním, že *„po vyřešení nutných procesních úkonů v souvislosti s žalovaným učiněnými návrhy bude ve věci nařízeno ústní jednání, k němuž budou strany písemně předvolány...“*, dne 26. 1. 2016 vylučuje soud nárok na zaplacení částky 484 406 Kč jako vzájemný návrh k samostatnému řízení. Nyní jde o sedmiletý nedodělek, délka řízení je ovlivněna výhradně nerespektováním závazných závěrů odvolacího soudu v opakovaných zrušovacích rozhodnutích.

Obhajoba ve svém vyjádření odkázala na následující pasáž odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 4. 2013, č. j. 8 Cmo 34/2013 – 197: *„Pokud tedy soud prvního stupně vztáhl posouzení včasnosti reklamace vad díla pouze na „ošlapy“ a nikoli na „žmolkování“ dodaných koberců, pak posouzení nároku z odpovědnosti za vady, resp. obrany žalovaného, je nedostatečné, a to zejména s přihlédnutím k obsahu předávacího protokolu, kde zmíněné žmolkování již je vyznačeno. Pokud by zmíněné žmolkování koberce bylo možno považovat za vadu, pak by oznámení vady v předávacím protokolu bylo třeba považovat za včasné a pak ve vztahu k tomuto oznámení by bylo třeba se zabývat otázkou včasnosti volby nároku z odpovědnosti za vady a tím, jaký nárok žalovaný uplatnil, a to s ohledem na ust. § 564 ObchZ a § 324 odst. 3 ObchZ, neboť v případě vadného plnění, nebylo-li uplatněno právo odstoupit od smlouvy, se mění obsah závazku způsobem, který odpovídá nárokům věřitele vzniklým z vadného plnění a závazek zaniká jejich uspokojením. Dospěl-li by však soud prvního stupně k závěru, že dílo bylo splněno řádně – bez vad – znamenalo by to, že žalobci vzniklo právo na zaplacení ceny díla a současně že obrana žalovaného důvodná není. Protože otázku tvrzených vad plnění soud nevyhodnotil jak po právní tak i po skutkové stránce, přičemž zodpovězení této otázky, jak je popsáno výše, je pro posouzení uplatněného nároku rozhodující, zrušil odvolací soud napadený rozsudek dle § 219a odst. 2 OSŘ a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a/ OSŘ), v němž se soud prvního stupně bude zabývat výše předestřeny okolnostmi.“* Kárně obviněná tento právní názor vrchního soudu v rozsudku soudu I. stupně ze dne 6. 12. 2013, č. j. 11Cm 35/2009 – 235, akceptovala (viz: *„Ohledně vady „nadměrné žmolkování koberců po celé jejich ploše“ pak soud po doplnění*

pokračování

dokazování dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že to, co je uvedeno jako žmolkování, není žmolkováním ve smyslu ČSN ISO 2424, ale „vypadávání vlasů“ – běžným jevem vlněných koberců. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že vada díla „nadměrný výskyt ošlapů“ nebyla uplatněna bez zbytečného odkladu a „nadměrné žmolkování koberců po celé jejich ploše“ vadou není, rozhodl soud tak, že nároku žalobce na zaplacení ceny díla vyhověl v plném rozsahu, a to i pokud jde o úroky z prodlení, které žalobce požadoval v zákonné výši ode dne následujícího po platnosti faktury.“). Jiný závazný právní názor rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci neobsahovalo. Přesto byl v pořadí druhý rozsudek soudu I. stupně odvolacím soudem opět zrušen, a to usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 4. 2014, č.j. 8 Cmo 77/2014-273, kdy v tomto rozhodnutí vyslovil vrchní soud tento názor: *„V dalším řízení tedy bude soud prvního stupně důsledně postupovat dle § 560 odst. 1 OSŘ a posoudí, zda s ohledem na skutková tvrzení účastníků a označené důkazy má dílo vady ve smyslu ust. § 560 odst. 1 OSŘ. Dospěje-li k závěru, že dílo vady nemá (že bylo plněno v souladu se smlouvou), pak bude moci být žalobě vyhověno, neboť z dosavadního zjištěného skutkového stavu, který mezi účastníky není sporný, vyplývá (viz protokol o převzetí a předání ze dne 18. 9. 2008), že dílo bylo dle uzavřené smlouvy (řádně) splněno. Dospěje-li však soud k závěru, že dílo je dle předmětné smlouvy o dílo vadné, bude třeba přihlédnout k důsledkům ve smyslu ust. § 564 a § 324 odst. 3 ObchZ a teprve pak bude nutno zabývat se otázkou řádného uplatnění nároku z odpovědnosti za vady. Odvolací soud připomíná, že k prokázání existence nároku z odpovědnosti za vady (tzn. existence vady a řádné reklamace) tíží důkazní břemeno žalovaného.“* I tento právní názor byl v dalším rozsudku ze dne 20. 1. 2015, č.j. 11 Cm 35/2009 – 297, akceptován. Jak ze spisu vyplývá, kárně obviněná se zabývala tím, zda dílo má vady či nikoliv, a dle pokynu Vrchního soudu v Olomouci poskytla žalovanému procesní poučení. Dospěla pak k tomu, že nárok žalobce je důvodný, a to jednak proto, že nebylo prokázáno, že vyskytnuvší se žmolkování je nadměrné (a je tedy vadou díla) a pokud jde o další namítanou vadu, pak i kdyby byla vadou díla, nebyla by důvodem pro nezaplacení ceny díla (procesní obrana žalovaného), protože byla uplatněna pozdě (§ 562 odst. 3 ve vazbě na § 428 odst. 2 obchodního zákoníku). Doslova bylo v odůvodnění rozsudku uvedeno: *„Nebylo-li tedy prokázáno, že žmolkování koberců je nadměrné (to je, že se nejedná se o běžný projev vlněného koberce), a nebylo-li prokázáno, že nadměrné ošlapy, které se vyskytly u vstupu do šaten a jsou vadou díla, neboť nebylo prokázáno, jestli v tomto místě krytina nebyla používána k jiným účelům, než ke kterým je určena (robožka), a bylo současně prokázáno, že vada nebyla vytčena v souladu s ust. § 562, odst. 2, písm. a) Obch.z. a žalobce toto namítl při ústním jednání dne 16. 5. 2012 (§ 562, odst. 3 ve vazbě na § 428, odst. 2 Obch.z.), rozhodl soud tak, že nároku žalobce na zaplacení ceny díla vyhověl v plném rozsahu.“* Jinými slovy, pokud se žalovaný proti zaplacení ceny díla bránil právem z odpovědnosti za vady a toto své právo uplatnil opožděně a pokud žalobce k této jeho obraně vznesl námitku opožděného uplatnění práva z odpovědnosti za vady, pak je již zcela nadbytečné zabývat se eventuelní důvodností práva z odpovědnosti za vady, když žalobcem vznesená námitka má hmotněprávní důsledky projevující se v tom, že byla-li vznesena důvodně, došlo k zániku nároku, tj. subjektivní právo přestalo být vznesením námitky promlčením vynutitelné (viz též rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 631/2004). Přesto Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 18. 8. 2015, č.j. 8 Cmo 132/2015-332, rozsudek soudu I. stupně opět zrušil a uložil mu zabývat se tím, zda dílo odpovídá výsledku určenému ve smlouvě či nikoliv. Dříve, než mohla kárně obviněná o věci rozhodnout, byl jí spis kárnou žalobkyní dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016. V současné době je tato věc

již nepravomocně skončena, kárně obviněná má pak za to, že z výše popsaného jasně vyplývá, že závazný právní názor odvolacího soudu respektovala.

Z ověřené kopie spisu vyplývá, že krajskému soudu byl dne 2. 12. 2008 doručen návrh na vydání EPR o zaplacení částky 492 578 Kč s příslušenstvím. Jedná se o poměrně obsáhlý spis, který ke dni pořízení kopie spisu dne 24. 7. 2017 čítá 439 stran. Navrhovatelkou uváděný přehled úkonů v zásadě odpovídá obsahu spisu. Lze doplnit, že dne 2. 9. 2016 vyhlásila JUDr. S. ve věci již čtvrtý rozsudek, který byl na základě odvolání žalovaného opět zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 4. 2017 a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

6) 11 Cm 63/2012

Dle kárného návrhu věc napadla dne 26. 9. 2012. Kromě platebního rozkazu ze dne 6. 11. 2012 dosud ve věci poté, co byl podán odpor, nebylo rozhodnuto. Ze spisového přehledu je patrné, že bylo vykonáno celkem 96 úkonů. Předmětem sporu je částka vyšší než 1 mil. Kč, opětovným odročováním věci a množstvím úkonů se tedy řízení značně prodražuje. Jednání bylo nařízeno na 28. 5. 2014, toto jednání bylo odročeno na neurčito, aniž bylo zahájeno. Poté bylo rozhodováno o osvobození od soudních poplatků, rozhodnuto bylo dne 4. 11. 2014 (rozhodla tajemnice). Dne 6. 8. 2014 soud zastavuje řízení v nepatrné části, usnesení se doručuje. Po vyřešení otázky osvobození od soudních poplatků se opět zasílají mezi účastníky vyjádření, která soud vyžaduje, toto pokračuje do 13. 7. 2015, kdy je nařízeno jednání na 21. 7. 2015. U tohoto jednání je vyslechnut jeden svědek, jednání přerušeno do 7. 8. 2015, poté je jednání přenařízeno na 28. 8. 2015 pro „nepřítomnost soudkyně“ (dovolená). Jednání bylo po hodině odročeno na neurčito s tím, že „soudu není znám rozsah dokazování a strany jsou seznámeny s tím, že jednání bude nařízeno poté, co soud obdrží důkazní návrhy“. Další jednání je nařízeno na 8. 3. 2016, toto jednání bylo odročeno na 8. 4. 2016 pro nepřítomnost zástupce žalovaného, po 4 letech se vydání rozhodnutí v dohledné době nedá očekávat.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že k nařízení ústního jednání na 28. 5. 2014 došlo poté, co bylo částečnými zastaveními řízení rozhodováno postupně o čtyřech, resp. šesti částečných zpětvzetích. Jde o složitou věc náhrady škody. Jak vyplývá z protokolu ze dne 28. 5. 2014, důvod, proč jednání ve věci samé nebylo zahajováno, byl stranám sdělen a v podstatě vyplýval i z jejich požadavku poté, co jim byl nastíněn další průběh řízení. Oběma stranám bylo poskytnuto poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. a byla jim (jak z protokolu vyplývá) dána možnost do konce června roku 2014 doplnit skutková tvrzení a navrhnout důkazy jak k výši škody, zavinění žalovaného, případně (pokud jde o procesní obranu žalovaného) zavinění někoho jiného než žalovaného, a to v příčinné souvislosti s výší škody. Termín jednání stanoven nebyl, neboť kárně obviněná v té době věděla o své nadcházející čtyřtýdenní nepřítomnosti (ze zdravotních důvodů, viz výše) v měsíci červnu a v červenci měla v té době již všechny jednací dny obsazeny (celkem 9 jednacích dnů). Žalovaný dne 27. 6. 2014 požádal o osvobození od soudních poplatků – za tímto účelem bylo nutno provést šetření důvodnosti této žádosti a v mezidobí, poté, co bylo žalobcem učiněno další částečné zpětvzetí, bylo v rozsahu tohoto částečného zpětvzetí řízení zastaveno (na povinnost rozhodnout o dispozičním návrhu žalobce nemá vliv, o jakou částku jde, tedy, zda je nepatrná, nebo ne). O žádosti žalovaného o osvobození od soudních poplatků bylo pravomocně rozhodnuto (rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci) v

pokračování

březnu 2015. Jednání ve věci samé bylo zahájeno dne 21. 7. 2015 a přerušeno do 7. 8. 2015, resp. 28. 8. 2015, ukončením prvního jednání ve věci pak nastaly účinky koncentrace řízení dle § 118b odst. 1 věty druhé o. s. ř. a o této skutečnosti je povinnost strany poučit, což se také stalo. K žádosti stran jim byla v souladu s § 118b odst. 1 větou druhou o. s. ř. poskytnuta lhůta. Jelikož v rámci poskytnuté lhůty mají strany ze zákona možnost navrhnout další důkazy, není a nemůže být soudu znám rozsah dokazování. Z toho důvodu a rovněž proto, že termíny jednání na přidělené období již měla kárně obviněná vyčerpány, bylo ústní jednání odročeno na neurčito. Nařízení ústního jednání až na 8. 3. 2016 je (jak je ze spisu patrné) dáno tím, že v mezidobí byly opatřovány stranami označené a navržené důkazy, tedy nikoliv nečinností. Po obdržení požadovaných listin (dne 2. 2. 2016) bylo dne 12. 2. 2016 nařízeno ústní jednání na 8. 3. 2016. Jednání bylo odvoláno na základě odůvodněné žádosti zástupkyně žalobce a nařízeno na 8. 4. 2016. Toto ústní jednání ale muselo být odvoláno, protože byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016. Řízení je v současné době přerušeno z důvodu jednání stran o dohodě.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byl dne 26. 9. 2012 doručen návrh na vydání platebního rozkazu o zaplacení částky 1 007 043 Kč s příslušenstvím. Stranami uváděný přehled úkonů v zásadě odpovídá obsahu spisu. Lze doplnit, že před jednáním nařízeným na 1. 6. 2016 žalobce i žalovaný shodně navrhli přerušení řízení za účelem mimosoudního vyřízení věci. Dne 31. 5. 2016 vydala JUDr. S. usnesení o přerušení řízení, přičemž dne 19. 10. 2016 vydala na návrh účastníků usnesení o pokračování v řízení, jímž současně schválila smír.

7) 11 Cm 90/2012

Dle kárného návrhu věc napadla dne 28. 12. 2012 a kromě platebního rozkazu ze dne 26. 8. 2013 dosud nebyla rozhodnuta. Spisový přehled obsahuje 91 úkonů, žádný z nich zatím nevedl k vyřízení věci. Přípravné jednání bylo nařízeno na 8. 4. 2014, poté, co účastníci doplnili svá tvrzení, je další jednání nařízeno na 29. 8. 2014, jednání je odvoláno pro „*zdravotní důvody soudkyně*“ (tohoto dne byla soudkyně v práci). Další jednání je nařízeno na 10. 10. 2014, po výsledku jedné svědkyně odročeno na 28. 11. 2014 za „*účelem dalšího dokazování*“, slyšené svědky tohoto dne soudkyně nevyslýchá, sděluje jim, že výpověď bude zapotřebí dne 28. 11. 2014. U tohoto jednání vyslýchá svědky a věc odročuje za účelem „*případného dalšího dokazování*“ na 28. 1. 2015, jednání pro onemocnění zástupce žalovaného „*přenařízeno*“ na 20. 2. 2015, poté pro nepřítomnost zástupce žalobce na 3. 4. 2015. Toto jednání nemá žádný obsah, odročeno za účelem vypracování znaleckého posudku na neurčito, znalecký ústav ustanoven dne 17. 4. 2015. V květnu 2015 doplňuje soud zadání pro znalce, prodlužuje se lhůta k vypracování znaleckého posudku na červenec 2015. Dne 31. 7. 2015 je posudek zaslán, poté se vyžaduje opětovné doplnění znaleckého posudku, dodatek je zaslán dne 12. 1. 2016, v únoru 2016 se přiznává znalečné, na 22. 4. 2016 je nařízeno další jednání, ke kterému je předvolán znalec.

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že výtka, podle níž „*jednání nařízené na 29. 8. 2014 je odvoláno pro zdravotní důvody soudkyně a ten den je soudkyně v práci*“, vyvolává dojem, že snad mělo být jednání odvoláno bezdůvodně. Naopak, koncem července roku 2014 byl kárně obviněný diagnostikován zdravotní problém, který vyžadoval okamžitou operaci, která se měla uskutečnit (a také uskutečnila) v polovině srpna roku 2014. Z tohoto důvodu

tak kárně obviněná dne 1. 8. 2014 odvolala všechna ústní jednání, která byla nařízena na termíny po nástupu do nemocnice (mimo jiné i toto jednání), neboť v danou dobu nevěděla, jak dlouho bude v pracovní neschopnosti. O tomto zdravotním problému a nutnosti operace informovala kárně obviněná místopředsedu soudu (Mgr. Krhuta), neboť v předmětné době byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti rovněž JUDr. A., kterou v té době kárně obviněná zastupovala. Bylo tedy zapotřebí, aby tato mimořádná situace byla z hlediska plynulosti jednání vyřešena. Jelikož se kárně obviněná po operaci cítila schopná nastoupit do zaměstnání dříve, než původně očekávala, došlo k tomu, že skutečně v den, na který bylo nařízeno ústní jednání a které ze zdravotních důvodů odvolala (29. 8. 2014), byla v práci. V práci pak byla již i 26. 8. 2014, neboť (jak ze spisu vyplývá) ten den odvolané ústní jednání v této věci kárně obviněná nařizovala. Výhradu kárné navrhovatelky k ústnímu jednání konanému dne 3. 4. 2015 („*Toto jednání nemá žádný obsah, odročeno za účelem vypracování znaleckého posudku na neurčito, znalecký ústav ustanoven 17. 4. 2015.*“) nelze akceptovat, neboť je-li mimo jiné rozhodnuto o tom, že bude vypracován znalecký posudek, tak jednání obsažné jistě je. Jak ale z obsahu spisu vyplývá, předmětem sporu je problematika implementace počítačového systému v Loaně Rožnov, což je věc odborná, která se bez znaleckého zkoumání neobejde. Aby byla zadána znalecká otázka vyčerpávajícím způsobem, je potřeba zajistit i návrhy stran. Poté, co byl posudek zpracován a doplněn, bylo nařízeno ústní jednání. To ale muselo být odvoláno, protože spis byl kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016. V současné době je již ve věci (dosud nepravomocně) rozhodnuto.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byl dne 28. 12. 2012 doručen návrh na vydání platebního rozkazu o zaplacení částky 1 001 830 Kč s příslušenstvím. Stranami uváděný přehled úkonů v zásadě odpovídá obsahu spisu. Lze doplnit, že po vrácení spisu kárnou navrhovatelkou se uskutečnilo jednání dne 22. 7. 2016, které bylo následně odročeno na 27. 7. 2016, na němž byl vyhlášen rozsudek. Vrchní soud v Olomouci rozhodující o odvolání žalovaného následně rozsudkem ze dne 31. 1. 2017 napadený rozsudek krajského soudu potvrdil a pouze formálně zrušil část výroku I napadeného rozsudku týkající se duplicitně uložené povinnosti k náhradě nákladů řízení (zároveň uvedena i ve výroku II rozsudku krajského soudu). Žalovaný ve věci dále podal dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2017 odmítnuto.

8) 11 Cm 101/2013

Dle kárného návrhu bylo rozhodnuto platebním rozkazem ze dne 4. 2. 2014, proti němuž byl podán odpor, od té doby bylo učiněno ve spise dalších 67 úkonů, aniž jakýkoliv z nich směřoval k vyřízení věci. Kromě četnosti zbytečných úkonů jsou úkony činěny s prodlevami, např. od posledního vyjádření účastníka z 22. 5. 2014 následuje referát až dne 7. 10. 2014, kde se má protistrana vyjádřit k zasílaným skutečnostem, opětovně následují výměny stanovisek na žádost soudu, jednání je nařízeno na 25. 2. 2015, odročeno na žádost zástupce žalovaného na 27. 2. 2015, odročeno na neurčito za účelem poskytnutí lhůty stranám k podání důkazů. Strany opětovně vyhovují soudu, další předvolání následuje dne 15. 5. 2015 na 31. 7. 2015, znovu odročeno na 16. 9. 2015 pro nepřítomnost žalovaného. Jednání dne 16. 9. 2015 odročeno za účelem dalšího dokazování bez specifikace na neurčito, účastníci opět zasílají stanoviska a důkazní návrhy a posléze vyjádření k nim. Další jednání následuje dne 29. 2. 2016, odročuje se na 4. 3. 2016 pro jarní prázdniny zástupce žalovaného a jednání ze dne 4. 3. 2016 se odročuje na 6. 4. 2016 pro nepřítomnost zástupce žalobce.

pokračování

Obhajoba ve svém vyjádření uvedla, že v kárném návrhu je jako kárné provinění uvedeno, že ve spise bylo učiněno 67 úkonů, aniž jakýkoliv z nich směřoval k vyřízení věci, toto obvinění pak kárně obviněná odmítá. Nejenže v této věci nebylo činěno 67 úkonů, ale rovněž není pravdou, že by úkony nesměřovaly k vyřízení věci. Z obsahu spisu je zřejmé, že těmi „úkony“ jsou pouze záznamy v rejstříku systému Lotus, kde soudní kancelář zaznamenává vše, jako např. i to, že spis byl dán na infocentrum a že z něj byl vrácen. Pokud pak jde o nařčení, že činěné úkony nesměřovaly k vyřízení věci, kárně obviněná odkazuje na protokoly z ústních jednání, z nichž je zcela zřejmé, že týká-li se spor několika samostatných nároků, pak je zapotřebí dokazování vést tak, aby celý předmět řízení byl tímto dokazováním vyčerpán. Důvodné žádosti o odročení ústních jednání jsou vis maior. Ústní jednání nařízené na 6. 4. 2016 muselo být odvoláno, protože byl spis kárnou navrhovatelkou dne 8. 3. 2016 odebrán a vrácen až dne 20. 5. 2016.

Ze spisu vyplývá, že krajskému soudu byl dne 17. 12. 2013 doručen návrh na vydání platebního rozkazu o zaplacení částky 763 219,60 Kč s příslušenstvím. Stranami uváděný přehled úkonů v zásadě odpovídá obsahu spisu. Lze doplnit, že po vrácení spisu kárnou navrhovatelkou se uskutečnilo jednání dne 20. 7. 2016, které bylo následně odročeno na 9. 9. 2016, na němž bylo ukončeno dokazování a jednání odročeno na 16. 9. 2016, kdy došlo k vyhlášení rozsudku. Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku odvolání, na jehož základě Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 29. 6. 2017 částečně zrušil výrok I. napadeného rozsudku v rozsahu zpětvzetí žaloby ze dne 15. 6. 2017 a řízení v této části zastavil a ve zbytku napadený rozsudek krajského soudu potvrdil.

VII.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se nejprve zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 13. 4. 2016. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatelka dozvěděla ne dříve než 13. 10. 2015.

Z kárného návrhu a z provedeného dokazování vyplynulo, že o skutečnostech týkajících se tvrzených kárných provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, se navrhovatelka dozvěděla až z výsledků prověrky soudního oddělení 11 Cm ze dne 21. 1. 2016 vypracované Mgr. Vladimírem Janšou. V písemné části řízení ani v rámci dokazování v řízení před kárným soudem nebyla tato skutečnost ze strany obhajoby jakkoli zpochybňována. Teprve v závěrečné řeči obhájce kárně obviněné vznesl námitku opožděnosti části kárného návrhu a navrhl proto ve vztahu k této části zastavení řízení. Tuto námitku však kárný senát neshledal důvodnou.

Je třeba zdůraznit, že kárný soud vychází z důkazů, které byly před ním provedeny, přičemž obhajoba v tomto smyslu provedení žádných důkazů nenavrhovala. Opírala se

toliko o skutečnost, že na Krajském soudu v Ostravě probíhají čtvrtletní prověrky a že kárně obviněná pracovala pod tzv. kuratelou, kdy byl stav jejího senátu od roku 2011 pravidelně kontrolován ze strany vedení krajského soudu.

Z ustálené judikatury kárných senátů a ze samotné dikce § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., jak byl novelizován zákonem č. 314/2008 Sb., lze dovodit, že za okolnost určující počátek běhu subjektivní prekluzivní lhůty je třeba považovat dostatečnou vědomost kárného navrhovatele o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 - 120). V nyní posuzované věci ovšem z dokazování nevyplývalo, že by si kárná navrhovatelka byla vědoma konkrétních průtahů či jiných vytýkaných pochybení v jednotlivých vytýkaných spisech, které ji vedly k podání kárného návrhu, již přede dnem 13. 10. 2015.

I přesto, že na Krajském soudu v Ostravě probíhaly pravidelné čtvrtletní kontroly a že byla kárně obviněná vystavena zvýšenému dohledu, souhlasí kárný soud s kárnou navrhovatelkou, že při pracovním vytížení jednotlivých členů vedení soudu a při počtu cca 150 soudců Krajského soudu v Ostravě, je nereálné, aby ať již každý měsíc či čtvrtletně probíhala důsledná kontrola všech živých spisů kárně obviněné, jak v závěrečné řeči naznačila obhajoba. Pokud se obhajoba domnívala, že u některých konkrétních vytýkaných pochybení byla překročena subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu, měla v tomto smyslu rovněž vznést příslušné důkazní návrhy, případně označit spisy, které jsou předmětem kárného návrhu a které zároveň by byly již dříve předmětem konkrétní kontroly (ze samotných těchto spisů či jejich ověřených kopií taková skutečnost nevyplývá). Obhajoba ovšem tímto způsobem nepostupovala a kárnému senátu z provedení dokazování nevyvstala pochybnost o dodržení subjektivní lhůty, která navíc u trvajících či pokračujících deliktů (spočívajících např. v nečinnosti soudce) může začít běžet, obdobně jako lhůta objektivní, až od okamžiku, kdy je konkrétní skutek, v němž je spatřováno kárné provinění, dokonán (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Kss 5/2014 - 122).

Kárný soud tedy dospěl k závěru, že subjektivní lhůta byla zachována u všech vytýkaných skutků.

Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i hmotněprávní prekluzivní lhůtu 3 let, byla tato lhůta rovněž ve všech případech, vzhledem k době spáchání jednotlivých vytýkaných skutků, zachována. Tento závěr platí i pro skutky uvedené v části čtvrté kárného návrhu, byť je vymezení vytýkaných skutků v této části značně vágní.

Pokud jde o důvodnost kárného návrhu, tedy o otázku viny kárně obviněné, soud se důkladně zabýval jednotlivými skutky vytýkanými ve všech částech kárného návrhu a dospěl přitom k závěru, že návrh je pouze zčásti důvodný.

Z provedené analýzy jednotlivých spisů popsané v části VI. tohoto rozhodnutí vyplývá, že k objektivní nečinnosti ve všech 6 obchodně závazkových věcech obsažených v první části kárného návrhu nepochybně došlo a jedná se u některých těchto věcí o poměrně dlouhá období. Ve dvou případech trvalo období nečinnosti cca 14 měsíců, ve dvou

pokračování

případech se jednalo o 7 měsíců, v jednom případě o 6 měsíců a v jednom případě o 5 měsíců.

Je přitom stabilně judikováno rozhodovací praxí kárných senátů, že nelze stanovit přesnou hranici, odkdy již určité období nečinnosti je nutno považovat za kárné provinění, neboť záleží na situaci na konkrétním soudu, v konkrétní agendě a u konkrétního soudce, a že od určitého zatížení daného soudce je neadekvátní požadovat po něm, aby veškeré spisy, které mu byly přiděleny, vyřizoval bez jakékoli prodlevy (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 Kss 2/2011 - 79, ze dne 28. 11. 2013, č. j. 16 Kss 1/2013 - 116, nebo ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Kss 5/2014 - 122).

Jak v této souvislosti konstatoval kárný soud v rozhodnutí ze dne 5. 11. 2015, č. j. 11 Kss 8/2014 - 119, jež se také týkalo soudce (resp. soudkyně) obchodního úseku krajského soudu, při úvaze o tom, zda se v konkrétních případech již jedná o průtahy v řízení, kárná judikatura konstantně vychází z premisy, že práce soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn (viz dále též například rozhodnutí tohoto kárného soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 - 91, a ze dne 29. 5. 2014, č. j. 11 Kss 10/2013 - 83). Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí, ale i lhůty pro provedení jiných úkonů, směřujících ke skončení věci, obecně platí, že občanský soudní řád, dle kterého bylo postupováno i ve všech nyní posuzovaných případech, vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené soudní osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení rovněž v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z tohoto pohledu tedy v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v řádech měsíců.

Jde-li o případy nečinnosti absolutní, tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon, jak tomu bylo v případech uvedených v první části kárného návrhu, zastává kárný soud i v nyní posuzované věci názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobilá k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případů, kdy se soud již zabýval (měl zabývat) skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovení jakýchkoliv časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věcí, výkonnosti soudce atd.

Kárný soud přihlédl k tomu, že v posuzovaných obchodně závazkových věcech vytýkaných v první části kárného návrhu konstatovaná období nečinnosti spadají často již

do rané fáze řízení po prvotních úkonech soudní tajemnice a teprve po této prodlevě následně JUDr. S. obvykle vyzývala jednotlivé strany k vyjádření k věci či k doplnění tvrzení či doložení důkazů. V důsledku tohoto přístupu mohlo být pro některé účastníky obtížnější unést své břemeno tvrzení či břemeno důkazů.

Základní otázkou však přesto zůstává, zda k předmětným obdobím nečinnosti skutečně muselo dojít, zda tedy obstoje obhajoba kárně obviněné založená zejména na tvrzení, že se v těchto obdobích věnovala starším, tj. dříve napadlým věcem, a dále, že jí byly vedením soudu přidělovány termíny pro jednání pouze na dobu 2 měsíců, což jí dle jejího vyjádření znemožňovalo nařídít první jednání ve věci bez předmětných průtahů.

V této souvislosti je nutno konstatovat, že, jak vyplynulo z dokazování v předmětné věci, JUDr. S. vykazovala v daném období srovnatelnou výkonnost v porovnání s ostatními soudci daného soudu, kteří rozhodovali shodnou agendu a byli obdobně vytíženi, totiž s JUDr. V., JUDr. A. a JUDr. O., a je třeba připustit, že její výkon byl dokonce o něco vyšší. Na druhou stranu kárná navrhovatelka vyjádřila svou nespokojenost se všemi jmenovanými soudci, z nichž JUDr. V. byl rovněž kárně stíhán a kárný senát se zabýval i jeho věcí a další dva jmenovaní soudci byli slyšeni jako svědci, přičemž jeden z nich (JUDr. O.) vypověděl, že odešel do důchodu po kritice jeho práce, či dokonce po nátlaku ze strany vedení soudu, a svědkyně JUDr. A. připustila, že její pracovní výsledky v hodnoceném období byly nepříznivě ovlivněny jejím zdravotním stavem, zejména pokud jde o poměrně dlouhé období pracovní neschopnosti.

Byť kárný senát rozhodně nesouhlasí se způsobem, jakým kárná navrhovatelka vyvíjela pod hrozbou podání kárného návrhu nátlak na uvedené soudce, aby odešli do důchodu nebo přešli na okresní soud, a považuje takové metody za neslučitelné s respektováním interní nezávislosti každého soudce, musí zároveň konstatovat, že celkový počet rozhodnutých věcí v daných agendách ve sledovaném období se skutečně nejvíce blíží vysokým. Navíc rovněž u JUDr. S. došlo k určitému poklesu tohoto počtu rozhodnutých věcí v roce 2015 a 2016 ve srovnání s rokem 2014, příp. 2013. Je pravdou, že je třeba přihlídnout k tomu, jak poukazovala obhajoba i jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí, že se v některých případech jedná o věci skutkově a právně komplikované. Navíc vzhledem k novele občanského soudního řádu napadal v těchto agendách od roku 2014 jen velmi malý počet nových věcí, a tedy těmto soudcům zbývaly z minulých let spíše dosud nerozhodnuté složité kauzy. Na straně druhé je třeba vzít v úvahu i orientační ukazatele Ministerstva spravedlnosti. Byť kárný senát chápe tyto ukazatele skutečně pouze jako orientační, má přesto za to, že i přes zohlednění zmiňovaných specifických okolností, které panovaly na Krajském soudu v Ostravě, nebyla JUDr. S. ve sledovaném období natolik zatížena jinými věcmi, včetně agendy IČM, v níž v roce 2015 většinou žádný úkon neučinila, aby bylo možné konstatovat, že zmiňované poměrně výrazné průtahy v jednotlivých obchodně závazkových věcech mají objektivní povahu a nezavinila je svou nečinností kárně obviněná.

Navíc lze chápat, proč vedení soudu, když po provedení prověrky senátu JUDr. S. v roce 2011 dospělo k přesvědčení, že JUDr. S. nedostatečně využívá přidělené jednacích dny, přistoupilo ke zmiňovanému opatření, kdy jsou JUDr. S. přidělovány volné jednacích dny pouze na dva měsíce dopředu. Takové opatření jistě může z důvodů popsaných kárně

pokračování

obviněnou jí do určité míry komplikovat postup v jednotlivých věcech, nicméně v posuzovaných věcech nebylo prokázáno, že by právě uplatnění tohoto opatření bylo hlavní příčinou vytýkaných průtahů.

I když je stabilně judikováno, že kárným proviněním je pouze kvalifikované porušení povinností soudce při současném naplnění všech znaků skutkové podstaty kárného provinění a že v tomto smyslu je třeba postupovat podle principu proporcionality a subsidiarity (primárně směřovat k uložení výtky), přičemž podání kárného návrhu je tak až *ultima ratio*, musí zároveň kárný soud konstatovat, zejména vzhledem k délce zjištěných průtahů a vytížení kárně obviněné jinými věcmi, že se JUDr. S. uvedeným zaviněným porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. a § 79 zákona o soudech a soudcích dopustila kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Pokud jde o druhou a třetí část kárného návrhu, tedy vytýkanou nečinnost v agendě ICM, tj. ve věcech tzv. insolvenčních incidenčních sporů, jež byly JUDr. S. a dalším soudcům obchodního úseku daného krajského soudu přerozděleny opatřením kárné navrhovatelky ze dne 27. 1. 2015 vydaným na základě § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejšímu znění, i zde je nutno potvrdit, že k této nečinnosti dle zjištění kárného soudu skutečně došlo jednak v 20 věcech vymezených v druhé části kárného návrhu, u nichž v jedenácti případech trvalo období nečinnosti cca 9 měsíců, v šesti případech se jednalo o 8 měsíců, ve třech případech o cca 4 měsíce, a dále ve 43 věcech vymezených ve třetí části kárného návrhu trvala nečinnost přinejmenším v období od 1. 4. 2015 do 18. 1. 2016 (celkem tedy devět a půl měsíce). Výjimkou jsou pouze věci sp. zn. 31 Cm 949/2014, 31 ICM 948/2014 a 31 ICM 1407/2014, u nichž kárný soud shledal, že již k vzhledem k relativně krátkému období nečinnosti nedosahují tyto průtahy intenzity kárného provinění. V ostatních věcech ovšem k objektivní nečinnosti po delší období došlo a je třeba se opět zabývat zaviněním kárně obviněné soudkyně, případně dalších osob. Je tedy otázkou, zda obстоjí obhajoba kárně obviněné, že v předmětných věcech nečinila úkony zejména z důvodu obavy před porušením práva účastníků na zákonného soudce.

Pro kárný soud je k zodpovězení této otázky určující především náleze ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 22/16, jímž Ústavní soud rozhodl o návrhu kárného soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejšímu znění, podaném v souběžně projednávané věci sp. zn. 13 Kss 1/2016. Jak již bylo uvedeno, dle svého většinového stanoviska se sice Ústavní soud neztotožnil s názorem kárného soudu, že dané ustanovení bylo v rozporu s ústavním pořádkem, ovšem k tomuto závěru ho vedlo přesvědčení, že toto ustanovení bylo možné vyložit ústavně konformním způsobem, tedy tak, že ani v posuzovaném znění nevylučovalo souběžné užití zákona o soudech a soudcích. Ten obsahuje obecnou úpravu pro přidělování věcí („podle předem daných pravidel“) a jejich případné přerozdělování („je-li soudce nedostupný“), insolvenční zákon stanoví podle Ústavního soudu některá zvláštní pravidla pro přidělování („incidenční spory jednomu soudci, ledaže brozí průtahy“) a přerozdělování věcí („brozí-li průtahy, lze odebrat a přidělit jinému soudci“).

K uplatnění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona tedy dle Ústavního soudu může dojít pouze podle pravidel stanovených v rozvrhu práce a za splnění dalších požadavků § 41 až § 44 zákona o soudech a soudcích. Zároveň může být toto ustanovení použito jen k naplnění

jeho zákonného účelu – odstranění nebezpečí průtahů v insolvenčním řízení. To platí jak pro prvotní přidělení věci jinému než insolvenčnímu soudci (preferovaný postup), tak i pro její výjimečné následné přerozdělení. Z úpravy insolvenčního zákona a zákona o soudech a soudcích lze dovodit obecná zákonná pravidla a limity pro způsob, jakým mají být věci přidělovány a výjimečně i přerozdělovány, i obecné stanovení podmínek pro uplatnění napadeného ustanovení. Ty musí být pro poměry a potřeby jednotlivých insolvenčních soudů provedeny konkrétními pravidly stanovenými v rozvrhu práce.

Je třeba jednoznačně konstatovat, že tímto způsobem, který by ve světle citovaného nálezu Ústavního soudu jako jediný bylo možno považovat za zákonný a ústavní, kárná navrhovatelka při přerozdělení incidenčních sporů v roce 2015 JUDr. S. a dalším soudcům obchodního úseku krajského soudu nepostupovala, neboť tyto spory a jejich účastníky odňala jejich dosavadním zákonným insolvenčním soudcům, kteří vedli i jednotlivá základní insolvenční řízení, jež tyto spory vyvolala, a přerozdělila je obchodním soudcům na základě pouhého opatření předsedkyně soudu vydaného mimo rozvrh práce, který v té době pouze obecně předjímal, že k tomuto přerozdělení jinému soudci, a to „obvykle“ do určitých vyjmenovaných oddělení, může dojít. Opatření předsedkyně soudu je navíc odůvodněno nikoliv ve vztahu ke každé takto přerozdělované incidenční věci, ale pouze obecně je argumentováno přetížením všech insolvenčních soudců daného krajského soudu, a vzhledem k tomu, že bylo vydáno mimo rozvrh práce, nebylo ani odpovídajícím způsobem zveřejněno ani projednáno se soudcovskou radou (k tomu srov. též rozhodnutí kárného soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 16 Kss 5/2016 – 120).

Až změnou rozvrhu práce na rok 2016, účinnou od 1. 4. 2016, počala kárná navrhovatelka incidenční spory přidělovat jiným než insolvenčním soudcům přímo v rozvrhu práce, čímž v daném ohledu vyhověla zmiňovaným požadavkům vyplývajícím z nálezu Ústavního soudu, resp. nyní i novému znění § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, ovšem vzhledem k tomu, že jsou takto přerozdělovány veškeré incidenční spory napadající na daný krajský soud, je otázka, zda je taková úprava v souladu s § 160 odst. 1 insolvenčního zákona, podle něhož má i nadále zůstat pravidlem, že incidenční spory rozhodují insolvenční soudci, kteří vedou hlavní insolvenční řízení, a tedy postup dle odstavce druhého tohoto ustanovení má být pouze výjimečný.

Kárnému soudu samozřejmě v tomto řízení nepřísluší hodnotit, zda kárná navrhovatelka uvedeným postupem spáchala kárné provinění, a má jistě i pochopení pro její argumenty, které uvedla ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2017, že výklad daného ustanovení byl až do nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/16, resp. do provedené novelizace, velmi nejasný a že podle jejího názoru (i s ohledem na minoritní stanovisko některých ústavních soudců vyjádřené v usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 11/15, a ostatně i na názor tohoto kárného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřený v jeho návrhu na zrušení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona, v tehdejší znění) neumožňoval postupovat cestou změny rozvrhu práce, přičemž bylo při výrazném nárůstu objemu insolvenční agendy obtížné zajistit jiným způsobem než kritizovaným opatřením plynulost rozhodování v těchto věcech. Tento systémový problém, kterým je zjevně kritický nedostatek insolvenčních soudců, případně dalšího soudního personálu k jejich podpoře, na krajských soudech obecně, za něž jsou zodpovědné orgány státní správy soudnictví, tedy v první řadě Ministerstvo spravedlnosti, však nelze v žádném případě přenášet na jednotlivé

pokračování

soudce a *de facto* je činit kárně odpovědnými za nezvládnutí tohoto problému státní správou soudů.

Je pravdou, že podle Ústavního soudu jím provedený ústavně konformní výklad napadeného ustanovení insolvenčního zákona nemá bez dalšího dopad na následné hodnocení zákonnosti příkázání incidenční věci jinému soudci, při němž bylo napadené ustanovení aplikováno. Věci dosud přidělené jinému soudci podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona v rozporu s požadavky vyjádřenými v tomto nálezu tudíž přerозdělovány (opětovně odnímány a přidělovány) podle vyjádření Ústavního soudu nebudou a zůstanou tedy až do pravomocného skončení přiděleny i kárně obviněné soudkyni.

Na straně druhé, za daných okolností, a s přihlédnutím k tomu, že předmětné spisy byly kárně obviněné předloženy až koncem března 2015, přičemž v předchozím období byly u příslušného insolvenčního soudce bez jediného úkonu po řadu měsíců, a nezanedbatelné průtahy následně způsobila i sama kárná navrhovatelka odnětím originálů spisů JUDr. S. v době, kdy již ve věcech byly činěny úkony, se kárný soud nedomnívá, že by nečinnost trvající od 1. 4. 2015 do 18. 1. 2016 (v některých případech byl první úkon učiněn později, je však třeba vycházet z kárného návrhu), resp. nečinnost ve výše uvedených obdobích ve věcech vytýkaných v druhé části kárného návrhu, dosahovala intenzity kárného provinění. Je pravdou, že kárně obviněná, měla-li pochybnosti o tom, zda je v těchto věcech zákonným soudcem, mohla již v roce 2015 řízení v těchto věcech přerušit alespoň do rozhodnutí Ústavního soudu v řízení o návrhu její kolegyně JUDr. P. vedeném pod sp. zn. Pl. ÚS 11/15, nicméně toto spíše formální pochybení samo o sobě rovněž nedosahuje intenzity kárného provinění. Je třeba zohlednit i to, že se pro kárně obviněnou jednalo o novou agendu, která jí fakticky byla jednorázově přidělena koncem března 2015, přičemž v uvedené době primárně projednávala věci, které jí napadly dříve.

Kárný soud tedy konstatuje, že u věcí uvedených v druhé a třetí části kárného návrhu se JUDr. S. nedopustila takového zaviněného porušení svých povinností, které by naplňovalo skutkovou podstatu kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Pokud jde o poslední část kárného návrhu, kárná navrhovatelka vytýkala kárně obviněné v celkem 8 obchodně závazkových věcech nesoustředěný postup v řízení, tedy to, že kárně obviněná údajně prováděla v řízení úkony, které nesměřovaly k vyřízení věci, čímž měla porušit povinnost stanovenou v ustanovení § 100 odst. 1 o. s. ř. postupovat po zahájení řízení i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta.

Těmto věcem je však společné, že kárný návrh nespecifikuje, v čem konkrétně spatřuje kárné provinění a jaké jednání či opomenutí JUDr. S. má kárný soud posuzovat. Jak prokázala podrobná analýza spisu a jak připouští sama kárná navrhovatelka, kárně obviněná nebyla v předmětných věcech nečinná. Je přitom třeba opětovně zdůraznit, že kárným proviněním může být pouze zaviněné porušení povinností soudce, nelze tedy soudce činit odpovědným za výsledek, tedy za možné průtahy v řízení, které však mají své objektivní příčiny a nelze je připisovat kárně obviněné. V posuzovaných věcech kárný návrh obsahuje zpravidla pouze prostý (navíc v některých případech neúplný a nesprávný)

přehled úkonů dané soudkyně v příslušném spise, aniž by bylo zřejmé, jak konkrétně daná soudkyně provedením či naopak neprovedením některého z popisovaných úkonů pochybila, jakým jiným způsobem měla postupovat a proč daný postup představuje kárné provinění. Soud nevyklučuje, že obecně formulovaná kritika postupu kárně obviněné může mít reálný základ, nicméně takto tvrzená pochybení nejsou dostatečně specifikována. Je tedy třeba odkázat na ustálenou kárnou judikaturu (konkrétně např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2014, č. j. 13 Kss 1/2014 – 121), podle níž má kárný navrhovatel v kárném řízení povinnost tvrzení a povinnost důkazní a kárný soud není nejen povinen, ale ani oprávněn domýšlet za kárného navrhovatele, v čem má být spatřováno kárné provinění. Pokud jde o případy odročování jednání či opakování výzev ze strany soudu, lze též odkázat na judikaturu kárného soudu, dle níž je při posuzování účelnosti jednotlivých úkonů namístě zdrženlivost kárného soudu. Pokud by měl kárný soud hodnotit jako kárné provinění i tyto případy, muselo by se jednat o zjevné excesy a kárný navrhovatel by je musel takto i prezentovat a argumentačně a důkazně doložit, což se však v nyní projednávané věci nestalo (srov. též již citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Kss 5/2014 – 122).

Obdobně kárný senát posoudil i vytýkané nerespektování závazného právního názoru odvolacího soudu. Byť by například ve věci sp. zn. 11 Cm 35/2009 bylo možné souhlasit s tím, že se do délky řízení promítlo opakované rušení vydaných rozsudků odvolacím soudem, kárný senát neshledal, že by se jednalo o situaci, kdy by kárně obviněná zcela zjevně a úmyslně nerespektovala závazný právní názor odvolacího soudu, spíše mohlo dojít k jeho nepochopení, resp. tento závazný právní názor, např. k otázce, zda případné vady díla byly žalovaným uplatněny včas, odvolací soud postupně upřesňoval, a to i s ohledem na dokazování, které v odvolacím řízení sám prováděl. Ostatně ani v tomto případě kárný návrh dostatečně nespecifikuje, v čem mělo toto nerespektování závazného právního názoru spočívat.

Ve vztahu ke čtvrté části kárného návrhu tedy kárný senát dospěl k závěru, že kárná navrhovatelka neunesla své břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, pokud jde o vymezení a prokázání kárného provinění.

Pokud jde o uložené kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu, že, jak již bylo řečeno, ve všech 6 vytýkaných případech agendy Cm a ECm došlo k průtahům většinou poměrně závažným.

Na straně druhé kárný soud přihlédl k tomu, že po uvedeném období nečinnosti v řadě jmenovaných věcí agendy Cm a ECm pak již JUDr. S. i přesto, že jí byly jednotlivé spisy po podání kárného návrhu kárnou navrhovatelkou na určitou dobu odňaty, zpravidla činila úkony směřující k projednání a rozhodnutí, přičemž se jí podařilo část z vytýkaných věcí pravomocně skončit.

Soud vzal v úvahu rovněž to, že v řadě případů spadala do vymezeného období nečinnosti také pracovní neschopnost dané soudkyně, případně jiný legitimní důvod její nepřítomnosti, tedy dovolená, školení apod. Zároveň kárný soud přihlédl i k tomu, že kárně obviněná byla oproti původní šíři kárného návrhu shledána odpovědnou za kárné provinění pouze v malém počtu věcí. Navíc jí svědčí některé další polehčující okolnosti,

pokračování

především, že JUDr. S. je zkušenou obchodním soudkyní, která v této funkci působí již od roku 1992 a nebyla za celou dobu své soudcovské činnosti kárně postižena.

Je ovšem pravdou, že jí byla v roce 2011 tehdejší předsedou krajského soudu udělena výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích; k této výtce ovšem není možné v souladu s judikaturou nyní rozhodujícího kárného senátu přihlížet jako k přitěžující okolnosti, ale nanejvýš v rámci hodnocení osoby kárně obviněné (analogické použití § 24 zákona č. 7/2002 Sb. o zaházení kárného postihu). V této souvislosti lze ovšem vzít v úvahu i skutečnost, že se s kárným návrhem v tomto případě ztotožnila i soudcovská rada, byť to bylo ze strany kárně obviněné zpochybňováno, na straně druhé ovšem považovala soudcovská rada navrhované kárné opatření, tedy odvolání z funkce soudce, za nepřiměřené.

Ke stejnému závěru dospěl na základě všech uvedených skutečností rovněž kárný soud, který však zároveň neshledal, vzhledem k závažným průtahům v již uvedených věcech i vzhledem k postoji kárně obviněné, jak jej projevila při jednání soudu, zákonné podmínky pro to, aby mohl upustit od uložení kárného opatření ve smyslu § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích. Za adekvátní kárné opatření, které splní svůj účel, tedy soud považuje v souladu s § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích uložení důtky.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 6. prosince 2017

JUDr. Jakub Camrda,
Ph.D.
předseda kárného senátu